

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 19/fascicle 3

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 21 de desembre del 2011, a les 10,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 4379/11, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2012. fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Si els sembla bé, reiniciarem el plenari. I començam amb el debat número 9 de totalitat, agrupació de la secció 14, Vicepresidència Econòmica, Promoció Empresarial i Ocupació, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes a la totalitat del Grup Parlamentari Socialista, secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, esmena RGE núm. 5229.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, esmena RGE núm. 5641. I Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, esmena RGE núm. 5615.

Per defensar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Bon dia diputats i diputades. El Grup Socialista ha presentat una esmena a la totalitat a la secció 14 per diferents motius. Aquests pressuposts són il·legals perquè el Govern i el Grup Popular pretenen aprovar unes previsions d'ingressos i unes autoritzacions de despesa que, de concretar-se significarien l'incompliment de la legalitat vigent. Els pressuposts s'han de presentar i aprovar equilibrats quant a ingressos i a despeses. Però també s'han de presentar i aprovar en quanties que no superin els límits establerts a la LOFCA i a la Llei de finances autonòmica, pel que fa a la previsió d'ingressos i a les corresponents autoritzacions de despesa d'interessos i amortitzacions, perquè si bé podria ser legal aprovar les partides d'interessos i amortitzacions, no ho seria l'aprovació de les operacions d'endeutament.

Així, de complir-se el pressupost de despeses, no es podran concertar les operacions d'endeutament que emparen bona part dels ingressos previstos, ja que les despeses d'amortitzacions i d'interessos superen el 25% dels ingressos corrents que preveuen els pressuposts. On és l'ortodòxia? On és el rigor? On és la seguretat jurídica que tantes vegades ha predicat el Grup Popular. Però no només és això. Aquests pressuposts no compten amb mesures per als sectors productius, per al comerç, per a la indústria, per al sector energètic, que facin que aguantar i sortir d'aquesta situació difícil sigui més fàcil. Perquè els emprenedors, els petits i les mitjanes empreses, els autònoms no troben programes, actuacions, recursos destinats a fer efectiva la Llei de l'emprenedor. I així, continua sent una declaració d'intencions.

Per què no impulsen decididament els programes dedicats a millorar les condicions laborals dels treballadors? Programes com el de salut i prevenció de riscos laboral, ni el de responsabilitat social corporativa, amb tot allò que això implica. Els recursos dedicats a la innovació, a la recerca, al desenvolupament tecnològic en aquests pressuposts són francament escassos. I per això, les noves tecnologies continuaran sent una quimera, continuaran sent allò que hem de fer, però no serà l'any 2012 quan ho facem.

El pressupost de la secció 14 que es dedica a la part sectorial de la Vicepresidència Econòmica és esquifit, conseqüència directa de l'aplicació de l'austeritat absoluta, l'austeritat malentesa i la consolidació fiscal. Per això tots els programes tenen una davallada important respecte del liquidat l'any 2010. Això vol dir que hi haurà menys recursos l'any 2012 a tots els programes. El problema és que amb aquests comptes no es dediquen recursos a les inversions productives, a impulsar sectors econòmics emergents, els tecnològics, a millorar el sector comercial, a facilitar l'accés al crèdit als emprenedors i autònoms. Amb aquests pressuposts no es pagaran les factures pendents, amb aquests pressuposts les empreses continuaran tancant. La llista de les persones sense feina no minvarà. La reactivació econòmica serà més difícil.

Hi ha recursos, és el pressupost més alt que mai no hem tengut en aquesta comunitat. El que passa és que les prioritats del Govern són les que són i no són ni els emprenedors, ni les petites i mitjanes empreses, ni els autònoms, ni la recerca ni la innovació, ni la millora de les condicions de feina dels treballadors. Sabem i coneixem perfectament quina és la situació econòmica, però no estam d'acord en la prioritització que fa el Govern d'aquesta despesa.

Creim que en aquesta secció en lloc de dedicar tants de recursos a inversions de caràcter immaterial, a estudis i treballs tècnics, a despeses protocol·làries, creim i així ho hem proposat a les esmenes parcials, que bé es podria fer un esforç i rebaixar-les, fins i tot prescindir-ne, per dedicar-les a inversions productives, a recerca, a facilitar l'accés al finançament dels emprenedors, a millorar les condicions de feina dels treballadors, a fer més competitives les nostres empreses.

Estam d'acord a aplicar l'austeritat al pressupost, sí, però l'austeritat continguda, no l'absoluta que incideix de forma directa i negativa sobre la reactivació econòmica, sobre la creació de llocs de treball i, per tant, dificulta i endarrereix la reactivació econòmica que tots volem. Aquest govern en canvi ho deixa tot a la iniciativa privada, siguin quin siguin els projectes, fins i tot els que tornen incidir amb el ciment, amb el totxo, amb el consum de territori. En definitiva, amb allò que ens ha duit on som. El Govern no pot ser un espectador que es limita a deixar passar el temps i esperar que Europa, el Govern de l'Estat, els altres en definitiva arreglin el tema.

Aquest govern pot actuar i ha d'actuar. És necessari que actuï sobre aquests sectors productius. Si feim un repàs als programes que fan incidència en el sector comercial, sector durament castigat per la crisi, així com estan plantejats els pressuposts, permetran la modernització, l'especialització, la incorporació de les noves tecnologies en aquestes empreses? No, la resposta és no. El sector comercial amb aquests pressuposts no trobarà programes, recursos, eines per millorar i superar la situació de crisi actual.

Si passam al sector industrial, hi podem trobar alguna mesura per fomentar la internacionalització de les nostres empreses? Hi trobam sistemes o programes, actuacions, el que sigui, perquè les nostres empreses siguin més competitives? En aquest sentit, la dotació de l'IDI per impulsar la sortida a l'exterior de les nostres empreses és essencial i la seva dotació econòmica també ha sofert retallades. Però no sols la sortida a l'exterior, aquí a les illes també hi ha molta tasca per fer, com és l'organització de fires, i estic pensant en Balears, una fira molt petita i senzilla, però molt important per a un sector com és l'artesanía, allà on moltíssims d'autònoms i petits empresaris hi tenien un mostrador directe, sense intermediaris, a tots els ciutadans, on es podien fer comandes i sense dubte era de tot l'any allà on podien incrementar les seves vendes, i enguany no n'hi ha hagut.

Esperàvem aquests pressuposts, no sols nosaltres, també els esperaven els autònoms, els petits i mitjans empresaris i els emprenedors. I l'esperaven perquè pensaven que contendrien partides i recursos econòmics que donarien contingut econòmic a la Llei de l'emprenedor. Però tampoc no ha estat així. El que hi trobam és una reducció substancial a tots els programes. Es mantenen com abans, els ajuts per als interessos de les operacions financeres i per al cost de l'aval, però res més.

Pel que fa al sector energètic, no hi ha dubte que és necessari impulsar l'ús d'energies renovables, la diversificació energètica, l'eficiència energètica i no hi ha actuacions encaminades que els ciutadans coneguïn i així les incorporin als seus propis hàbits diaris. Amb aquests pressuposts els ciutadans tendran facilitat per accedir a la implantació d'energies renovables? No, una altra vegada no. Però també les nostres empreses, perquè siguin més competitives, hi trobam cap eina, cap programa? Hi ha inversions productives per fer polítiques efectives d'estalvi energètic? I també per reduir l'emissió de gasos contaminants? No hi trobam mesures que facin pensar que el Govern ha pres seriosament aquesta qüestió, per als ciutadans i per a les empreses. Però no només és això, les inversions productives en el sector energètic produeixen llocs de feina, noves empreses, reactivació econòmica. En definitiva, en aquest pressupost no hi trobam suport per a aquest sector i pensam que un esforç hauria valgut la pena. Impulsar el sector energètic amb inversions productives, implica tot un seguit de conseqüències positives. Baixen les emissions de CO₂, baixa el grau de dependència energètica de l'exterior, es creen noves empreses, es creen nous llocs de feina i les empreses guanyen en competitivitat. I amb aquests pressuposts no duim aquest camí.

A la secció 14 també trobam programes que tenen com a objectiu la millora de les condicions de feina dels treballadors, en especial la implantació i el desenvolupament del Pla de seguretat i salut i ambient laboral, concretament actuacions en prevenció de riscos laborals. Els recursos que es destinen també a dur a terme aquests objectius d'aquests programes es troben també retallats, com quasi gairebé tots els programes de la secció. La innovació, la recerca, la transferència de coneixement té, com els altres programes, un pressupost reduït, un pressupost que majoritàriament s'aplica i es manté per desenvolupar l'estructura interna tecnològica de la mateixa administració. Falten aquí també inversions productives en aquest sector. Quantes vegades hem sentit que invertir en recerca, en innovació, en I+D+I és inversió segura en el futur? I què fa el Govern? Poca cosa, poca cosa fa en aquest sector, sector que

també pot ser generador de llocs de feina, de noves oportunitats de negoci, de noves empreses que no consumeixen territori i que produeixen un producte de fàcil exportació, sens dubte, un sector clau i un sector a impulsar.

Ja per acabar, amb el plantejament d'aquest pressupost veim enfora la reactivació econòmica i la creació de llocs de feina, que és allò que ens preocupa. Aquests no són uns pressuposts seriosos, no són ortodoxos, no són rigorosos, generen inseguretat jurídica i no responen a allò que els ciutadans, especialment el comerç, els emprenedors, la indústria, les noves tecnologies, necessiten. Per això hem formulat aquesta esmena a la totalitat.

Moltes gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Bon dia. Gràcies, Sr. President. En primer lloc celebrar que el president del Govern es torni a incorporar al debat de pressuposts, ja que ahir se'n va absentar per anar a recollir un premi, en tot cas li volem donar l'enhorabona, però pensam que la seva obligació era estar al llarg de tot el debat, com també celebrem que torni el Sr. Vicepresident, que també es va absentar ahir horabaixa, ahir horabaixa, la veritat és que llevat del Sr. Company que hi va ser tot l'horabaixa, el Govern va brillant bastant per la seva absència durant el debat. Per tant, benvinguts a aquest debat.

Sr. Aguiló, aquest, des del meu punt de vista, no és un pressupost del qual vostè pugui defensar l'ortodòxia, per molts de motius, vostè sap que n'hi ha molts. Jo només en diré alguns. Vostè ha parlat d'aquesta ortodòxia, i em fixaré per exemple en el capítol d'ingressos. En el capítol 1 d'ingressos, els impostos directes que vostè preveu recaptar per a l'any que ve són de 203 milions d'euros. El 2010 es varen pressupostar 560 milions d'euros. No és possible, no ens creim que vostès prevegin recaptar 203 milions d'euros. A novembre de 2011, d'acord amb la liquidació que tenim a disposició tots els grups parlamentaris, ja duim recaptats més de 700 milions d'euros, per aquesta via dels impostos directes. Per tant, vostè sap tan bé com jo que no recaptarem 203 milions d'euros, que superarem de molt aquesta xifra. Per això li dic que no són uns pressuposts ortodoxos.

Arribaran més doblers per al nou sistema de finançament autonòmic, vostè així ho ha reconegut. De totes maneres, i ara faig un parèntesi a la meua intervenció, insuficients. Insuficients. Aquest probablement és un debat per a un altre dia, el de l'espoli fiscal. A un altre parlament d'una altra comunitat autònoma s'ha prohibit dir la frase "Espanya ens roba". Jo no la diré, però sí que diré ben clar, ja ho he dit altres vegades, que hi ha un espoli fiscal i que gran part de les mancances que tenim en el nostre pressupost vénen pels doblers que se'n van i no tornen; que amb un altre sistema de finançament, i ja no diguem amb el concert econòmic, per cert el Partit Popular i el meu partit defensaven fa bastants d'anys a la reforma de l'Estatut d'Autonomia de l'any 91, plegats, després quan va arribar a Madrid, el president del Congrés ho va ficar dins un calaix i allà va quedar; com deia, si tenguéssim el finançament que ens toca, no passaríem la penada que passam actualment per arribar a final d'any.

Ens hem cansat de sentir que això era una festa, que es gastava molt, ... La realitat de les Illes Balears és que no disposam dels recursos econòmics que ens pertocarien, per a educació, per a salut, per a serveis socials, per a transport públic, per a la Universitat, per apostar per l'economia, per als emprenedors. En qualsevol d'aquests ítems estam per davall la mitjana, aquests i molts altres. La realitat ha estat per tant, que en 10 anys les Illes Balears hem passat d'estar 20 punts per damunt la mitjana en renda per càpita disponible, a estar 3 punts per davall. Aquesta és la realitat de les Illes Balears, ens hem anat empobrint. Com dic, probablement és un debat per a un altre dia, però és l'arrel de tots els problemes econòmics que patim.

Torn al tema de l'ortodòxia. Per tant, falten doblers damunt el pressupost que s'amaguen, falten doblers damunt el pressupost que s'amaguen. Vostè en comissió va reconèixer que ja descompta 700 milions d'euros, els que aportam a l'Estat via fons de suficiència i fons de garantia. Aquests 700 milions d'euros, que els tendrem, ja els descompta vostè directament. Clar, amagar aquests ingressos té conseqüències, vostè ja suma i resta, però damunt les obligacions de la comunitat autònoma quan quantificam determinades obligacions amb un percentatge damunt el pressupost, té conseqüències. Quan deim que hem d'aportar el 0,5% per a ajuntaments, o el 0,7% per a solidaritat, etc., tots aquests percentatges es calculen damunt els ingressos que vostè ha posat i damunt els que no ha posat, però que tendrem, evidentment això sí que té un efecte, i vostè ho sap.

I si no bastassin aquests problemes que tenim amb els ingressos que no tornen, que se'n van a l'Estat i no tornen, a més renunciem a possibilitats. Ara demà renunciarem a cobrar l'impost de patrimoni. Vostès no plantegen cap pujada de les rendes més altes, cap pujada als que més tenen. Això sí, pujam alguns tributs com les taxes portuàries, un 15%, ahir ho vàrem dir, la meua companya la Sra. Mascaró ho recordava, i això afectarà per exemple als pescadors. Aquests sí que podran aportar més d'un 15%.

Una altra qüestió, deute públic. Vostès incrementen el deute de Balears o preveuen incrementar el deute de Balears el pròxim any en 355 milions d'euros, el màxim que els permet la llei. Jo no els ho critic, no els retrec que hagin de fer aquest esforç suplementari i tot allò que significa incrementar el deute en 355 milions d'euros, no els ho critic, però són vostès els que una i una altra vegada reiteradament des d'aquesta tribuna han criminalitzat l'endeutament. No han tengut en compte que el passat govern se va haver d'endeutar per front a les necessitats educatives, socials i sanitàries, sense tenir els ingressos per l'espoli fiscal que pateixen les Balears. Bé, ara vostès fan el mateix.

Hi ha autoritzacions per a 1.002 milions més de deute que l'any anterior, 922 milions de deute públic, els 40 milions d'ABAQUA, els 7 milions d'IBAVI, els 13 milions de Serveis Ferroviaris de Mallorca i 20 milions més d'aval, un total de 1.002 milions. Qualcú haurà de tornar aquests crèdits, qualcú haurà de pagar els interessos. És necessari fer això? Segurament sí, però també ho havia estat abans, també ho havia estat abans. I aquí és allà on jo els retrec que contínuament estiguin criminalitzant l'endeutament, quan vostès fan el mateix, exactament el mateix, el màxim permès per la llei. Vostè parlarà de l'anterior herència, del que s'ha trobat, idò li puc assegurar que allò que ens vàrem trobar nosaltres i vàrem haver de pagar al principi justificava el mateix.

Seguim amb l'ortodòxia. Vostè ha parlat d'estabilitat pressupostària. El Partit Popular a través d'una esmena que es va incorporar en ponència, introdueix un dèficit que no està en els ingressos. Per compensar els consells insulars..., evidentment els consells insulars varen posar el crit al cel quan varen veure que no es tocava el seu finançament, fins i tot que es rebaixava i ho han hagut d'esmentar, 25 milions per al Consell de Mallorca, 3 per al Consell de Menorca i 3 per al Consell d'Eivissa, però no estan prevists els ingressos que permetin aquestes despeses, no estan prevists. Per tant, al llarg de l'exercici pressupostari hauran d'arreglar aquesta qüestió. Ortodòxia una altra vegada.

Entrem dins les polítiques concretes de la Vicepresidència. Jo em quedaré amb alguns números globals que em preocupen. Entenc aquesta baixada d'aquest pressupost, jo ara li diré tot el que baixa, vostè ho sap perfectament, el que podrà fer, o més bé, el que no podrà fer amb aquest pressupost, entenc que és un pressupost de retallades. Aquesta era una d'aquelles que, com que no afecta sectors públics clau com sanitat, educació i serveis socials, estava destinada a patir importants retallades, però que també tendran conseqüències damunt el creixement i damunt el teixit productiu de les Illes Balears, perquè quan baixam el programa de salut i prevenció de riscos laborals en un 47%, evidentment això tindrà conseqüències damunt els treballadors, quan el programa de responsabilitat social corporativa baixa un 23% o quan el suport a emprenedors i a petita i mitjana empresa pràcticament no hi ha res.

Desapareixen la majoria d'objectius relacionats amb treball autònom i cooperatives. Han fet molta pedagogia amb el tema dels emprenedors, però desapareix pràcticament tot. Tenim la Llei d'emprenedors aprovada, però reconegui'm quin és l'efecte pràctic que ha tengut la Llei d'emprenedors, un sol efecte pràctic que hagi tengut des que va ser aprovada? Sap quan podrà tenir efecte pràctic? Quan arribi el debat en aquest parlament, quan arribi el debat en comissió i en plenari i s'aprovin esmenes que des de l'oposició, des del Grup del PSM-Iniciativaverds-Entesa hem presentat per concretar mesures que sí serveixin per afavorir els emprenedors, aleshores haurem omplert la Llei d'emprenedors de contingut. Ara no és més que una declaració d'intencions i no només ho dic jo, ho diuen els sectors econòmics que haurien d'haver-se beneficiat.

Pla d'indústria, res. Vostè ha renunciat a posar res en el Pla d'indústria. Entenc que era un pla d'indústria elaborat per l'anterior govern i que per ventura hi havia coses que no li agradaven, però sí hagués estat bé incorporar algunes qüestions, sobretot perquè, ja que baixam investigació, desenvolupament i recerca, ja que baixam el que aportam als sectors econòmics per a la diversificació, com a mínim que hi hagi qualque cosa.

En aquests pressuposts vostès desfan els sectors econòmics, els desfan, renunciem a fer polítiques sectorials, ni indústria, ni comerç, energia ja ho veurem, vostès han dit que fan una gran aposta per l'energia, però el programa baixa un 74%, les inversions baixen un 81%, veurem realment el que faran. Però ja li dic, ni pla d'indústria, ni recerca, desenvolupament i innovació; en temps de crisi renunciem a les polítiques sectorials; tot el referent a innovació i noves tecnologies baixa.

Reforç al pressupost de l'IDI, però com que ha assumit fires, de fet ja hem dit que pràcticament de fires res, a nosaltres ens preocupa, per exemple, que determinades fires sí que eren importants per als sectors, un sector com l'artesanía ha vist desaparèixer la fira de Balears, reconeixem que s'havia de modificar la política de fires, de fet ja ho havíem començat a fer, ja havíem començat a reestructurar. De fet, vostè ha trobat que Fires i l'IDI ja són un sol organisme, perquè l'altre dia ens retreien que si no hi ha, no es va fer res la passada legislatura per reduir l'administració, entre consorcis, fundacions, instituts, deu consorcis, fundacions i instituts s'han reduït, de moment aquesta legislatura s'han anunciat 92, s'han anunciat, no se n'ha fet cap ni una, zero. Vostè ja ha trobat integrat l'IDI i Fires, per cert, a la seva conselleria també hi havia el famós CDEIB, el de la capsa de Cola-cao, se'n recorda, i el CDI, consorcis que també varen desaparèixer gràcies a la gestió de la passada legislatura.

En definitiva, com li dic, no hi ha res per a la diversificació, no hi ha res per als sectors emergents, pràcticament. Vostè sap que ho aposten tot, almanco a curt i a mig termini, a l'única carta de l'urbanisme o de la construcció, que jo crec que tots saben que no és una bona trinxera, no és una bona trinxera, i realment fiar-ho tot a què sigui la construcció, o el sector turístic, evidentment també, els que puguin ser locomotora, i renunciar que la resta de sectors puguin sobreviure en aquesta terra crec que no ens ho podem permetre.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Té la paraula el vicepresident econòmic, Sr. Aguiló.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, senyories. Repassem una mica aquestes aportacions que han fet els partits de l'oposició.

En primer lloc, pressuposts il·legals. Doncs, jo crec que de cap manera pressuposts il·legals, pressuposts legals i ben legals. I m'estranya que venguin del Grup del PSOE perquè el que sí deu ser il·legal és no presentar uns pressuposts, quan es té obligació de fer-ho.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

El que no deu ser legal és que l'endeutament es faci per una ordre del conseller, que nosaltres varem haver de fer una normativa, una llei per rectificar aquesta situació.

Quant a la resta, home, la veritat és que la crítica és molt fluixa, dir que acció protocol·lària es podria reduir per dedicar a altres partides, quan a acció protocol·lària hi ha 5.000 euros, doncs francament no acab d'entendre-ho. O quan, en fi, a altres partides, inversió immaterial, jo supòs que aquestes eren les inversions silencioses, les hem d'anar rectificant poc a poc, hi ha contractes de personal que pengen d'això, s'hauran d'anar modificant amb el temps.

I per tant, en aquesta proposta que es fa de pressupost, es fa una proposta al mateix temps de transformació, de reforma no només de polítiques sinó també d'estructures, una reforma que ha començat amb el propi Govern i que té a veure amb la reestructuració; de fet, Vicepresidència englobava pràcticament, pràcticament perquè no és exactament, tres conselleries i una direcció general afegida, tres conselleries més una direcció general afegida.

Crec que hi ha un debat que és previ que és el debat de com s'enfronta la crisi i crec que l'experiència que vostès plantegen tant el Grup Socialista com el PSM ja l'hem tenguda, més despesa, vostès proposen més subvencions, proposen més programes que signifiquen despesa. I això l'hem tenguda i en aquest moment la veritat és que, quan un està meditant sobre les possibles accions de política econòmica, la primera, la dificultat més grossa és fer els pagaments, els problemes de Tresoreria. Per tant, aquest és l'autèntic problema a resoldre, que no recaigui damunt l'esquena dels proveïdors tot el finançament de la comunitat autònoma o una part molt important del finançament de la comunitat autònoma. I en aquest sentit, fer ajustaments no és que sigui important, és que és l'única manera de reactivar l'economia. De fet, el propi Fons Monetari Internacional aquests dies ha fet un informe on ve a dir que amb la situació d'endeutament que tenen molts països l'única política que es pot dur a terme no és incrementar la despesa, a través també d'un increment d'imposts com vostès demanen, sinó tot el contrari, fer un ajustament i fer un pla de reformes que pugui donar viabilitat a totes les accions de govern.

En aquest sentit, podem dur programes cap endavant, malgrat tot, podem dur programes en energia, podem dur programes en indústria, podem dur programes en comerç, podem plantejar una política de fires nova que pugui ser més sostenible de cara al futur, que pugui tenir més valor afegit per a aquells que participin dins les pròpies fires i també per al conjunt de la societat. I això doncs requereix un temps d'ajustament, un temps que de vegades fa pensar si és millor o pitjor enfrontar una fira determinada, i el que nosaltres hem decidit és dur una política de fires seriosa, una política de fires rigorosa, una política de fires que tenguin retorns cap a la societat, on els que vulguin participar, realment vulguin participar, tenguin interès de participar, que no sigui el Govern que els va a perseguir per fer una fira i per posar una medalla al polític de torn, i en aquest sentit doncs fa falta una forma d'orientar-la diferent, que tenguim més en compte la rendibilitat i com deia el retorn cap a la societat.

D'igual manera es poden fer moltes coses en indústria i el Pla d'indústria que vostès varen presentar, ja ho vàrem dir a la comissió, té elements positius però en té d'altres que fan que sigui inviable; vostès plantejaven un Pla d'indústria que tenia un requeriment de 53 milions el primer any, 53 milions d'euros amb una situació com la d'ara doncs, en fi, no tenia recorregut, no podia continuar.

Quant al tema dels impostos directes, efectivament, els impostos directes creixeran, ja surt una davallada, lògicament que té a veure amb la comptabilitat, és un problema comptable perquè és allà on es descompten les partides del Fons de Garantia i del Fons de Suficiència, s'han de sumar el Fons de Garantia i el Fons de Suficiència per tenir la xifra real d'ingressos tributaris, és evident que és així, perquè no podria ser que d'un any per un altre hi hagués una baixada tan important com la que vostè ha dit i que és clar que surten els papers, problemes de tipus comptable fa que es faci d'aquesta manera des de fa temps, no és la primera vegada que passa, tot i que s'ha de reconèixer que en el sistema de finançament anterior només hi havia Fons de Suficiència, que eren uns 170 milions d'euros, que es retornaven cap a l'Estat, i ara, amb el nou sistema de finançament, com que se sumen Fons de Garantia i Fons de Suficiència puja a 700 milions d'euros.

Si ens demana què opinam del sistema de finançament, doncs encara podríem estudiar-los una mica més, perquè és un sistema de finançament bastant fosc que no permet la comparació amb altres comunitats o que fa molt difícil la comparació amb altres comunitats. En qualsevol cas, nosaltres estam per un sistema de finançament per càpita, per persona, pensam que seria el més simple.

El que no pensam és que ens resolgui tots els problemes, perquè els problemes en gran part venen de les dinàmiques de creixement de la despesa pública, pròpia de tot organisme de la gestió pública, i per tant encetar el camí de contenció de la despesa, de fer les coses d'una altra manera també és important.

Quant a l'Impost de Patrimoni, bé, d'això també n'hem parlat, en aquest moment pujar impostos segurament és més depressiu que altra cosa. La reactivació econòmica ha de venir en aquest moment per aquesta reestructuració de tots els elements públics per enfocar les fires d'una altra manera, per enfocar la política industrial d'una altra manera, per enfocar la política energètica d'una altra manera. La pujada d'imposts moltes vegades té un efecte narcotitzant, potser que de vegades generi una mica més d'ingressos i això fa que es retardin aquest tipus d'actuacions i, en aquest sentit, posar-les en marxa d'una forma immediata és realment essencial.

Bestretes als consells insulars? Bé, quan varen començar les bestretes als consells insulars, quan va començar la política de bestretes als consells insulars? L'any 2008, l'any 2008, els que governaven eren vostès, és una pràctica que hem d'arreglar, que no pot continuar en el temps i que realment a nosaltres no ens agrada, però que necessita aquesta adaptació, per això hi ha una clàusula que diu i que ens obliga, que ens ferma a fer una llei de finançament de consells insulars enguany, al llarg del 2012, amb la qual cosa donarem solució a la situació que ve d'enrera, que ja sumava cinc anys de bestretes que estaven fora de pressupost.

Quant a accions, llei d'emprenedors; la llei d'emprenedors jo crec que és realment important i és realment important per un fet, posa per primera vegada damunt la taula la necessitat de suport als emprenedors, la necessitat que siguin les empreses, les petites, les mitjanes, les que puguin generar riquesa, les que puguin dur al creixement econòmic, i aquesta llei evidentment ha de tenir desenvolupament, ja ha tengut part de desenvolupament, ha tengut part de desenvolupament quant a temes de finançament a través d'avalis d'ISBA per als emprenedors, per quanties que superen els 90 milions d'euros, la qual cosa no és poc amb les circumstàncies que ens trobam, i també tendran, demà, demà entrarem una proposta per mirar d'ajudar en temes de fiscalitat, per fer més fàcil la fiscalitat a tot aquell que vulgui generar llocs de feina i que vulgui dur una empresa cap endavant.

I urbanisme. Bé, urbanisme supòs que el conseller que du el tema parlarà d'aquesta matèria, però, en qualsevol cas, és cert que en aquest moment, és cert, i en això hem de fer una reflexió seriosa, en aquest moment és moltes vegades complicat dur a terme un projecte empresarial no per les lleis d'urbanisme sinó per la confusió que generen les lleis d'urbanisme, i aquí s'ha de fer un esforç de clarificació, un esforç de saber el que està permès i el que no està permès, un esforç que no ens torbem anys i anys per saber si realment un projecte és legal o no és legal.

Damunt la taula tenim molts projectes que han de passar períodes de tres, quatre, cinc anys per saber si es poden cap endavant o no; un projecte d'inversió que ha d'esperar quatre o cinc anys moltes vegades es menja tot tipus de rendibilitat, per tant allunya qualsevol tipus d'inversió. Aquí s'ha de fer un esforç claríssim, un esforç essencial perquè aquestes lleis siguin més clares, més transparents, siguin més fàcilment conegudes per part de totes les persones que vulguin dur un projecte empresarial endavant.

Per tot això, crec que aquests pressuposts, fora de ser uns pressuposts no realistes, són uns pressuposts realistes, uns pressuposts que inicien un exercici que no serà fàcil, un 2012 que serà complicat, però que ens ha de marcar un punt d'inflexió, no podíem continuar en la mateixa senda que érem en aquest moment, no podíem continuar gastant per damunt les possibilitats, havíem de fer aquest ajustament, era absolutament necessari. I evidentment, ho hem dit altres vegades, si aquest ajustament hagués estat més suau segurament hagués anat molt millor, però no ha estat així, no ha estat així perquè segurament condicions electorals han fet que el Govern anterior mantengués la política de despesa fins al final, tot i que va intentar reduir el pressupost l'any 2010, ho va intentar, ja dic, reduir el pressupost de l'any 2010, però la realitat és que no, que no es va reduir, el deute es va continuar incrementant, com a conseqüència d'aquest increment de deute tenim aquestes picossades d'amortització d'interessos a què hem de fer front l'any 2012, unes picossades que realment són impressionants, una motxilla enorme que fa que aquest pressupost, que sigui realment el més alt de la història de les Balears, de fet, a l'hora de fer front a les partides que tenen a veure amb l'acció de govern aquestes s'hagin de veure totes reduïdes amb quantitats molt significatives.

Per això, recórrer al deute, al màxim de deute permès és essencial, és essencial; és essencial perquè això significa 355 milions d'euros que no podrien aplicar-se a partides de despesa. Això significa que estam a favor del deute? No, la intenció és reduir-la, però reduir-la a una velocitat adequada, reduir-la d'una manera que ens permeti afrontar un 2013 amb un deute encara més petit, que segurament encara haurem d'endeutar-nos una mica més el 2013 i que el 2014 el deute pugui desaparèixer i es pugui començar a amortitzar. Perquè s'ha de posar a l'horitzó aquesta idea de disminució de deute, no pot continuar incrementant aquesta muntanya de deute cap al futur, no es pot incrementar, perquè, de fet, és impossible, les lleis econòmiques marquen límits estrets, límits clars i aquests límits, en el cas del deute, ja estaven sobrepassats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. La Sra. Oliver té la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, vostè diu que els nostres arguments són fluixos, el que és fluix és el seu pressupost, Sr. Vicepresident, que contenen errors quasi bé comptables imperdonables; els pressuposts s'han de presentar i s'han de presentar quadrats, en totes aquelles partides que així és necessari fer-ho, perquè, si no, no podrà fer allò que diu que vostè ha de fer per poder seguir endavant per les necessitats de Tresoreria, que és recórrer a l'endeutament.

Nosaltres ho entenem que hagi de recórrer a l'endeutament i no li retriem, el que li retriem és que amb aquests pressuposts ho tindrà impossible dedicar a fer-ho, aquesta és la qüestió, que estan mal confeccionades. Per favor, ho mirin, els rectifiquin si és possible, ho facin d'alguna manera, però així no podran anar. Nosaltres entenem les necessitats de Tresoreria i també entenem, i tampoc no li retriem que aquest Govern s'endeutará pel màxim, més de 1.000 milions d'euros, una barbaritat, val, d'acord, però ho faci possible. I aquesta motxilla de què vostè parlava és una motxilla que carregam, que tampoc no passa res, però pareix ser que el que fan els altres és espantós i horrible i el que fan vostès és fantàstic i meravellós, possiblement ni sigui una cosa ni l'altra, ni allò era tan terrible ni això per ventura és tan fantàstic. Llavors, jo crec que és qüestió de posar les coses en el seu lloc, hem de menester endeutament? Sí, li reconeixem, nosaltres li reconeixem; el màxim? Sí, possiblement sí, però amb aquests comptes que té no el podrà obtenir, és el que a nosaltres ens preocupa i el que podem posar de manifest. Per què? Doncs, perquè ni ortodòxia, ni rigor, ni res de tot això, són uns pressuposts que comptablement no són correctes i nosaltres ho veim així i la nostra obligació és dir-li i li dic així de clar.

La reestructuració que vostè deia a nosaltres tampoc no ens pareix malament, però la meua impressió, analitzats els pressuposts de la conselleria, de la seva Vicepresidència Econòmica, és que ha quedat una macroconselleria i tot el teixit productiu, els sectors productius han quedat com a, diria jo, diluïts; llavors hi ha tecnologia, hi ha emprenedors, hi ha moltes coses importants, però diluïdes. Jo entenc que el pressupost ha de baixar, jo entenc que estam en una situació difícil, el nostre grup ho entén, però és que no hi ha ni una actuació de cap casta, és que jo fins i tot li dic una cosa, jo podria entendre que digui, miri, de tot això que tenim no ho podem fer, perquè és evident que no ho podem fer, amb les baixades que hi ha del 40, del 60, del 30 del més per cent a cada programa.

Per ventura seria bo, veig que no ho han fet així, però ajuntem i facem un programa bo de tecnologia, d'emprenedors, que és el que vostè intenta, però no surt. De la Llei d'emprenedors, vostè n'està molt content i tots estan contents, però els emprenedors que són els beneficiaris no estan contents perquè estan exactament igual de contents que abans, o sigui no contents, perquè no els ha aclarit absolutament res, però res vol dir zero, res, no ha servit per a res. Ha servit per fer feina, per xerrar-ne, per tenir-nos com a entretinguts, per dir-ho d'alguna manera, però no ha servit. Llavors, vull dir, amb aquesta dispersió el que passa és que tot el sector productiu, l'industrial, el tecnològic, el dels emprenedors, l'energètic, tot això idò es queda sense cap tipus de suport.

Li vull dir una cosa, Sr. Vicepresident, no he esmentat ni una vegada la paraula subvenció. Vostè sí, jo no, ni una vegada en tota la meua intervenció, i ho sé cert. No he parlat per res de subvencions. Per tant, no em digui que he dit, perquè no ho he dit. No he parlat de subvencions.

Crec que s'havien de dimensionar, no qüestion la dimensió que vostè els ha donat, però crec que aquí hi ha, al seu pressupost, al de Vicepresidència Econòmica, partides que es podrien fer d'una altra manera, és veritat, de protocol·làries només hi ha 5.000 euros, n'hi ha d'altres que són molt més importants, les d'estudis i treballs tècnics i les d'inversions de caràcter immaterial, sobretot les d'inversions de caràcter immaterial en aquests temps que corren, pensam que s'hagués pogut fer un esforç -així ho hem plantejat a les nostres esmenes- i anar recopilant.

Vostè diu "no és molt", bé, és que són 3 milions d'euros, són més de 3 milions d'euros de tota aquesta recopilació. Amb 3 milions d'euros i un altres tipus -diríem- de reagrupament i una altra manera de fer un pressupost, crec que s'hagués pogut donar impuls si per ventura no a tots, que quedarien com estan, tal vegada sí a algun sector d'aquests important i productiu. I això és el que li retreim del seu pressupost, que vostè no ho ha fet, ho ha deixat de fer perquè per ventura pensa que això és el que toca o perquè no li ha sortit millor i els sectors productius amb aquest pressupost no tendran cap tipus de suport, d'impuls, el que li volia dir: no ho tendran, no n'hi ha ni un i això és el que nosaltres li hem retret.

Això és tot, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Aguiló, ja és un clàssic, ahir, que no varen presentar els pressuposts del 2011, cert, cert, hi ha una diferència important: el Govern el 2011, el 2010, a finals del 2010 està en minoria, no pot presentar uns pressuposts que es puguin aprovar. Aquesta és una diferència molt important. El Govern planteja una sèrie de pujades d'imposts damunt l'IRPF, damunt l'impost de successions i no són acceptades, ni per vostès ni per l'exsoci, Unió Mallorquina. Aquesta és un diferència important, vostès tenen 35 diputats, res pus faltaria que amb 35 diputats no haguessin presentat pressuposts. Cap govern en la història de les Illes Balears amb una majoria de 30 diputats no havia deixat de presentar pressuposts, s'havien presentat sistemàticament. Per cert, si no estaven d'acord amb aquella situació tenien la possibilitat d'una moció de censura, no la va utilitzar el Partit Popular. No la va utilitzar, es va estimar més que continuàs aquella situació. No varen plantejar la moció de censura.

Una altra qüestió, diu que en el punt de partida de com afrontam la crisi discrepam, perquè nosaltres plantejam més despesa. Diu que el 2010 i que el 2011 el govern anterior va plantejar més despesa, no aturar la despesa, però és que era la posició del Partit Popular també. Al Partit Popular la despesa que plantejava l'anterior govern no li bastava, no li bastava. Veu aquelles dues carpetes que hi ha damunt el meu escó? Aquelles dues carpetes són les esmenes que va presentar el Partit Popular al pressupost de 2010, ja hi havia crisi, eh?, li ho vull recordar, la crisi comença el 2008. Quan es presenten els pressuposts del 2010 ja hi ha crisi i en aquelles carpetes hi ha 2.000 milions d'euros de despeses que el Partit Popular plantejava. No li bastava el que gastàvem en educació, en salut, en serveis socials, en transport públic, no li bastava.

Jo hi estic d'acord, que no bastava, però que em digui ara que plantejàvem més despesa i vostès racionalitat i austeritat, quan el que plantejaven era més despesa, més doblers per a educació, més doblers per a universitat, més doblers per a salut, més doblers per a comerç..., ara record, ara que parlam de comerç i indústria el debat que hi havia aquí. El Sr. Cardona, del qual vostès supòs que ara ja no se'n recorden, el primer que diu a la consellera: "el pressupost que vostè té per a comerç i indústria no basta per a res". El que diria ara el Sr. Cardona del seu pressupost, que no pot fer res, el que diria! Per tant, com afrontam la crisi? Idò aquesta primera no li accept.

Pla d'indústria. Diu que té elements positius, d'altres no, però té elements positius i que els 53 milions que preveia per al primer any són inviables, però zero?, ara zero?, de 53 milions que plantejava a zero, de tenir elements positius a no agafar res, crec que hi ha un terme mig.

Els impostos directes creixeran, m'ho ha reconegut, però per què ho amaga?, per què amaga els fons de suficiència?, per què amaga els fons de suficiència?, què cerca vostè? Diu que amb el nou sistema de finançament puja 700 milions d'euros el que pagarem per fons de suficiència a fons de garantia. Aquí es varen fer propostes per part del meu grup, el grup del Bloc de la passada legislatura, BLOC i PSM-Verds, per eliminar el fons de suficiència, es varen fer propostes aquí a aquest parlament, varem quedar tot sols. Varem quedar tot sols demanant l'eliminació del fons de suficiència, ni el PSOE ni el PP no varen voler entrar en aquest debat, ni el PSOE ni el PP. El PSOE i el PP també a Madrid, la Sra. Salom, per cert, que avui no hi és, i els diputats del PSOE varen votar en contra d'una esmena del Sr. Sampol que va arribar al Congrés per igualar el finançament, perquè no el tenim igualat amb el nou sistema de finançament, no hi ha garanties, una esmena per cert que estava redactada des del Cercle d'Economia, no era proposta nostra, del PSM, i el PP i el PSOE la varen tombar.

Per tant, ara no es queixin del sistema de finançament. Vostè ara planteja un nou sistema de finançament per capita, idò jo li dic que qualsevol sistema serà millor, probablement millorarà amb un sistema de finançament per capita, però vull veure què farà el Sr. Rajoy, perquè el que he sentit a dir a Madrid, del Sr. Rajoy, i sembla que el Sr. Rubalcaba hi està d'acord, és que hi haurà una descentralització. No el milloraran, el nostre sistema de finançament, no anirem cap al concert econòmic solidari que seria el que de veritat arreglaria a les Illes Balears d'una vegada per totes els problemes que tenen. I entenc que vostè no hi entri perquè sap que tanmateix a Madrid es trobaran amb una paret. No voldran arreglar res.

Llei de finançament dels consells, bé, ja està bé que arribi, a més tenen una bona oportunitat perquè actualment la presidenta del Consell Insular de Mallorca i per allò que veig els presidents dels consells de Menorca i Eivissa no tendran cap problema en si vostès els retallen i els lleven competències, perquè els han llevat competències i no es queixen, no diuen res, tot el contrari del que passava a la passada legislatura o a anteriors, governant el Partit Popular.

Demà diu que millorarem els temes de fiscalitat per la Llei d'emprenedors, poquet, poquet, insuficient, eh?, a algunes d'aquestes mesures crec que es pot donar suport, al paquet global no perquè com sap no estam d'acord en allò de l'impost de patrimoni, ja ho debatrem demà, però poquet, insuficient, tendran poc afecte damunt l'economia.

Lleis més clares i més transparents en urbanisme. Això té un nom: llei del sòl, ara veurem si seran capaços de treure-la. La seguretat jurídica que reclamen té un nom, que és la llei del sòl. Veurem si seran capaços de treure-la, tenen majoria absoluta, ho poden fer, ho poden conjuntar amb els ajuntaments i consells insulars, importantíssim que els ajuntaments i consells hi siguin perquè són els que l'han d'aplicar. Importantíssim, però a la passada legislatura ni nosaltres ni a l'anterior vostès amb majoria absoluta no varen ser capaços de fer-la, cap, ningú no ha estat capaç, ni nosaltres ni el PP en el seu moment. Ara veurem si seran capaços de fer-la.

Hagués estat millor un ajustament més suau, molt millor efectivament. Hi ha un punt d'endeutament el 2012, efectivament, és així, hi ha un punt d'endeutament el 2012, però és que segurament -i vostè ja ho ha reconegut- l'any que ve vostès s'endeuten al màxim i el 2013 haurem de fer segurament el mateix, li agradi o no. No li agradarà, ho farà, li puc assegurar que al seu antecessor no li agradava haver d'anar al màxim d'endeutament, però -i torn al principi de la meua intervenció- plantejam el debat de més ingressos, de com milloram els ingressos sense perjudicar l'economia, que hi ha maneres de fer-ho, al contrari, perquè les bonificacions i exempcions a determinats sectors econòmics -com plantejaren demà-, més encara, poden ser positives, però si a la vegada plantejam més recaptació per altres vies, i sobretot el debat de l'espoli fiscal. I entenc que no hi vulguin entrar. Entenc que vostès no vulguin entrar als 3.500 milions d'euros... quin pressupost tenim, Sr. Aguiló? Tenim 3.600 milions d'euros de pressupost, aproximadament, no?, bé, idò 3.500 milions d'euros, o sigui el mateix que tot el pressupost de la comunitat autònoma és el que cada any se'n va a Madrid i no torna...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...vagi acabant, Sr. President, el 14% del nostre producte interior brut. Això és inaguantable. No ho pot aguantar cap estat, cap regió, no hi ha cap regió en tot el món que aporti tant a la seva central, cap, ni cap *länder* alemany, ni cap estat als Estats Units, ni cap comunitat autònoma, la que més aporta que és Catalunya aporta el 8%. Nosaltres aportam el 14% del producte interior brut. O posam un límit a això i ara tenen majoria absoluta aquí i a Madrid i ho poden fer o les Illes Balears es continuaran empobrint any rere any. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Sr. Conseller.

EL SR. VICEPRESIDENTECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Senyories, anem per parts una altra vegada.

Problemes comptables no, problemes comptables no. Problemes comptables no, realitat pura i dura. Els ingressos són els que són, les despeses són les que són i aquesta és la realitat. Què proposa vostè?, canviar ingressos?, canviar despeses?, què proposen?

Quant a la partida d'inversions immaterials, que diu que és excessiva i que es podria retallar més, idò pot ser, però la cosa està difícil. L'any passat, si ajuntam el que eren les tres conselleries, que eren tres, eren 7,3 milions, ara estam a 4 milions, s'ha retallat de manera significativa. Hem baixat, com pràcticament a totes les partides, d'una manera clara i d'una manera contundent. D'una manera contundent que significa poder fer front a aquest 2012 -repetesc- que significa mantenir tots els elements necessaris que puguin donar lloc a aquesta nova manera de fer política, una manera de reestructurar les pròpies institucions, els propis organismes i que al mateix temps es pugui fer front a les necessitats d'ajudar els sectors. Ajuda als sectors, que en molts de casos vendrà per modificacions en la mateixa normativa, en canvis de normativa, normativa que a vegades, conseqüència també d'una sèrie d'anys de legislació, a vegades crea també algunes dificultats.

Quant al Sr. Barceló, diu els impostos no... bé, és que està així, vull dir no admet, el sistema comptable, partides negatives i per tant, aquestes s'han de descomptar d'alguna banda i es descompten dels ingressos directes, no és més que això. Els fons de suficiència i els fons de garantia són allà, son unes partides que han d'anar..., s'han de retornar a l'Estat i aquesta és la realitat. Ho hem explicat i hi ha els elements per entendre-ho.

El sistema de finançament, és cert, això és un etern debat. M'imagín que passaran els anys i el sistema de finançament sempre serà un debat que estarà damunt la taula com una de les possibilitats, però també és cert que tots això no ens lleva la necessitat de fer reformes, d'enfocar els nostres problemes d'una manera més eficient, d'una manera més acurada. Aquesta feina l'hem de fer en aquest moment, l'hem de fer com a la primera feina de totes. Després ja vendran els altres debats, ja vendrà com s'enfoca el tema del finançament, però primer s'hauran de fer aquestes modificacions i aquestes reformes que ens permetin tenir un sector públic més sostenible, més eficient i amb més projecció de futur, i un sector públic que pugui complir a més a més, les seves obligacions. Una n'és el finançament dels consells insulars, és clar que sí. S'ha de trobar l'alternativa als consells insulars, al finançament dels consells insulars, que pugui ser sostenible. El que no podia ser era continuar amb aquella dinàmica de bestretes, bestretes que s'arribaven a pagar lògicament, perquè eren doblers que no existien i per tant, s'arriba a pagar. Aquesta vegada, en posar damunt la taula la necessitat de fer el sistema de finançament, ja tenim d'on sortirà, ja sabem d'on sortirà, ja el podem ubicar des del punt de vista comptable i financer. Per tant, és una d'aquestes reformes que fa falta fer.

Quant a la llei del sòl, idò sí, segurament fa falta la llei del sòl, és evident que fa falta la llei del sòl i és evident que fa falta posar ordre a la normativa urbanística perquè aquesta sigui més sòlida i més coneguda per part de tots.

En definitiva, els pressuposts -una vegada més ho reiteren aquesta idea principal d'aconseguir l'equilibri com a element primer, com a element de reactivació econòmica, com a element que ens permetrà solucionar els problemes de caixa, com a element que ens permetrà no haver de tenir un dia a dia on els impagaments siguin una de les fites número u, sinó que es pugui fer front a les obligacions del Govern que és el primer, el primer, i aquesta reconducció tindrà necessàriament un afecte positiu per a tota l'economia a causa de la importància que té el Govern al conjunt de l'economia balear.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Oscar Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, excusas, usted lo que no podía en minoría en todo caso sería aprobar el presupuesto, presentarlo sí, presentarlo sí.

(Petit aldarull)

Sra. Oliver, en cualquier caso la única ilegalidad que hay aquí, la única que es manifiesta, que es pública y notoria, es la que declaró la Sindicatura de Cuentas con respecto a su gobierno. Es la única que existe en esta comunidad autónoma entorno a unos presupuestos. Y permítame la obviedad: la economía consiste en asignar unos recursos limitados a unas necesidades ilimitadas.

Señoras y señores diputados, al final hay que elegir y si se trata de asignar recursos, especialmente en momentos como el que nos ha tocado vivir, debemos ser en mi opinión audaces y justos. No se trata de poner en tela de juicio la disyuntiva estado de bienestar sí o no, sino de ver qué estado de bienestar es posible para preservar los más elementales servicios de una sociedad justa y equilibrada.

Es es el motivo o causa del presupuesto: las circunstancias y la realidad proyectadas al futuro, porque hay que decir la verdad. Lo primero que ha hecho el Govern es analizar la realidad verdadera de las cuentas de la comunidad tras cuatro años de vivir como nuevos ricos, de negación de la crisis y de políticas equivocadas.

Hemos dicho a los ciudadanos cómo estaban las cosas cuando entramos en el Gobierno porque tienen derecho a saberlo, es justo que lo sepan. El escenario de deuda generalizada contraída por el anterior ejecutivo, que supone que deban dedicarse más de 779 millones a pagar deuda e intereses, los impuestos y la escalada desbocada del déficit han sido los elementos principales del estado de las cosas que se han encontrado.

Señoras y señores diputados, el 60% de la deuda contraída por Baleares en toda su historia desde el inicio de la democracia ha sido creada por el ejecutivo del pacto *d'esquerres* anterior. Por eso, 1 de cada 5 euros del presupuesto es para pagar amortizaciones. Sentado este antecedente que permite saber de dónde venimos, sabemos que estamos aquí para debatir sobre la oportunidad de unas cuentas y una hoja de ruta que marca cuáles son los motivos de este gobierno, las prioridades. Y a grandes trazos el actual govern de les Illes Balears destina 3 de cada 4 euros de gasto no financiero a políticas sociales, un 80% del presupuesto destinado a consellerías de Educación, Cultura y Universidades y para Sanidad y Servicios Sociales. Se han eliminado gastos superfluos y altos cargos y asesores, coches oficiales, y se ha detenido la regadera de dinero público que han supuesto las subvenciones. En definitiva, se ha puesto orden, rigor y eficiencia sobre a qué se dedica el dinero de los contribuyentes de Baleares. Es cierto, no son unos presupuestos de pan y circo, ni se producen en un escenario alegre y expansivo, pero los ciudadanos no nos han votado para halagarles ni estamos aquí para que nos aplaudan, sino para resolver problemas.

Estos presupuestos son realistas y austeros, prima la responsabilidad y el inicio de una serie de políticas destinadas a poner los fundamentos de la recuperación económica y el cambio de modelo de la comunidad. Representan un modelo de gestionar distinto, el inicio de un cambio de modelo tendente a la eficiencia, la austeridad y la eficacia en política económica pública. Son dos modelos muy distintos el de la oposición y el nuestro, es cierto, representan alternativas dispares para abordar el futuro analizando el presente y es que esa es precisamente la principal distinción porque de lo que hoy se trata no es solamente de la aprobación o el acierto de unas cuentas que han de regir el gasto del año próximo, porque son concepciones distintas la orientación política del dinero público y la dirección decisoria del Govern.

El anterior ejecutivo planteó lícitamente un modelo en el que primaba el gasto público, el endeudamiento. El propio conseller se felicitaba por seguir presupuestando con desequilibrio, con más déficit y con más deuda. Y ahora viene la oposición manteniendo básicamente los mismos argumentos para rebatir estas cuentas y además sostiene que hay que aumentar la presión fiscal, lo hemos visto incluso estos días en el Congreso de los Diputados con el líder de la oposición, mantener las subvenciones y no pagar a los proveedores. Esas eran sus recetas y, mire usted, son lícitas, pero no podemos estar de acuerdo.

Dicen, y no argumentan, que el actual presupuesto no es válido porque no responde a las necesidades reales de la sociedad de las Illes Balears o que no es un presupuesto para hacer frente a la crisis, especialmente del sector industrial y comercial. Yo debo comenzar diciendo que no podemos estar de acuerdo. Miren, su política tenía un período de caducidad y es que el saco al final se ha vaciado. El dinero del contribuyente se lo han gastado ustedes y todos saben que las políticas de izquierdas se acaban cuando se funde el dinero, el de los demás, claro. Y eso es lo que ha pasado, se lo han fundido todo.

En definitiva, esa es una de las grandes diferencias. Nosotros queremos que el contribuyente pueda primero trabajar y ganarse la vida para tener futuro y para ser libre, que trabaje para él y para su familia, que prospere. Ustedes, en cambio, tienen la idea de que el contribuyente sea una persona que trabaja sin descanso, no para él, sino para el Gobierno y todo eso sin haber hecho las oposiciones de funcionario. Han defendido y defienden la subida de impuestos, pero lo cierto es que ni tan siquiera ustedes lo han hecho con el mencionado impuesto de patrimonio. Intentaron suplir la falta de demanda en el consumo en época de crisis con iniciativas keynesianas y absurdas como el Plan E, que gastó 15.000 millones de euros en aceras y en carriles bici. Para que se hagan una idea, con ese dinero en España se podría haber saldado prácticamente la deuda del sistema sanitario español, que se cifra en 18.000 millones de euros. Es una cuestión de prioridades, señorías.

Esta elección ha puesto empíricamente de manifiesto que los elevados déficits públicos que generaron estas políticas no tienen efectos beneficiosos para la economía, ni se reactivó la economía ni se generó empleo, sólo se incrementó la deuda, se generó desconfianza y se cerró más el grifo del crédito.

Tras cuatro años de desaciertos, señorías, ahora exigen inmediatez, tras cuatro años de impagos y facturas amontonadas, exigen pagos inmediatos. De la oposición, por responsabilidad y decencia, nosotros esperábamos algo más. Han vendido y venden ustedes una mentira sin precedentes, una mentira sin precedentes. Su modelo era, y escuchen bien, aquel en que las ganancias que obtienen los primeros inversionistas son generadas gracias al dinero aportado por los nuevos inversores que caen engañados por las propuestas de obtener grandes beneficios. El sistema sólo funciona si crece la cantidad de nuevas víctimas. ¿Les suena de algo?, ¿a que no saben a qué definición corresponden estas palabras? Pues miren, esta es la definición del modelo Ponzi, la famosa estafa piramidal, recaudaban y con mayor velocidad gastaban lo recaudado, luego solicitaban dinero prestado para pagar lo que les habían dejado. Y así, ¿hasta cuando pretendían ustedes mantenerse?

Su modelo ha sido sólo producto de sus necesidades políticas para sostenerse en el poder, no de los intereses de esta comunidad, no nos engañan. Nos han repetido hasta la saciedad que deberíamos comprometer más y más gasto para sostener una administración mastodóntica que debía contentar a seis partidos políticos. Nos han vendido también que todos esos directores generales, consellerías, asesores, coches oficiales, alquileres y subvenciones eran necesarias para gobernar esta comunidad. Han querido hacernos creer que más dinero público eran mejores servicios y nos han dicho que el dinero público no era de nadie y que deberíamos resignarnos a padecer una deuda inexorable porque no había otra forma de hacer las cosas. Nos

han afirmado que eran los contribuyentes los que debían pagar más y más impuestos y ustedes seguir gastando y comprometiendo el futuro.

Miren, se han ido ustedes al mejor restaurante de la ciudad en tiempos de crisis, se han atiborrado y han dejado la factura a todos los ciudadanos de Baleares. Han hecho ustedes, han hecho ustedes lo que vulgarmente se llama un “simpa”.

(Remor de veus i aldarull)

No es cierto que la productividad de una comunidad esté ligada a las subvenciones o que el gasto sea el elemento indispensable del éxito, eso es un bulo, es un paquete que nos han pretendido vender y fíjense ustedes, a mí no me extraña, nos han dejado el regalito que hay dentro del paquete. Permítanme ustedes la comparación, porque creo que la política económica socialista y los paquetes, los pañales, se parecen mucho, a ambos hay que cambiarlos tiempo después de haberlos puesto y por los mismos motivos.

(Alguns aplaudiments)

Nos piden ustedes en nuestra política presupuestaria, sin más argumentos, que hacer lo que ustedes hicieron durante cuatro años, comprenderán que no caigamos en su error. Las prioridades del presupuesto son: garantizar los servicios sociales, introducir elementos de control del gasto, de eficiencia, y una batería de medidas para dotar a nuestra comunidad de instrumentos que inicien la senda de la competitividad, que pasa por un buen funcionamiento de las leyes y de la competencia, además de contar con un sector público de dimensiones adecuadas para atender las demandas sociales y que sea un instrumento al servicio del ciudadano y no una carga. Hay que reducir déficit público para conseguir el equilibrio presupuestario y la consolidación fiscal. Antes del 2010 no existía un objetivo de déficit, ustedes gastaban lo que querían sin preocuparse de quién o cómo se pagaría.

Ya decía el sabio que quien derrocha lo superfluo acabará por vender lo necesario. El equilibrio presupuestario -gracias- es necesario por su papel dinamizador y estabilizador de economías muy endeudadas, ayuda a reforzar la confianza y si el sector público es capaz de contener su gasto entonces no es necesario aumentar los impuestos y conseguimos el objetivo. La renta disponible de los ciudadanos es mayor y está en su bolsillo, y no en el del Gobierno, ahorran, invierten y consumen. Y fíjense, ahora que estamos en navidad, y para que ustedes lo entiendan, señores de la oposición, miren, la navidad es una época en la que los niños le piden a Papá Noel lo que quieren y los adultos pagan por ello. El déficit del Gobierno es cuando los adultos le piden al Gobierno lo que quieren y los niños acaban pagando por ello.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

El gobierno anterior no ha aprendido esta lección y tuvo una política presupuestaria en continuo déficit llegando el 2010 a superar los 1.000 millones de euros. Nosotros pretendemos, con este presupuesto, atender a las dificultades que nos acechan y hacerlo con rigor y con seriedad haciendo las reformas necesarias que nos permitan pasar de una economía subvencionada y dependiente del sector público a una más dinámica que asegure el futuro crecimiento necesario para sostener los servicios sociales, educativos y sanitarios que necesitamos, el bienestar. Y es cierto que estos presupuestos requieren un esfuerzo, es verdad que las medidas no son alegres, pero esta situación no requiere palabras sino hechos, consecuencias. También es cierto que sería deseable ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Acabo, Sr. Presidente, ... una mayor implicación de todos en el firme compromiso de la recuperación, la reactivación económica y el empleo, mayor altura de miras.

Permítanme, por último, felicitar al equipo de la Vicepresidencia Económica por el valor y el trabajo realizado, han cumplido su trabajo para cambiar la tendencia que han respaldado mayoritariamente los ciudadanos en las urnas, para iniciar una legislatura que permita colocar a Baleares en el lugar en que nunca debió dejar de estar, entre las comunidades más prósperas de este país.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fidalgo. En torn de rèplica té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Oliver. Té vostè la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. M'encantaria donar-li les gràcies, Sr. Óscar Fidalgo, pel to de la seva intervenció i no començaré d'aquesta manera. Els bolquers que vostè ha esmentat supòs que volia fer referència als bolquers que des de fa poc temps, des que hi ha aquest nou govern, els malalts, els que els han de menester paguen, supòs que són a aquests als quals es referia perquè si no són a aquests ja em dirà a quins es referia.

Ha començat amb els temes de legalitat, perdoni, vostès, 35 diputats del Partit Popular, dues il·legalitats, la Sindicatura de Comptes ho diu, no una, dues, més diputats més il·legalitats. Primera, no presentar els pressuposts, perquè la Sindicatura de Comptes diu clarament que sempre hi ha l'obligació de presentar uns pressuposts, no els han presentat, primera qüestió. Moltes gràcies, molt amables.

Segona qüestió, el pressupost, agradi o no agradi, no estan quadrats, és que és una qüestió de nombres, és que aquí els discursos són molt fàcils de fer, jo puc dir milions de coses, però la realitat s'imposa i si la realitat són nombres, si supera el 25% del que diu la LOFCA, que no pot suposar, idò no el supera, el supera, i ja està. I l'únic que deim és que s'incorrerà en una il·legalitat i que no es podrà fer l'operació d'endeutament, però vostès mateixos ho veuran, és que això és una qüestió que sortirà.

Continuam amb el tema del deute. A veure, és impressionant, aquest govern s'endeutarà al màxim, i vostè ja ha començat supòs, supòs, a fer els comptes del que pagarem, la motxilla famosa, en el 2012, en el 2013, en el 2014, perquè no és de franc, no serà de franc, també s'haurà de pagar. Això s'ha de tenir en compte. Aquesta demagògia és extremadament barata, barroera i de molt poc gust, al meu entendre.

Un altre problema que veig és que vostè no escolta. Nosaltres volem que es pagui als proveïdors, nosaltres volem que la gent tenguí feina i que les empreses no tanquin, i la realitat, sigui o no sigui per les polítiques aplicades perquè si ho és malament i si no ho és també perquè vol dir que no serveixen per a res, és que hi ha més aturats. Això també és una altra xifra, Sr. Fidalgo, és que n'hi ha més, malauradament n'hi ha més, hi ha més empreses que tanquen després de la Llei d'emprenadors. O bé no ha servit per a res o bé tanmateix no servia per a res. Hem de ser seriosos i si deim els arguments els hem d'intentar fonamentar d'alguna manera.

Sí, nosaltres defensam la pujada d'imposts als que més tenen perquè pensam que podrien servir per quadrar precisament aquesta part d'ingressos que, de fet, moltes comunitats autònomes ja fan. Perquè és així, perquè si tenguéssim els ingressos quadrats no tindríem els problemes de desquadrament que ara tenim. I una possibilitat evident que tothom fa, i jo pens o crec que a les Balears som els únics, és el del tema de l'impost de patrimoni. Clar que ens hauria anat molt millor, aniria millor a tots els ciutadans, no a mi ni per ventura a vostès, però a tots els ciutadans sí que els aniria millor.

Miri vostè allò que passa al carrer, el tema de les despeses, el tema dels aturats, el tema de les polítiques aplicades, o bé hi ha causa-efecte o bé no hi ha, jo no sé quina de les dues qüestions em preocupa més.

Factures, festes, el famós aquest que diu del "simpa", perdoni, i el "simpa" de les capsas de Cola-cao?, i el del club d'altern?, i el de Casa Alfredo? Els que han de pagar són a la presó, són a la presó, però, per favor, però per favor, no ens doni ni receptes ni lliçons ni històries d'aquest tipus, tots tenim la història que tenim i és la que és i amb aquesta hem d'anar fent. Jo crec que aquí, en aquest cas concret, d'un tema important com és un debat de pressuposts hem de ser seriosos, hem de ser rigorosos i la demagògia la podem fer, no sé, fins i tot si m'apura jo únicament la faria en els passadissos. Allà, miri, per ventura podria ser un bon moment, però crec que aquí, en aquesta cambra, no és qüestió de demagògia quan hi ha gent que s'ha de pagar precisament els bolquers, quan hi ha gent que avui no té feina, quan hi ha gent que demà tampoc no la tindrà. La cara, la seva.

Gràcies, Sr. President.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Excuses cap ni una. Ja els hagués agradat que haguéssim presentat els pressuposts. El resultat hagués estat igual o pròrroga o que hagués sortit el pressupost que volia el Partit Popular. I la Sindicatura de Comptes, que vostè n'ha fet referència, parla efectivament de la il·legalitat que va cometre l'anterior govern no presentant-lo, però vostès han tengut sis mesos, sis mesos per presentar-lo, i a més ho varen prometre. Ho va dir el Sr. Bauzá s'hi va comprometre, va dir "presentarem els pressuposts de 2011". Per tant, estam, com a mínim, empatats en il·legalitats, com a mínim, empatats en il·legalitats.

Política de nous rics. No li ho consent. Després de venir d'una legislatura en què vàrem iniciar totes aquelles grans infraestructures, tanta sort que el Palau de l'Òpera no es va arribar a fer, el Palau de Congressos, que encara en menjam, les autopistes d'Eivissa, el Palma Arena, el metro... això sí que era política de nous rics. Per favor, no em vengui a comparar coses.

Endeutament exagerat. Bé, miri, però és que resulta que el Partit Popular en aquest endeutament exagerat ocupa medalles de plata i de bronze. El màxim endeutament, que és per a Catalunya, després ve una comunitat del Partit Popular amb 20.469 milions i després Madrid amb 15.191 milions. Em l'endeutament el Partit Popular ocupa el segon i el tercer lloc després de Catalunya, màxim endeutament, comunitats governades per vostès, on, segons vostès, han aplicat el que volen fer d'austeritat i tota la pesca aquesta.

Segons vostès nosaltres volem fer més despesa, bé, però resulta que les Balears, a pesar que segons vostès nosaltres vàrem apostar per la despesa, som a la cua de la despesa pública, som a la cua de la despesa pública, estam 200 euros per habitant per sota de la despesa sanitària. La Sra. Castro ho sap perfectament, a això. 200 euros per sota de la mitjana en despesa sanitària. En la despesa pública per a universitats estam per sota de la mitjana. En la despesa pública per a educació estam per sota de la mitjana. En la despesa pública per habitant en transport públic, en promoció turística, si comparem el que gastam aquí amb Andalusia, per comparar-ho amb una, per favor, no em digui que aquí es gasta i es gasta. Estam a la cua d'empleats públics per capita, a la cua. Sap què vol dir estar a la cua d'empleats públics per capita? Que tenim menys mestres, menys professors, menys personal sanitari que la mitjana espanyola, que qualsevol comunitat autònoma. En falten més. Estam a la cua d'empleats públics. Per què? Idò torn al mateix que he dit, perquè no hi ha doblers per l'espòli fiscal, per tots els doblers que se'n van i no tornen cap a Espanya.

Els països amb administracions més fortes, els països amb administracions públiques més fortes i amb sistemes fiscals recaptadors, on es persegueix el frau fiscal i on aquells que tenen més paguen més, estan els primers per renda per càpita, estan els primers en producte interior brut, Luxemburg, Holanda, Dinamarca, Suècia. Tots aquests països són models de referència per a nosaltres, sí, per a vostès es veu que no. Administracions públiques fortes, sistemes fiscals recaptadors, progressius: Luxemburg, Holanda, Dinamarca, Suècia. Els primers en renda per càpita de tot Europa, els primers en producte interior brut. Pareix que no sap de què parl, crec que no ha mirat les xifres.

El Pla E, absurd, es gastaven a Espanya 15.000 milions d'euros. Sap qui ho denunciava en aquest parlament? El meu grup. I mentre el meu grup denunciava l'absurd que era el Pla E, els batles del Partit Popular, el Sr. Pastor, el Sr. Bauzá, el Sr. Rotger, el Sr. Gómez, se n'aprofitaven, no hi varen renunciar cap d'ells, se n'aprofitaven els batles del Partit Popular, del Pla E. I bé que se n'aprofitaven.

(*Remor de veus*)

Hem anat al millor restaurant i hem deixat la factura als ciutadans. Bé, qui era que passava les factures de les seves despeses privades? Eren els que anaven a Rasputín, a casa Alfredo i eren del seu partit, eren del seu partit. Personalment no he passat ni una factura de despesa privada meva mai, ni se m'ocorreria. El seu partit sí que ho fet. Sí que ho fa fet.

Per cert, li posaré un altre exemple, que no és meu, és del Sr. Sampol, hi ha un sopar també a Espanya que es fa, sopar que es fa cada any, es fa, es fa un gran sopar on el menú també, ara per ventura no anirà tan ample, però que ha estat de gambes, de *foiè*, de salmó marinat... menú important que el pagam entre totes les comunitats autònomes. Balears, com que tenim més doblers, som més rics, som solidaris, pagam més que els altres en aquest menú. Bé, però quan arriba l'hora de repartir a nosaltres no ens deixen tocar les gambes, no ens deixen tocar el *foiè*. Sap què ens queda a nosaltres? El pa amb tomàtiga, pa amb tomàtiga, boníssim, boníssim, però si els altres mengen gambes, jo també en vull de gambes. Mentre hi ha hagut festa, gambes de Sóller?, bones, eh? Idò. Mentre els altres mengen gambes de Sóller nosaltres aquí miques i encara troba que no gastam prou en universitat, en transport públic, en sanitat i en educació. Això són vostès que ho diuen, sé cert que la consellera Sra. Castro si tengués 200 milions d'euros més li anirien beníssim. I el Sr. Bosch si tengués 100 milions més d'euros segur que li anirien beníssim i nosaltres li donaríem suport. Per favor! Basta ja de demagògia!

Els ciutadans el que volen és que facem feina, que sortim d'aquesta situació, i vostès, fent referències al passat contínuament, fent oposició de l'oposició, allò que no fan és la feina que els pertoca.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per tancar el torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gràcies, Sr. President. Sra. Oliver, yo lo sé, usted miente, pero ya no engaña a nadie. El tema de los pañales se pagaba antes como se paga ahora. Haga usted el favor de tener un poco más de rigor cuando acude a esta cámara y dice lo que usted tiene oportunidad de decir.

Sr. Barceló, hay una distinción muy grande entre nosotros. Usted sabe, y yo creo que lo conoce a ciencia cierta, que este gobierno que ahora presenta estos presupuestos inició su andadura a finales de junio, las elecciones fueron en mayo. Y la Ley de finanzas dice que se inicia el procedimiento del anteproyecto de ley antes del mes de mayo del ejercicio en curso. Es obvio que nosotros no podíamos cumplir con ese compromiso por una cuestión de temporalidad de las elecciones. Seamos más rigurosos, Sr. Barceló.

Miren, hoy nosotros no vamos a aceptar sus enmiendas a la totalidad. En fin, yo supongo que ya lo habían deducido anteriormente, pero es que no podemos aceptarlas porque no estamos conforme con lo que ustedes nos plantean. La Vicepresidencia Económica del Govern es un ejemplo, a nuestro juicio, de austeridad, de contención del gasto y de equilibrio. Un ejemplo, los últimos presupuestos que ustedes y la Conselleria de Economía y Hacienda presentaron aquí, les costaron a los contribuyentes, sólo la presentación, 30 veces más de lo que han costado estos. Donde había tres consellerias, donde hacía antes siete consellerias, ... ahora hay tres, perdón, donde había antes tres secretarios generales, ahora sólo hay uno. Antes había tres consellerias y ahora se ha refundido en una, perdonen ustedes. Donde había once directores generales, ahora hay siete. Ustedes gastaban en protocolo más del doble y en complementos salariales seis veces más. ¿Qué nos cuentan, señores de la oposición?

Su gobierno gastaba más en superficialidades que no son necesarias. Todo para contentar a sus socios y como siempre para repartir riqueza, claro, entre los suyos. Han enmendado ustedes también estos presupuestos proponiendo su plan de la industria balear, sí, el mismo que prometieron y que presentaron dos meses antes de las elecciones tras cuatro años gobernando. Obviamente ustedes no aprobaron ni el plan, ni el decreto que lo desarrollaba y ¿saben por qué?, porque faltaba el presupuesto, obviamente. En investigación, desarrollo e innovación, no sé si se acuerdan, pero el Sr. Zapatero le prometió a esta comunidad

autónoma 38 millones de euros. Jamás, jamás llegó un euro. ¿Y sabe cuánto dinero dedicaron ustedes en el último presupuesto en I+D+I? 50.000 euros, ustedes no han hecho nada. En política energética no pudieron hacerlo peor. Hoy, gracias a su excelente labor, nuestra dependencia energética del exterior es del 98%. Ustedes incumplieron todos sus compromisos.

Señorías, ustedes no son creíbles. Les repito que más gasto no es mejor gestión. Es cierto que nos gustaría tener mayor libertad en el pago de la deuda y amortizaciones para dedicar ese dinero a otras cuestiones, es cierto. Pero no hemos venido a llorar, ni esperamos aplausos, ni golpecitos en la espalda. Haremos lo que prometimos, porque tenemos palabra y porque es lo que consideramos que hay que hacer. Ustedes han creído que su discurso vende, que repartir dinero público es gratis. Se erigen ustedes en defensores de los más necesitados. Cuando han cruzado ustedes el límite de lo razonable y han puesto en riesgo los servicios esenciales de esta comunidad, a cambio de pagar prebendas, sin resultado alguno efectivo para la gente.

Miren, ya nadie cree su discurso trasnochado, antiguo y apollado. Crean ustedes que es suficiente con repetir la palabra "social" muchas veces, cada vez que tienen oportunidad de hablar para generar empatía en la ciudadanía. Miren, aunque pongan ustedes mil veces la palabra "social" en sus discursos, ustedes ya no engañan a nadie. Los ciudadanos saben lo que significa su "social" y temen cada vez que se lo oyen pronunciar, porque significa más pobreza, más paro y menos libertad.

Seamos sinceros, señoras y señores diputados, seamos sinceros, cuando ustedes dicen "social", en realidad quieren decir socialismo y no es lo mismo, señorías, no es lo mismo, de hecho es muy diferente. Al fin y al cabo la diferencia que existe entre lo social y el socialismo es la misma que existe entre una camisa y una camisa de fuerza.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Passarem al debat número 10 de globalitat, agrupació de la secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials del Grup Parlamentari Socialista, secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, al programa 315B, salut i prevenció de riscos laborals esmena 5242. Al programa 315C, foment de la responsabilitat social esmena 5244. Al programa 322B, gestió de les relacions laborals esmena 5387. Al programa 521A, ordenació, regulació i desenvolupament de les telecomunicacions esmena 5392. Al programa 521B, gestió dels sistemes i tecnologies de la informació esmena 5391. Al programa 542A, innovació tecnològica esmenes 5309, 5248, 5389, 5390 i 5249. Al programa 612E, gestió de tresoreria i política financera esmena 5243. Al programa 723A, promoció industrial i tecnològica esmenes 5388, 5245. Al programa 731C, foment de l'ús d'energies renovables i de l'estalvi d'energia esmenes 5247, 5259. Al programa 763A, ordenació, reforma i modernització de les estructures comercials esmena 5246.

I del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació esmena RGE núm. 5644. Al programa 315C, foment de la responsabilitat social esmena 5642. Al programa 542A, innovació tecnològica esmena 5643. Al programa 612H, gestió del fons procedents de la Unió Europea 5619. Al programa 722A, regulació i normativa industrial esmena 5622. Al programa 723A, promoció industrial i tecnològica esmenes 5616, 5617 i 5618. Al programa 731C, foment de l'ús d'energies renovables i de l'estalvi d'energia esmenes 5623 i 5625. Al programa 763A, ordenació, reforma i modernització de les estructures comercials esmenes 5620 i 5621. Secció 32, ens territorials, al programa 902A, transferències a corporacions locals esmenes 5661 i 5662.

Per defensar de forma conjunta totes les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president, diputats. El Grup Socialista ha presentat en aquesta secció un total de 16 esmenes, 8 d'addició i 8 d'afectació. Aquestes esmenes van en la línia que ja he comentat abans, no més despesa, però sí redistribució de la despesa dins aquesta secció. A posta hi ha aquestes 8 d'addició i les 8 d'afectació que és dins el mateix programa. Pensam que seria bo dedicar més recursos a tots aquells programes que ja existeixen i que ja la conselleria ja hi fa feina. Vull dir que hem intentat ser constructius en aquest sentit. No plantejar coses absurdes, sinó realment possibles. I jo crec que amb les esmenes fetes, així com estan plantejades és ben possible.

Deia el vicepresident a la seva anterior intervenció que eren 5.000 de protocol·laris, és vera. Allò que nosaltres hem fet ha estat agafar els doblers de gratificacions, no és que siguin molts, però pensam que en aquest moment allà on tots els treballadors públics i molta gent que no té feina ens estrenyem el cinturó, no té massa sentit que hi hagi doblers per a gratificacions. Hem agafat doblers de productes alimentaris, una altra partida que ens ha cridat molt l'atenció. És veritat que és poc, 15.000 euros, però també l'hem agafada. Hem agafat les d'atencions protocol·làries, que tampoc no és massa, tot suma. Quan un fa comptes sempre sap que tot suma, no?, idò així. Estudis i treballs tècnics i despeses en inversions de caràcter immaterial. I amb aquestes partides hem aconseguit recopilar, per dir-ho d'alguna manera, 3.556.000 euros i els hem destinat a aquells

programes que ja existien, que la conselleria hi tenia interès en fer feina i que volia dur endavant. El que hem fet ha estat suplementar amb aquest crèdit, perquè l'hem llevat d'aquestes partides, a aquests programes que ja existien.

Les altres, únicament n'hi havia un que ja no existia, en tema d'energies renovables, hem creat una partida perquè els consells insulars puguin dur a terme, al nostre entendre de forma prioritària, polítiques d'estalvi energètic.

Aquest ha estat una mica el plantejament de les esmenes dins aquesta secció 14. I per què les hem fet? Per millorar això que dèiem abans, les polítiques, les inversions productives dins el teixit productiu. És ver, pensam que el teixit productiu ha quedat molt tocat quant a recursos econòmics en general que hi destina el Govern. En opinió nostra no feim més despesa, no hem posat més subvencions, el que sí posam són que aquells programes que estaven programats i que es faran perquè són dins el pressupost, tinguin més recursos econòmics.

Jo crec que són unes esmenes responsables, serioses i rigoroses. S'hi pot estar més o manco d'acord, però són unes esmenes que estan pensades i pensam que hauria estat bé tenir un poc més d'èxit del que vàrem tenir en comissió. Sé que n'hi ha unes quantes que varen quedar mig vives, no sé al final com quedaran, però de manera molt ràpida incidiré en els programes.

Començ per un de foment de l'ús d'energies renovables. Pensam que és bo que totes les administracions, aquesta partida es crea, no existien en els consells insulars, que també puguin dur a terme aquestes actuacions d'estalvi energètic.

Una altra també d'energies renovables és per estimular encara més l'eficiència i l'estalvi energètic, perquè és bo que tots, administracions i particulars, adoptem pràctiques en aquest sentit, no només estudis, sinó dur-los a la pràctica. En aquest cas agafam els recursos d'estudis i treballs tècnics que pensam que es podria minvar.

Una altra és la gestió de les relacions laborals. Pensam que és bo i necessari en aquest cas és d'afectació, no és d'addició, aplicar de forma amb els 600.000 euros que nosaltres proposam, millores per gestionar millor les relacions laborals i reforçar l'actuació de control i seguiment en compliment de la legislació vigent.

La promoció industrial i tecnològica. Aquesta és d'addició. Proposam recopilar d'aquesta borsa de 3 milions i busques que havíem fet, amb la nostra distribució 1.025.000 euros perquè pensam que el crèdit que ja hi ha és insuficient per dur a terme inversions en nous processos i en noves estratègies de negoci.

Una altra d'afectació que afecta el programa de promoció industrial i tecnològica. Pensam que és bo i és necessari, en aquest cas és d'afectació, són 600.000, dedicar recursos a dur a terme fires. D'acord que han de ser fires que no s'ha d'encaçar la gent, com deia, totalment d'acord. Però hi ha fires que realment són molt importants per a tot aquest teixit productiu, per a la dinamització també, en aquest cas de la ciutat si es duen a terme a Palma. I també perquè Menorca i Eivissa puguin dur a terme totes aquestes mostres de forma directa perquè els consumidors les puguin conèixer. Pensam que és un gran error suprimir aquest tipus de fires, que s'hagin de redimensionar, que s'hagin de refer, repensar, tot el que sigui, però que no se poden deixar de banda i esperam que enguany sigui el darrer any que no s'ha fet, sinó que l'any que ve es torni a fer.

Gestió de sistemes i tecnologies de la informació, un programa que també ens pareix molt important. Aquesta esmena és d'afectació i volem que especialment l'administració electrònica tenguí un impuls en tot allò que sigui agilitar, simplificar i millorar l'atenció al ciutadà.

Ordenació i regulació de telecomunicacions, millorar la cobertura local de la TDT. Pensam que és una qüestió que seria bona, és una altra esmena d'afectació, per seguir endavant amb aquesta qüestió.

Una altra d'afectació, a innovació tecnològica, pensam que Menorca és important que vegi iniciats també programes d'innovació, de desenvolupament tecnològic a l'entorn empresarial i seria bo per a l'any 2012 tenir un seguit de recursos perquè definitivament pugui arrencar.

Una altra esmena d'afectació en el programa d'innovació tecnològica per impulsar, per desenvolupar l'ús de tecnologies a les Illes Balears de manera àmplia, per incidir mitjançant aquesta esmena en la importància del desenvolupament de polítiques d'innovació.

Una esmena d'addició al programa d'innovació tecnològica, per dotar amb més recursos al Parc BIT, perquè pugui desplegar precisament tota aquesta activitat en gestió de talent, recerca, innovació i transferència de coneixement. Pensam, i ja ho he dit a la intervenció anterior, o bé dedicam a aquests programes que hi ha, és una opció, nosaltres ens hem adequat en aquest sentit, a l'estructura que havia fet el Govern. Hem intentat posar més recursos. Una altra opció per ventura hagués estat agafar un dels sectors i posar-hi el recopilant de tots els recursos. Nosaltres en aquest cas pensam que és bo, per això el sentit d'aquesta esmena d'addició de treure doblers d'uns programes, del 64000, estudis i projectes d'inversió immaterial, perquè això pugui almanco veure un impuls, un reconeixement, un suport del Govern endavant amb aquestes polítiques.

Una altra d'afectació d'innovació tecnològica per a la segona fase de la implantació de Wi-Fi a l'illa de Formentera. A l'illa de Formentera hi ha hagut una primera fase i pensam que és necessari que tenguin aquest servei i a més seria possiblement tudar els doblers ja dedicats, no seguir endavant en aquesta qüestió.

Una altra d'addició a innovació tecnològica que agafa els doblers d'una de projectes d'inversió immaterial, que és per a insuficiència de crèdit a la Fundació IBIT. El mateix, per dur a terme polítiques en matèria d'innovació i desenvolupament de les TIC, aplicades a la indústria del turisme.

Pensam que és necessari donar un impuls a tots aquests sectors de teixit productiu. I amb els pressuposts que s'han presentat en aquesta cambra pensam que queden molt, però que molt endarrerits. Sabem que hi ha moltes prioritats, per això el que hem fet ha estat dins la mateixa conselleria reestructurar els crèdits. I pensam sincerament que amb aquesta reestructuració, respectant l'estructura que tenia la mateixa conselleria i que havia fet el Govern, milloraria substancialment i faria que el suport d'aquest govern al teixit productiu de les Illes Balears fos més que una declaració d'intencions, que és allò que hi ha hagut fins ara, sinó que hi hagués polítiques clares i efectives per dur-ho endavant.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Oliver. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Com he dit a la primera intervenció, aquest pressupost, el de la Vicepresidència Econòmica és un pressupost en el qual tot el referent a innovació i noves tecnologies baixa, desenvolupament i telecomunicacions un 62%, els sistemes i les tecnologies de la informació un 84%, la innovació tecnològica un 63%. Tot allò que fa referència a promoció industrial i tecnològica també baixa, un 35% els programes de promoció industrial i tecnològica. La Direcció General d'Indústria només manté el personal, desapareixen els capítols 6 i 7. Per tant, impossible diversificar i impossible afrontar la crisi del sector industrial. En definitiva, es desfan - com deia - els sectors econòmics, es renuncia a les polítiques sectorials, no hi ha plans sectorials, no hi ha Pla d'indústria, no hi ha recerca, desenvolupament i innovació.

Per això, el conjunt d'esmenes que PSM-Iniciativaverds-Entesa hem presentat, van precisament a millorar aquests pressuposts en aquests aspectes. En primer lloc, al foment de les polítiques d'ocupació. Així demanam que s'incrementin partides destinades al foment de l'economia social i del treball autònom i a les polítiques d'igualtat en l'àmbit laboral. També feim una esmena per incrementar les partides destinades a foment, difusió, assessorament i formació en matèria de recerca, desenvolupament i indústria. Això quant a foment de polítiques d'ocupació.

Quant a indústria i comerç, proposam una esmena per potenciar la política firal, en concret per garantir que la fira d'artesanía, Balear, es podrà fer. També, altres esmenes, perquè hi hagi inspeccions d'indústria contra l'intrusisme, per ajudes al trasllat de les empreses a polígons industrials o els plans per facilitar accés als crèdits a la petita i mitjana empresa. En aquests moments si hi ha alguna cosa que atura la petita i mitjana empresa és no tenir accés als crèdits. Per tant, facilitar l'accés al crèdit a la petita i mitjana empresa i al petit comerç és absolutament imprescindible, i per últim també, per a modernització de mercats municipals.

Quant a indústria, també proposam el pla d'indústria, se'ns ha dit que es va presentar tard, dos mesos abans de les eleccions. Es feia feina en aquest pla d'indústria amb els sectors implicats, amb els sectors econòmics, amb els sectors socials durant un any. Aquest pla d'indústria es va consensuar entre tots. Tendrà aspectes que a l'actual govern li semblaran bé i altres que no li semblaran bé, però el cert -i com he dit a l'anterior intervenció- és que hem d'aplicar el pla d'indústria, no podem deixar un sector tan important com és la indústria a totes les illes on perd pes any rere any, cas de Menorca, claríssim, cas de Mallorca, claríssim, i no podem obviar dins l'estratègia de diversificació la indústria de les Illes Balears. Ara encara hi som a temps, per ventura més endavant ja no serà possible.

També proposam esmenes per fomentar les energies renovables i les auditories energètiques. Per cert, que no es va fer res a la passada legislatura en energia és absolutament gratuït. Si aquesta legislatura ha arribat el gasoducte i està, evidentment, en el pla de desenvolupament en el cas de Mallorca i de Menorca és gràcies que el gasoducte va arribar la passada legislatura.

Per últim, també presentam algunes esmenes a la secció 32, d'aportacions al Consell de Menorca, referides al foment de transport públic i per a benestar social.

En definitiva, una sèrie d'esmenes que des del nostre punt de vista pretenen millorar la situació en què es troba aquest pressupost que no serveix ni per a la diversificació ni per ajudar els sectors emergents, que no aposta, per tant, per determinats sectors que en aquests moments o l'Administració s'hi implica o ho tendran molt malament en una situació de crisi com la que tenim actualment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Margalida Duran.

LA SRA. DURAN I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, primer i abans d'entrar en les esmenes vull realçar que aquests són uns pressuposts marcats clarament per l'actual conjuntura econòmica i per les obligacions contretes per l'anterior govern en referència a amortització i a despesa financera a part de les quals s'haurà de fer front al llarg del pròxim any. No adaptar la despesa a aquest fet, com a poc, hagués estat una insensatesa.

Pel que fa al nou model que s'aplica a la secció 14, no sols vol complir amb objectius principals marcats pels pressuposts per a l'any 2012, sinó que la seva meta és fer-ho amb la menor quantitat de recursos possibles. És a dir, amb eficiència, més rendiment, amb manco despesa.

Vull ressenyar també que aquest govern no escatimarà esforços per signar tots els convenis que estiguin a l'abast d'aquesta comunitat, com per exemple amb l'IDAE, l'ICEX o les cambres de comerç, etc., perquè arribin ajudes a la promoció d'energies renovables, a la innovació per a la internacionalització de les empreses, cosa que en principi es podria donar per fet per qualsevol govern seriós, però que fins i tot en el govern del pacte va demostrar com a poc una certa fluïxetat.

Entrant ja en les esmenes i ja que a la comissió hi vaig entrar una per una i vaig anar explicant tots els motius, el perquè es rebutjaven, passaré a anomenar les més importants o aquelles a les quals han fet més referència.

Miri, a l'esmena 5387, que és una esmena del Grup Parlamentari Socialista, és una esmena d'afectació, creació i afectació del crèdit per desenvolupar la Llei de participació institucional, s'ha de dir que segons la disposició derogatòria única en l'apartat j) es deroguen les articles 6, 7 i 8 de les disposicions addicionals quarta i cinquena de la Llei de participació institucional, la qual cosa suposa l'eliminació de les consignacions pressupostàries destinades a les subvencions i compensacions econòmiques.

Quant a les subvencions no els vull cansar reiterant les discrepàncies que té l'actual govern amb el que per a vostès havia de ser un dels principals motors de l'activació de l'economia privada, sobretot tenint en compte l'estat en el qual han deixat les arques de la comunitat autònoma.

L'esmena 5643/11 no té competència, es fa una baixada de la secció 34, és una esmena del PSM, increment de les partides destinades a foment, difusió, assessorament i formació de la matèria R+D+I. Mirin, les competències en aquesta matèria han passat a la Direcció General d'Universitats, Recerca i Transferència del Coneixement de la Conselleria d'Educació i Cultura a la secció 13.

L'esmena 5247 és una esmena d'addició del Grup Parlamentari Socialista, és necessari dotar de recursos els consells insulars perquè també duguin a terme inversions polítiques d'estalvi d'eficiència energètica. Els consells insulars, com bé sap la Sra. Oliver i ho va reconèixer a la Comissió d'Hisenda de la passada setmana, no tenen competències.

Respecte de l'esmena 5245, del Grup Parlamentari Socialista, que és una esmena d'addició per la insuficiència de crèdit per dur a terme inversions en nous processos productius i noves estratègies de negoci, veim que la Sra. Oliver sistemàticament -i avui hi ha tornat a fer referència, ja ho va fer a la comissió- a les seves esmenes, no just a aquesta en concret, i sense menysprear l'anunciat de la motivació d'aquestes, es limiten a eliminar en gran part d'elles totalment el subconcepte 6400 de despesa d'inversió de caràcter immaterial i el concepte 22706 d'estudis i treballs tècnics que, en aquest cas, en el nostre pressupost es refereixen a auditories. També ha fet referència als subconceptes com a gratificacions o atencions protocol·làries, essent aquestes unes quantitats molt petites, vostè també ja ho va dir, i en cada cas parlem de 5.000 euros.

Miri, totes aquestes partides s'han reduït el mínim possible. Em crida l'atenció que als pressuposts del 2010, a despesa d'inversions de caràcter immaterial, hi dedicaven més de 7 milions d'euros, inversions que a jutjar pels resultat de les polítiques de comerç, indústria i innovació portades a terme pel govern del pacte, a part de ser immaterials, varen ser invisibles i totalment improductives.

Les gratificacions per exemple als seus pressuposts eren de 15.000 euros; atencions protocol·làries, 11.600; productivitat, 15.000, fins i tot una partida de postals, gran part de la Direcció General de Recerca, Tecnologia i Innovació, dic jo que ja les haguessin pogut fer telemàticament.

Miri, pel que fa a l'esmena 5248, per insuficiència de crèdit per desenvolupar tasques d'innovació i recerca al Parc Bit, el pressupost de la secció 14 de la Direcció General d'Innovació i Desenvolupament Tecnològic, inclou una aportació a l'empresa pública del Parc Bit de 450.000 euros, a més tenint en compte que també es finança amb altres ingressos es considera adequada i suficient per desenvolupar les tasques d'innovació al Parc Bit.

A l'esmena 5392, per resoldre problemes de recepció de la TDT, en aquest cas una esmena d'afectació, s'estima que la despesa aproximada per a manteniment, gestió i operació és de 740.000 euros, per la qual cosa és molt superior i no fa falta una modificació pressupostària.

Em relació amb l'esmena 5625 del Grup PSM, auditories energètiques, el conveni de l'IDAE contemplarà aquestes actuacions, cal dir que quan va arribar aquest govern el programa d'energies renovables de l'IDAE no s'havia pogut firmar, no s'havia firmat, era una partida pendent de 2.200.000 euros. El Sr. Barceló, l'altre dia en comissió ens deia que havíem de fer via i que ho havíem d'aprovar a finals d'any perquè si no es perdrien. Si no ho haguéssim fet, s'hauria perdut, per vostès s'hauria perdut. Li he de dir que també em va cridar l'atenció que el Sr. Barceló ens deia que aquest govern havia de millorar l'eficiència ostensiblement. Miri, millorar l'eficiència ostensiblement respecte del govern del pacte no és molt difícil, varen posar el llistó bastant baix. Li he de dir en aquest aspecte que el passat divendres el Govern aprovà una partida de 2.200.000 euros per a la convocatòria d'ajudes al foment d'energies renovables.

L'esmena 5618, del famós pla d'indústria que vostè tot el temps reclama, miri, ara fa dos anys la consellera va dir que tenia tres conselleries fent feina en aquest pla d'indústria, va tardar dos anys, no el va poder presentar i, a més, és totalment inviable per la quantitat pressupostada.

L'esmena 5391, del Grup Parlamentari Socialista, que és una esmena d'afectació per desenvolupar el Pla d'impuls a les noves tecnologies de les Illes Balears és acceptada. L'esmena 5623, per al foment de la biomassa, que és una esmena d'afectació, queda acceptada, i tota la resta queden rebutjades.

Per acabar, el que marca la gran diferència en la gestió que es realitzarà per part d'aquesta conselleria, en comparació amb el govern del Pacte, serà l'optimització dels escassos recursos amb els quals es compta. Aquests moments requereixen, per part de l'administració, no sols molta feina i dedicació sinó també enginy, imaginació, cercant unions fructíferes per desenvolupar projectes per obrir nous camins. El govern del Pacte, amb tot el seu entramat de conselleries i direccions generals, amb algunes d'utilitat demostrada -ho direm entre cometes- com la Direcció General de Fons Europeus, és un clar exemple que quan hi ha falta d'ingressos i es justifica constantment l'endeutament i el dèficit, s'ha de recordar que per part del Sr. Manera en aquesta cambra sense cap tipus de rubor, no és cap garantia del compliment del seu propòsit, la seva finalitat. Com ja sabem especialment la seva política d'indústria, innovació i comerç va ser un absolut fracàs on la ineficàcia ha estat el denominador comú.

Miri, es pot dotar el Pla d'indústria, estaria molt bé dotar el foment a les noves renovables, i nosaltres confiam plenament i, a més, donam suport a la innovació. Vostè deia que no, nosaltres sí. Però, de res no serveix si quan les empreses privades que tenen projectes reben la callada per resposta, sempre i quan el seu propòsit sigui factible i compleixi la normativa no es poden posar traves a la inversió, els expedients han de córrer, s'han de tramitar, s'han d'agilitar els tràmits d'estudi i aprovació o no, si no cal, de tots els projectes i si no, d'aquesta manera que vostès ho feien és impossible dinamitzar l'economia.

Escoltin, l'administració sent garantista és necessari que sigui també facilitadora. El que no pot fer, el que nosaltres no farem és tenir un projecte, com vostès varen tenir damunt la taula, un projecte d'energies renovables com, per exemple, un parc fotovoltaic a Alcúdia per una inversió de 100 milions d'euros aturat damunt una taula durant quatre anys.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Duran.

Passam al debat número 11 de totalitat, agrupació de la secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori amb les seccions i entitats afins. Esmenes a la totalitat. Grup Parlamentari Socialista, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. 5230E04, Institut Balear de la Natura. 5190E05, Institut Balear de l'Habitatge. 5191E06, Serveis Ferroviaris de Mallorca. 5192E13, Consorci de Transports de Mallorca. 5196E14, Espais de Natura Balear. 5197S03, Institut de Biologia Animal de Balears, SA. 5199S04, Serveis de Millora Agrària SA. 5200S05, Serveis Informàtics Territorials de les Illes Balears SA. 5201S12, Tramvia de la Badia de Palma. I, 5207.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. 5533E10, Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears. 5627S03, Institut de Biologia Animal de Balears SA. I, 5628S04, Serveis de Millora Agrària SA. 5529.

Per defensar-les té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialista, el diputat Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller. Aquest és el debat, correspon que sigui el debat a la conselleria, a una conselleria per tots reconeguda, pel Sr. Conseller també, com un ventall d'àrees amplíssim que, entre d'altres coses, dificulta molt la possibilitat d'entrar en totes i cada una amb un debat de deu minuts, per tant, no serà aquesta la línia que seguirem.

Farem referència, per tant, al que entenem que són pilars dins aquesta conselleria. Però en qualsevol cas a mi m'agradaria fer una referència a un criteri de debat. Entenc, pel que hem pogut veure entre ahir i avui, que estam equivocant del tot el sentit del debat d'aquests dos dies. Teòricament es tracten de debats sobre el futur, sobre els pressuposts de 2012 analitzant el contingut global, en el debat de totalitat, de les conselleries i més particular amb propostes concretes de cara a l'exercici 2012. I em fa l'efecte que l'únic que es fa és demostrar que el Partit Popular i el Grup Popular està enrocant en el passat, viu en el passat. Jo no sé si és que després de sis mesos de govern encara no són conscients que la seva feina consisteix no a sistemàticament i permanentment criticar allò que va fer la passada legislatura el passat govern i no el que s'espera de vostès, com a govern i com a grup parlamentari, i és fer front als problemes, fer propostes de futur i governar i gestionar i entenem que no és això precisament el que es fa.

En aquesta conselleria, una vegada analitzat el pressupost en la mesura del que s'ha pogut, també tenim la sensació que no hi ha opcions, segons la interpretació del nostre grup parlamentari, vàlides per a aquest futur de la nostra societat. Per això, hem presentat l'esmena a la totalitat tant a la conselleria com als diferents ens, societats i empreses que en depenen.

Concretant, miri, crec que haurien de centrar el discurs a dir el que es pretén fer i ja que hi som no puc deixar de fer una referència, seria desitjable que si parlam de futur o si algú té l'interès a continuar parlant únicament de passat elevàssim una mica el to, el to polític vull dir, en el sentit de dignificar-lo una mica, abandonàssim segons quins criteris, segons quins arguments, segons quines fórmules d'oratória i no caiguéssim gaire baix utilitzant arguments ja no de mal gust sinó fins i tot en algun cas escatològics, indesitjables, innecessaris, no, no ho dic per vostè en aquest cas, ho dic en referència a situacions que hem tengut l'oportunitat de viure tant ahir com avui i que crec que no són de rebut en el context global del debat de pressuposts que s'ha presentat.

Entrant directament en diferents àrees de la seva conselleria, Sr. Conseller, voldria parlar, en primer lloc, de mobilitat. Em fa l'efecte que no hi ha suficient interès a promocionar i fomentar el transport públic a les nostres illes. Com he dit abans, tenim la sensació que en aquest apartat també s'està enrocant, d'alguna manera, en el passat. Miri, bona part del debat se centra, quant a transport públic, en el tren, sobretot a Mallorca, bàsicament a Mallorca, i quan parlam de tren més que veure propostes de futur el que escoltam són sistemàticament crítiques en el passat. Jo puc estar d'acord, o no, que allò que es va fer la passada legislatura està més bé o està més malament, però independentment d'això el que vol el ciutadà és que en matèria de transport públic se li facin propostes, que es digui, els problemes els coneixem, però, ara, per resoldre aquests problemes farem això o això altre, i aquesta és la idea que es presenta.

Els problemes en matèria de transport per tren no són nous, jo record, ja que es fa referència al passat si un va un poc més enrere, els temps on es demanava o es reclamava de Madrid que hi hagués finançament i no arribava i es va dir que no es farien intervencions. A pesar de tot això i tornant al present, a una situació més propera, en algun moment es va trobar finançament per fer coses, independentment que hi hagués aportació de Madrid, es va trobar finançament per a les autopistes d'Eivissa, es va trobar finançament per al metro i estaria bé que ara també es trobés finançament de cara a aquest futur que li parlava, per fer millores en el tren, per exemple.

Però el tren no ho és tot en matèria de transport públic. Veim també que falta sensibilitat en altres qüestions. El transport públic també existeix a les altres illes, no només a Mallorca. I si entenem insuficient la proposta que fa del tren a Mallorca, més insuficient encara és les propostes en transport públic referides a les illes de Menorca, d'Eivissa i Formentera. No hi ha sensibilitat en transport públic per a aquestes illes. Veim com fins i tot s'eliminen convenis que complementaven les aportacions que es fan directament des de la conselleria i des de la Direcció General de Transports per a aquesta activitat. Ara ja no existeixen. Si abans era difícil fins i tot amb aquestes aportacions complementàries, ara sense elles serà pràcticament impossible fer política de mobilitat, de transport públic en aquestes illes. Hauríem de recuperar aquest tarannà.

Passem a l'habitatge, perquè s'esgota el temps. En l'habitatge també entenem que la sensibilitat és nul·la. Hem sentit arguments de què no hi ha noves infraestructures en matèria de promocions d'habitatges de protecció perquè existeix un estoc d'habitatges en el mercat, estoc que no surt, que no es ven. Molt bé, vostès a la memòria diuen una frase que entenem que és clau, parlen de fomentar el lloguer per damunt de la compra. Però no només es tracta de comentar-ho, no només es tracta de dir-ho en una memòria, facin això. Dedicuin tots els seus esforços a potenciar el lloguer. El lloguer fins i tot amb opció de compra, allargant els terminis marcats per al lloguer i l'opció de compra, diferint-la una mica més enrere del que seria previsible per salvar la situació de crisi actual. Però posin-s'hi, treballin i decideixin realment això.

Un altre exemple és que es pot treballar en el tema de l'habitatge per a la rehabilitació. També entenem que no va per bon camí, la rehabilitació està abandonada, tant dels habitatges com dels barris. La mostra és que no hi ha propostes clares per invertir, ni tan sols en aquells projectes que ja estaven en marxa. Alguns fins i tot que tenien inversió dels propietaris compromesa, aportada i que esperen que algú els aporti des de l'administració allò que correspon perquè no considerin o no entenguin que allò que han aportat ells està perdut perquè l'administració no posa el que pertoca. Això seria important.

Però és que tampoc no hi ha sensibilitat cap als barris. La prova la tenim en què vostès en aquest pressupost han eliminat la Llei de barris. Han eliminat l'aportació del finançament de 10 milions d'euros que estava prevista a la llei. Ja no hi ha 10 milions. Per tant, no hi ha barris. Continua castigant els ajuntaments que són els destinataris d'aquests ajuts, d'aquesta aportació. Ara ja no els tendran, a més de rebre menys del Govern, també rebran menys per via de la Llei de barris.

En el tema de territori i medi ambient també hi vull fer alguna referència. Territori, el pressupost per a l'exercici 2012 planteja com element fonamental la necessitat d'una llei del sòl. Hi estam d'acord, Sr. Conseller. Hauria de ser així, segurament tendrem l'oportunitat de discutir el contingut d'aquesta llei del sòl, això és clar, no estarem d'acord previsiblement amb això. I per què deim que no hi estarem d'acord previsiblement? Perquè l'expectativa d'aquest futur més immediat, quasi quasi en un mes o dos segurament, ens du que més que parlar de protecció del territori hauríem de parlar de desprotecció del territori. Així s'està plantejant. Vostès anuncien propostes i mesures que van en la direcció contrària del que seria necessari, van en la direcció de desprotegir el territori. Volen desprotegir allò que el passat govern va protegir la passada legislatura, directament, sense més, amb arguments que no sempre són sòlids. I això ja té conseqüències, Sr. Conseller. El simple anunci d'una futura llei que modifiqui la 4/2008, ja ha fet, per exemple, que algun batle, sense anar més lluny el de Sant Antoni i el de Sant Joan a l'illa d'Eivissa, s'hagi permès anunciar que a un espai fins ara protegit, s'hi edificaren més de 100 habitatges. Concretament a Benirràs. Això, el simple anunci de la modificació de la llei, ja no diguem quan això sigui una realitat que ens temem que provocarà que tots aquests espais deixin d'estar protegits.

I en matèria de medi ambient, dues referències breus. Entenem que faria falta més sensibilitat cap a determinats aspectes. Per exemple la Serra de Tramuntana està bé que sigui Patrimoni de la Humanitat. S'han fet propostes simplement per assegurar i recuperar aquells valors paisatgístics i patrimonials que estan dins aquest Patrimoni de la Humanitat. Les propostes s'han rebutjat.

També hem fet propostes generals perquè s'asseguri la inversió a un tema fonamental com és en matèria forestal, la recuperació i reforestació d'espais que han sofert incendis forestals. També s'ha rebutjat. Hi ha hagut algunes fases que estan executades, sense anar més lluny per exemple a Benirràs, a l'incendi de Benirràs, queda una part per fer. Queda tot per fer a l'incendi de Morna. No hi ha previsions pressupostàries per fer front a això. Parlam de plans forestals, però no de propostes concretes per reforestar i recuperar aquests espais. Crec que això és important.

I per acabar el tema d'agricultura. Supòs que vostè el coneix molt bé, donada la seva procedència professional en aquest cas o el darrer que feia abans de ser conseller. Segurament ha tengut una especial dedicació en aquest fet, però entenem des del nostre punt de vista que continua havent-hi algunes mancances, mancances que s'haurien de cobrir, segurament no de cop, però sí demanam una més atenció a dos..., em centraré en dos temes fonamentals.

El tema de la promoció del producte local. El producte local que any rere any es demostra que s'incrementa i millora la qualitat d'aquest producte. S'hi ha de donar el suport necessari, no tan sols perquè mantinguin aquesta millora de qualitat, sinó perquè a més puguin tenir una sortida real a aquest producte. I això ha de sortir també mitjançant l'ajuda de l'administració.

I una darrera qüestió, el suport a un element que des del nostre punt de vista, m'imagín que des del seu també, és important en el tema de medi rural i és el cooperativisme. Ha de sortir des de l'Administració i des del Govern un clar i decidit suport a aquest cooperativisme. Entenem és la millor manera perquè el món rural, com s'ha dit més d'una vegada, sigui el futur o una part del futur de la sortida de la crisi a les nostres illes.

Com que ja he passat el temps, per tancar, simplement li diré, Sr. Conseller, que seria desitjable que alguns dels arguments que utilitzam, que segurament no li semblaran correctes, vostè en tindrà una altra opinió, l'únic que pretenen és buscar el punt de coherència que des del nostre grup parlamentari entenem que és necessari de cara al futur. I a pesar que jo també hagi fet una referència a l'anterior govern del Partit Popular, entenem que no és el camí. Hem de fer...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Acab. Hem de mirar endavant, mirem el pressupost 2012, simplement què es pot fer i no podem deixar de fer simplement per allò que el passat govern d'un altre color va fer o per allò que vostès entenen que va fer malament. Hem de mirar endavant, han de dir què volen fer i per això hem d'obrir el debat. Segurament després a les esmenes parcials també tendrem oportunitat de fer-ho. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, a la compareixença que va fer el conseller per presentar els seus pressuposts ja li vàrem apuntar la nostra decepció. Sabíem i sabem que el moment és difícil, ho hem repetit en aquest debat i que bona part dels motius que expliquen, la poca ambició d'aquests pressuposts no són atribuïbles a la situació econòmica, bé, fins i tot podríem parlar de la gestió, vist com va aquest debat, per ventura m'hauria de desentendre absolutament del debat de pressuposts i senzillament parlar de Rasputins, d'Urdangarins i d'esperar mamballetes que és un poc l'esquema que caracteritza aquest debat, parlar del passat, de les despeses sense pressupost, de tot el que s'havia fet, de la gent que hi és i de la gent que no hi és. Demanava el Sr. Rotger de la seva experiència de coneixements de rus per entrar dins l'IDI o de la feinada que es feia a la gestió del Partit Popular; però jo crec i ho dic sincerament, que parlant dels pressuposts del 2012 quan hi ha 100.000 persones aturades, ens convendria parlar de l'any que ve. I ens convendria parlar del que es farà per afrontar aquesta situació.

En tot cas no és ver que només estiguem gestionant els ingressos que hi ha. N'hi podria haver uns altres, senzillament gestionam els que hem decidit que hi hagi. Per tant, aquest també és un element important.

Parlant més estrictament de la despesa que es podria suscitar a partir d'inversions en la matèria de medi ambient, hi ha molt poca alegria inversora perquè no hi ha ni un cèntim de les despeses estatutàries. La disposició transitòria novena de l'Estatut, vostès ho saben, deia el Partit Popular que són 2.500 milions d'euros en set anys, qualsevol que ho dubtés era subjecte d'heretgia i anatematitzat del país. La Sra. Estaràs ens ho va repetir reiteradament. I jo vull pensar que una manera prudent de pressupostar, en posaria només la meitat, només una tercera part, només una quarta part, no hi ha ni un cèntim, un cèntim que donaria alguna alegria si un confia que és la disposició transitòria novena de l'Estatut, 2.500 milions de pessetes en set anys; 2.500 dividit per set és un número bo de treure, zero. De fet, s'han volatilitzat, no només els del futur, jo diria que fins i tot els del passat, perquè si insisteixen ... Fins i tot els que han arribat, pocs, magres, però dels que han arribat fins i tot se'n nega l'existència, en algun moment ho haurem d'aclarir, perquè s'han donat doblers d'aquests recursos insuficients, certament, a inversions ferroviàries i desapareixen dels còmputos. Massa bé, ho haurem d'aclarir perquè fins i tot aquests desapareixen dels còmputos de la disposició transitòria

novena. S'ha volatilitzat la disposició transitòria novena segons el Partit Popular.

El resultat és que queda molt enfora d'allò que el PP ens havia promès en campanya electoral i allò que ens havien plantejat que vendria. Ens han dit que "farem allò que hem vingut a fer". Però és que nosaltres allò que havíem entès que venia a fer el Partit Popular era una altra cosa i ens basam, per exemple, amb els 2.000 milions d'esmenes de fa dos anys, tornar treure 2.000 milions de despesa nova a un pressupost de 3.300 són moltes propostes. I ara ens donen lliçons d'allò que no havíem d'haver gastat en el 2010. És que és el sùmmum, en tot cas allà hi ha 2.000 milions més que volia el Partit Popular.

En matèria de transports, per exemple, ens presentaven esmenes del tren fins a Alcúdia, 10 milions d'euros posaven en el pressupost. Supressió del pas a nivell a Petra. Inversions importants en transport públic, recollint el que deia el Sr. Boned, a Menorca, a Eivissa i a Formentera, hi havia inversions importants. Milions d'euros en carrils bici, el tren fins a Cala Ratjada, 10 milions més d'euros proposava el Partit Popular per al tren fins a Cala Ratjada. També deia mitjançant esmena, inici dels treballs del tren de Santanyí i Felanitx, el Partit Popular, sí, Sr. Veramendi!, sense estudis, perquè fer estudis seria gros, directes. El Partit Popular volia dedicar un parell de milionets a fer el tren de Santanyí i Felanitx fa dos anys. També el tramvia de la badia de Palma, 10 milionets més, esmena del Partit Popular. I d'on sortien? Ja ho veurem, 10 milions més.

Una esmena..., i escolti aquesta, Sr. Conseller perquè la trob interessant, posar més doblers al transport en autobús, a fi de garantir més freqüències i més línies. Més doblers per a autobusos per garantir més freqüències i més línies. El Partit Popular de fa dos anys, i això ho deia als pobles quan ho presentava, nosaltres faríem això, posaríem més freqüències. I allò que ens diuen és que lleven 2 milions i lleven freqüències. El conseller a la compareixença ens deia que s'havia d'intentar arribar en metro a Son Espases perquè hi ha un hospital, a Inca també en tenim un, es lleva el bus per anar-hi. Això és el que veim, perquè de Son Espases, que no hi havia l'esmena, però sí està en el programa i que el conseller va dir que ho aprovaria, tampoc no hi ha ni un cèntim. Ja ens agradaria, però una cosa són les paraules i l'altra són els doblers. I de moment el que no veim són tots els compromisos en soterrament a Inca, a Manacor, el tren trinxera de Santa Maria.

En una paraula, aquests pressuposts tenen molt poc a veure amb allò que ens prometia el Partit Popular que feia comptes fer. I havia vingut a fer allò que havia de fer, allò que ens deien que havíem de fer, per fer-ho... Jo em perd, no tenc la retòrica d'altres oradors i per tant... Però bé, vostès entenen on ens du. I no parl del segle passat, parl del darrer debat de pressuposts.

El nostre parer, Sr. Conseller, és que pensam que no són esmenes realistes, però tampoc no estam per aturar-ho tot. El conveni de carreteres es va saber tirar endavant, jo no crec tampoc que fos tan necessari, s'han posat exemples, o el Palau de Congressos o el metro. No podem tenir les obres del Llevant aturades, no les podem tenir aturades. Aquesta no és una opció. L'electrificació ha estat una gran cosa, a la fi qualcú va tenir el coratge d'afrontar-ho, tothom ho havia dit sempre, però no ho havien fet, ja podem arribar a Inca, però s'ha de seguir. Un pot acceptar que hi hagi transbordaments com una línia provisional, com un moment provisional dins una seqüència que progressa, però no com un punt d'arribada.

S'ha de complir íntegrament el conveni ferroviari. Jo no entenc com tres vegades seguides ens han votat en contra que aquest parlament doni suport al Govern per exigir aquest compliment, fins i tot arribant als tribunals, fins i tot se'ns critica perquè demanam arribar als tribunals per garantir el compliment d'un conveni. I hauria d'haver un segon conveni, mentre que Espanya continua gastant milions i milions i més milions, nosaltres també hi hem de continuar participant.

Però segurament, i jo ho vull reconèixer, una part de la justificació de l'esmena a la totalitat és externa al pressupost. Es deu a les diferències en la pràctica política mediambiental de la conselleria. Hem de convenir que seria mal d'entendre que mentre s'anuncien noves urbanitzacions en el litoral, més ports esportius, més camps de golf, parcs temàtics, convertir hotels en blocs de pisos, l'ecologisme polític donàs suport als pressuposts. Les dues darreres notícies han estat l'anunci de no declarar parcs naturals i de no fer PORN corresponents i de reduir les freqüències en el transport d'autobús. Lògicament són polítiques que tenen a veure amb el pressupost, però van més enllà del pressupost.

Deia el conseller a la seva compareixença per explicar els pressuposts que el subprograma d'espais de rellevància natural, tenia com a actuació principal l'ordenació i declaració d'espais naturals protegits. Això ens deia que era el subprograma. Però l'endemà, al cap de dos dies, ens va dir que no en faria cap d'espai natural protegit nou. Mentre que diu que dedicaran tots els esforços als ja declarats, però és que Espais de Natura baixa un 25%.

Passant a les polítiques d'habitatge i la retallada realment és espectacular, un 85% en inversions. El conseller ens ho justificava dient que tenim solars de sobra i pisos buits. Però la pregunta és, qui els té?, perquè hi ha molta gent que no els té, és cert que hi ha moltes cases venals, és cert, però també hi ha molta gent que no hi arriba i de fet, continua el degoteig d'execucions hipotecàries que deixa gent al carrer. En el pressupost de 2010 el PP proposava incrementar en milions d'euros les actuacions de l'IBAVI. Jo crec que és cert que la crisi ens ha de fer replantejar les polítiques immobiliàries. Això és així. Noves urbanitzacions no crec que tinguin gaire sentit, però també seria una gran oportunitat per abastir un parc immobiliari públic que permetés el dret a l'habitatge al lloguer, adequat als ingressos familiars.

El PP també demanava en aquell moment 10 milions més de dotació a la Llei de barris. N'hi havia 17, però en volien més. El PP trobava que no bastava. Ara els han llevat tots. Llavors hi havia Pla E, un Pla E que veig que el plasmen, nosaltres el criticàvem llavors, però que el PP va desplegar per tot. Ara són quatre voravies, no sé, deuen estar empegueïts el Sr. Delgado, el Sr. Bauzá, el Sr. Rotger, el Sr. Pastor d'haver fet quatre voravies d'aquesta manera tan ridícula, com ridiculitza el mateix Partit Popular d'allò que han fet els seus batles amb el Pla E. Però ara que no hi és, ara vostès lleven la Llei de barris, incomplint la llei. La rehabilitació de les barriades va més enllà de la comoditat per viure-hi, també és regenerador social, també és paisatge urbà i és d'un enorme interès a tots els nivells.

En aquelles famoses esmenes el PP també demanava més diners en reguiu, en depuradores, en torrents, però baixa l'ABAQUA. Nosaltres pensam que el moment que vivim ens planteja fer decisions difícils, com és per exemple tractar els temes de les dessaladores. D'aquí vénen algunes baixes, 14 milions d'euros per comprar aigua dessalada creim que no és una prioritat, com a mínim a Mallorca.

En matèria d'agricultura lamentam l'anunci de no afrontar les transferències que obliga l'Estatut. Això no obstant, hem reconegut en comissió i ho vull fer avui, que la situació que ens trobam en el sector primari, tal vegada és dels més respectats en aquest pressupost. També queda enfora d'allò que prometia el Partit Popular en aquelles esmenes i allò que reivindicava el conseller quan era fora de les institucions, però és el moment és el que és econòmicament i pensam que se fa un esforç, tot i que el suport avui és imprescindible per a la seva supervivència.

No obstant això, també creim que caldria més suport al cooperativisme, a l'agricultura ecològica, al producte local. La Llei turística no diu res del producte local. En general insistiríem en les apostes de qualitat, que desapareixen pensam en propostes d'agricultura, perquè amb l'excusa, amb la justificació de no discriminar polítiques, el que es fa també és un cert darwinisme social, no es marca línia, sinó que es diu que hi serà i quedarà el que quedarà.

I sobretot hi ha un missatge -i acab, Sr. President- que a nosaltres ens preocupa i és aquesta visió del sòl rústic com un sòl edificable, un sòl que és més profitós per a urbanitzacions i per edificar-se, que no per produir, que pot ser un suport al propietari de sòl, però no al productor agrari. Crec que falta un punt d'ambició. Ara, no hi ha dubte que és i ho reconeixem, que la dificultat del moment tampoc no donava per a determinades alegries. Sí per fer reflexions estructurals respecte de com podríem afrontar reptes superiors. No hi ha solucions màgiques, nosaltres no les tenim, tampoc no demanam al conseller que les trobi, podem compartir que el moment és difícil, però no l'escenari que dibuixen aquests pressuposts, d'aquí l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient, Territori i Transports.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Bon dia, moltes gràcies, Sr. President, senyors diputats. Bé, aniré contestant tot el que m'han demanat, però el que volia era començar dient que, efectivament, haurem de fer referències al passat, Sr. Boned, però procuraré fer-ho no per desqualificar res, que hi pot haver o no hi pot haver per desqualificar, ho faré perquè aquest passat recent ens marca, per desgràcia, el present i possiblement un futur encara de tota una sèrie de mesos, i esperem que no siguin més que mesos. Aquest futur ens ve totalment condicionat per aquest passat d'allà on venim i estic d'acord amb vostè que nosaltres hem de fer un debat damunt el futur, i jo procuraré fer-lo, el que passa és que no podré obviar fer referències al passat, perquè algunes decisions es prenen a causa del que ha passat, i valgui la redundància, en aquest passat recent.

A mi em sembla bé anar dins aquest sentit del debat, jo, maldament que no ho pareixi, m'estim molt més un debat cordial, un debat productiu, amb intercanvi d'opinions i amb intercanvi d'idees i també amb diferències i discrepàncies que puguem tenir; jo crec que són menys les discrepàncies que tenim, jo sempre ho sol dir, que el que ens uneix i de la mateixa manera doncs no defuig el debat i la brega ben entesa quan ve. Per tant, com he dit altres vegades, si hem de jugar, si hem de fer un *fair play* el feim i si és un poc més roquer, el feim. Deman disculpes si a qualque moment empr un llenguatge tavernari, però és que venc d'allà on venc i bé ..., jo pensava que era un llenguatge més pagès que tavernari, però no ho faig amb cap mala intenció, vos ho dic de ver, eh?

(Alguns aplaudiments)

Que, sincerament, crec que no és tavernari, vull dir que..., tal vegada em podeu acusar que sigui del carrer, perquè és d'allà d'on venc, del carrer, però no passeu pena que procuraré anar-me adaptant al llenguatge d'aquí i també sense mirar de perdre d'on venc, perquè m'entenguin, perquè al cap i a la fi el que a m'interessa és que els que ens puguin veure per la televisió també ens entenguin perfectament.

Jo discrep amb que no hi ha opcions de futur en el pressupost de la nostra conselleria, bé, de fet hi ha opcions de futur; què són les que ens agradarien? Doncs, possiblement no, però que n'hi ha sense cap dubte, i que el gran repte que tenim és que amb molts menys doblers hem d'aconseguir els mateixos objectius o més que els que s'havien plantejat en aquests darrers anys.

Quant al que vostè em comentava de mobilitat, Sr. Boned, bé, abans de res vull fer referències a l'altre Sr. Boned, que és el que sol debatre amb mi, i que, pel que es veu avui està pendent que vengui una nineta i, per tant, li envii un missatge afectuós i desitj que tot li vagi bé i que la pugui gaudir.

Sr. Boned, en mobilitat, home, vostè m'ha parlat de moltes sensacions, de sensibilitat, que vostès tenen la sensació que no volem promocionar el transport públic, i jo en això, no hi puc fer res no, hi he de fer, he d'intentar canviar-li aquestes sensacions. Nosaltres, en transport públic hi volem fer, de fet hi hem fet; venim de presentar un pla d'eficiència que el que pretén és mantenir un transport públic equilibrat i d'acord amb les necessitats reals que tenim. No hi ha per què haver de tenir més freqüències que les necessàries, les freqüències són les que ens demandi la gent i les que realment tinguin finalitat pública; nosaltres venim de reduir freqüències en alguns casos, i tal vegada hem passat de 16 sortides i 16 arribades a un determinat municipi i hem passat a 11 o 12 o 13 sortides i 13 arribades, això vol dir que en lloc de sortir cada hora, sortirem cada hora i quart, cada hora i deu. Per què? Perquè eliminam tal vegada un parell de freqüències a moments donats allà on no puja ningú, ho vàreu poder veure per IB3 l'altre dia, que se'n va anar a veure-ho, un autobús que se n'anava ben tot solet, però és que això es repeteix de forma continuada amb algunes freqüències i nosaltres hem actuat ja damunt un 30% d'aquestes freqüències que realment van totes soles.

I hem hagut de canviar algunes maneres de fer feina. Per què? Doncs per aconseguir un estalvi calculat en 2 milions d'euros. Però això no vol dir renunciar al nostre transport públic, de cap manera ni una, vol dir racionalitzar-lo i emprar aquests recursos per destinar-los a uns moments com avui a altres coses que són absolutament necessàries també.

Quant al tren, i faig referència, amb això intentaré contestar tant a vostè com al Sr. Alorda, bé, n'hem parlat molt i l'hem debatut molt l'assumpte; nosaltres tenim el conveni ferroviari que tenim, que ens acaba d'aquí a deu dies; que no hem estat capaços nosaltres de convèncer Madrid perquè ens el renovin, perquè ens l'ampliïn; que no varen ser d'aconseguir el mateix perquè sé que ho demanaren, el conseller Vicens, Gabriel Vicens, també ho va demanar i tampoc no ho va aconseguir, i que, per tant, ens deixen en una situació molt complicada, una situació que, com bé vostès saben, ens va dur a licitar uns 230 milions d'euros quan no els teníem, i d'aquests 240 milions d'euros doncs se n'han executat tal vegada 140 o 150 milions d'euros ja en obra, i només en varen arribar 57,5, que n'hi havia 14,5 que encara es queixaven, però que esperam que venguin. Qualque vegada hem comentat amb el Sr. Alorda que hi havia unes inversions estatutàries també per aquí enmig, bé, a l'any 2009 crec que varen ser 23 milions d'euros, a l'any 2010 havien de ser 32, dic havien de ser perquè no s'ha firmat ni l'addenda a Madrid, entre Madrid i aquest govern no es va firmar, i tampoc no es va firmar l'addenda dels 30 milions d'euros del famós canvi del tram badia, del tramvia de cap al tren, per la qual cosa això són inversions que són per allà i que algú no se'n va cuidar o no va poder o no va ser capaç de convèncer a qui havia de convèncer perquè firmàssim aquests traspassos.

A nosaltres la crisi ens marca lògicament aquests pressuposts i les actuacions a haver de dur i el que no podem fer i no farem nosaltres serà invertir a inversions, ja sigui en temes ferroviaris, que és el més important en transport, en temes ferroviaris si no tenim els doblers. Molta feina tenim per pagar el que hi ha pendent de cobrar per part dels proveïdors i que alguns d'ells ho passa molt però molt malament.

En qüestió d'habitatge, home, la sensibilitat nul·la tampoc no hi és, aquí sí que ens ve marcat per la història, Sr. Boned, nosaltres deixarem, mantendrem obertes tres línies autonòmiques per a l'any que ve, per a ajudes a joves i per a col·lectius desfavorits i altres no les podrem mantenir. Però no les podrem mantenir, ho he comentat en comissió algunes vegades, perquè només el Departament d'Arquitectura arrossega un deute de 23,5 milions d'euros i jo no sé com el pagarem. A Manacor en devem 800.000 d'habitatges; 2,5 milions a Capdepera; a Campos tenim 15 milions d'euros d'un solar que no sabem ni què n'hem de fer; 900.000 a Inca; 2.700.000 a un solar de Sa Calatrava, hipotecat; 874.000 a Santanyí; 730.000 a Lluçmajor; és clar que aquest passat ens condiciona, ens ho condiciona totalment. Què n'hem de fer amb tot això? És complicat, perquè, a més, està fet amb préstecs que ara anam a veure si els podrem renovar quan ens vencin, és que en alguns casos fins i tot ens haurem de plantejar si deixar perdre el que hi havien posat, i això es pot entendre de dues maneres: com a una opció de responsabilitat, de dir no hi puc anar, que és el que faria qualsevol particular quan no té doblers, diu, he perdut el que hi he posat i no m'emmerda més -perdó-, o directament renunciar, o directament anar-hi, si et deixen els doblers, però és que si no te'ls deixen, jo, la veritat, no sé com es fa.

Tenim molts habitatges completats i finalitzats i repartits per diferents punts de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa, vull dir que n'hi ha d'habitatges i no som capaços de vendre'ls, en aquests moments no som capaços nosaltres des de l'IBAVI, però tampoc no són capaços tots els promotors privats, que ja sabem com ho passen. Per tant, en qüestió d'habitatge no és una qüestió que no estiguem sensibilitzats ni una qüestió que tinguem només un estoc excessiu, sinó que la veritat és que tenim un deute excessiu.

Nosaltres, li repetesc, mantendrem aquestes línies obertes i l'objectiu prioritari per a nosaltres serà pagar uns 7.080.000 euros que tenim d'ajudes, que fins i tot algunes venen des de l'any 2009. Aquest any que ve nosaltres prescindirem d'obrir determinades línies per pagar tot el que ve d'enrera i a veure si som capaços de posar-nos al dia i en els pròxims pressupost a veure si podem tornar posar en marxa les línies que ens agradaria.

En territori, crec que coincidim que és necessària una llei del sòl, i jo vos vull dir que nosaltres ja començam a fer-hi feina, començam a agafar tota una sèrie de variables, a comentar-les i que el que m'agradaria és lògicament comptar amb la col·laboració de tots, és massa important una llei d'aquestes com per no estar escoltant tothom. La responsabilitat màxima la tenim nosaltres com a Govern i el Grup Popular doncs si la vol i considera bé donar-li suport, però crec que lògicament ho hem de fer ajuntant la majoria de sensibilitats possibles, sense cap dubte.

Em diuen que des de fa molt de temps s'està intentant i això em dóna una certa tranquil·litat que tampoc no sortirà com a un fracassat d'aquesta acció de govern si no ho aconseguisc, només seré com tots els que m'han precedit en tot cas, per tant això em dóna una tranquil·litat enorme per invertir-la.

Jo en això sí que, i ho hem comentat algunes vegades també amb Cosme Bonet, l'altre diputat, a mi m'agradaria que poguéssim festejar, en el bon sentit de la paraula, que poguéssim festejar tant amb el PSOE com amb el PSM, per anar sumant opcions i fer el màxim de camí plegats, i allà on no puguem doncs després feim una separació *de facto* i acabam, però tot el que haguem sumat sempre serà bo.

Em demanen també sensibilitat en temes de medi ambient, bé, de cap a la Serra de Tramuntana; jo tenc una sensibilitat especial en pagar uns 3 milions d'euros als propietaris de la Serra de Tramuntana, que també venen des de fa un parell d'anys i que ningú els ha dit bon dia ni bones tardes, i aquests doblers no hi eren en els pressuposts quan nosaltres vàrem arribar i per a l'any que ve el que volem intentar és ser capaços de pagar-los-ho, posar-nos al dia i tornar-ne treure per a ells, perquè no hem d'oblidar que si la Serra de Tramuntana està així com està és gràcies als seus propietaris i pagesos, amb la qual cosa m'agradaria que tenguessin prioritat en tot el possible, però dins els nostres pressuposts.

Em parlaven també que demanen, i he vist esmenes tant del Partit Socialista com del PSM, del grup, en reforestació; joestic d'acord amb fer reforestació, però no em podem presentar una esmena llevant-me doblers per contractar avions, que és el que fan, no sé ara quines eren, si una del PSM o del PSOE. Escoltin, si em lleven el pressupost, el volen passar de contractar avions a fer reforestació malament anam, perquè hauríem de menester les dues. La reforestació nosaltres la feim, tal vegada la podríem fer molt més aviat i cercam convenis amb determinades institucions financeres o d'altre caire, perquè també ens ajudin, i pareix que hi ha possibilitats d'arribar-hi.

En agricultura, bé, em diuen que hem de fomentar la promoció del producte local, totalment d'acord. El que no hem de fer és comèdia si pot ser, és a dir, el que no hem de fer són fotos gratuïtes, que és el que es fa moltes vegades en aquesta comunitat i a altres llocs d'Europa, i és fer promoció i no mirar si ha servit per a res aquesta promoció, i això ens passa massa vegades, i jo crec que això ho hauríem de tornar. Nosaltres hem de fer promoció dels nostres productes, però hem de calcular si realment aquesta promoció té uns efectes positius per al sector. I sincerament, jo ho entenc que hi ha gent que ara escaïna de valent, perquè s'ha acomodada dins estructures intermèdies que suposadament fan aquestes promocions i el que fan és cobrar.

I em passa el mateix amb altres col·lectius que hi pugui haver dins el sector primari. Dins el sector primari hi ha gent que fa moltíssima feina i ben feta i d'altres que no en fan i que quan la fan la fan mal feta, i fan uns bunyols i uns forats dins els comptes d'explotació de les seves empreses que fan por. I després s'aferren que se'ls ha d'ajudar, jo fins i tot he sentit i un estol de vegades, i he discrepat, amb na Mercè Amer, l'anterior consellera del PSOE, dient-li: és que a aquesta gent no els hauríeu d'enviar doblers; i ella em contestava: és que són els que ho necessiten, aquests altres no ho necessiten. Sí, però és que tots dos varen començar igual, aquestes dues empreses partiren les dues igual i treballen dins el mateix sector, una és aquí i l'altra és aquí baix, i vos em parlau d'enviar ajudes a aquest d'aquí baix. A aquest l'haurien de castigar, no l'haurien de beneficiar enviant-li doblers gratuïtament, que és el que s'ha fet aquesta darrera legislatura amb una sèrie de línies, algunes d'aquestes de cooperatives.

Cooperativisme? Sí, però de ver, cooperativisme de ver, no el que tuda els doblers, que també en tenim; per tant, cooperativisme de ver endavant. I no només cooperativisme, anem a parlar d'associacionisme agrari, perquè aquí també hi ha societats agràries de transformació que són els bucs insígnia d'aquesta comunitat, que són el més important que té aquesta comunitat dins Europa, que competeixen i són números uns dins Europa, i parl de cinc o sis societats agràries de transformació, i a aquestes a la darrera línia d'ajudes a cooperatives de 2 milions d'euros les deixaren fora. Perquè sí, *por narices*, això, estic segur que vostè convindrà amb mi que no està bé, per tant això ho hem de corregir. Cooperativisme, sí, però tornar crear estructures aquí enmig perquè n'hi hagi tres o quatre que visquin bé i els de baix, als pagesos de baix no els arriben els beneficis aquest conseller no hi vol jugar, i estic segur que tendré el suport de tots. Per tant, anem a llevar-nos el plomissol i anar així com toca.

Jo he tengut oportunitat fins i tot de llegir l'altre dia la intervenció del Sr. Barceló a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, estic bastant en contra de bastant coses que va dir, però, bé, d'una especialment n'hi parlaré a ell després personalment, perquè no sé ben bé a quin monopoli fa referència, sé cert que ell m'ho contarà; però li diré el que li vaig dir al Sr. Alorda, posin noms i llinatges, amb valentia, sense cap problema, posin noms i llinatges, Sr. Barceló, perquè jo li podré contestar perfectament, perquè, a més, com que tots ens coneixem jo sé qui és que li xiuli això a l'orella. I vostè i jo ens coneixem fa estona i vostè és massa seriós per deixar-se enganyar per segons quins que li xiulen l'orella, grati i veurà el que hi troba, però suport al sector i suport a les cooperatives de ver i als grups de ver sí, d'altres anem a deixar-ho córrer perquè l'enganen a vostè i ens enganen a tots en general. Com que, a més, he debatut amb vostè a altres entorns, radiofònics, etcètera, sé que vostè en això coincidim en el 99% i no tndrem cap discrepància.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Boned, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, m'imagín que no es trobarà tan estranya en el debat, efectivament, inicialment l'anava a fer el Sr. Cosme Bonet, però com que d'aquell Bonet a aquest Boned només hi ha una lletra de diferència no es trobarà tan estrany.

En primer lloc, i com que jo he estat qui ha fet referència al tarannà del debat i he dit que no m'havien agradat segons quins tarannàs viscuts ahir ni avui, també ara vull aquí agrair el to del conseller. Efectivament, si som a dos grups polítics diferents és perquè entenem la política de manera diferent i la discrepància no és dolenta, la discrepància és bona, llavors hi haurà coincidència i cadascú farà la seva feina, en aquest moment la seva és gestionar, és governar i la nostra és controlar aquesta gestió i aquesta activitat de govern, i si no hi estam d'acord dir-ho, expressar-ho, amb respecte això sí, però dir-ho, el que no podem fer és el que qualche diputat ens demanava ahir, que callem. No, hem d'expressar el nostre acord i la nostra discrepància, per això hi som.

Miri, vostè diu que el passat marc és futur, és cert, segurament; el que no fa el passat, per complicat que sigui, o el que no pot fer és parilitzar el futur. Estam d'acord que es compliqui i que sigui més difícil sortir-ne de segons quines situacions; nosaltres, encara que no s'ho creguin, a la passada legislatura vàrem tenir l'oportunitat de viure aquesta mateixa situació, també vàrem governar en una situació de crisi, però vàrem intentar que, malgrat tot, determinades qüestions no quedassin arraconades, no quedassin tancades dins un calaix, sinó mantenir una gestió i un suport a determinades àrees.

Vostè ens ha dit també que la seva manera de parlar és la que és perquè ve del carrer, jo li diré que del carrer hi venim tot i que jo sàpiga al nostre grup no hi ha ningú de sang blava, per tant crec que tots som i ens trobarem en el mateix indret.

Anem als temes concrets, transport públic. Vostè parla de reestructurar, si en reestructurar hi podem estar d'acord, Sr. Company, però aquesta racionalització, aquesta reestructuració no ha d'impedir propostes de millora, fins i tot dins la dificultat econòmica. I quan jo li deia, per exemple, que hem de tenir en compte altres indrets, Menorca, Eivissa i Formentera, perquè tenc la sensació que com que són fora del debat del tren, són fora del debat del transport públic, i això no pot ser. Miri, la passada legislatura el que s'aportava després d'un increment de la partida eren 970.000 euros, a les altres illes; en aquesta vostè manté en el seu pressupost aquests 970.000 euros. Llavors eren insuficients; llavors es varen complementar amb convenis d'1,5 milions d'euros per a Menorca i uns altres 1,5 milions d'euros per a Eivissa; ara no hi són. Entengui la dificultat que tendran aquests consells, i jo he de dir que not a faltar una certa reivindicació i reclamació per part del govern dels consells insulars, concretament de Menorca i d'Eivissa; no tant de Formentera que evidentment, segons he pogut parlar amb el seu president, que també és diputat, disgustat està per les circumstàncies, i no pot estar content, i reclama el que li toca.

Habitatge. És cert, ho sabem; jo no pos en dubte que en aquest moment a la conselleria hi hagi pendents de fer front determinades obligacions, pot ser ver. Però també li dic una cosa, miri, Sr. Conseller, en aquest moment continua havent-hi col·lectius de la nostra societat amb problemes, greus problemes, per aconseguir un habitatge. L'obligació de l'Administració, independentment dels problemes interns que puguin tenir, és intentar com a mínim donar una mà a aquests col·lectius. A la memòria de la seva conselleria es parla de col·lectius com els joves, majors de 65 anys, famílies monoparentals..., que continuen essent aquí. Jo només li vull recordar una cosa: alguns dels projectes que ja estan en marxa de la passada legislatura i que estaria bé que es continuassin, van directament vinculats al lloguer. Algunes compres que es feren de determinades edificacions acabades estan directament vinculades a lloguer. Alguns projectes dels que estan iniciats estan directament condicionats a la proposta de lloguer. Jo l'únic que li dic és que impulsí des de la seva conselleria de manera decidida aquests programes de lloguer, que no s'aturi per les dificultats aqueixa situació. Això permetrà que es pugui tenir accés. També sé que hi ha dificultats econòmiques dels que han d'accedir a aquests lloguers i a aqueixes compres, és així, les entitats financeres tenen el crèdit tancat, però bé, jo crec que el seu vicepresident segur que, amb les seves propostes, li haurà dit com farà el seu govern perquè tots aquests col·lectius que tenen dificultats puguin sortir-ne i per tant l'accessibilitat al crèdit sigui millor que la que ha estat fins ara.

Llei de sòl. Miri, estam d'acord; sí, és veritat, si vostè no l'acaba serà així, no serà més que un més dels projectes presentats i que no s'ha acabat. Jo formava part de la ponència que es va crear en aquest parlament la passada legislatura per intentar arribar a un acord en matèria de llei de sòl, i record que partíem d'un concepte que era coincident: sobre l'estructura d'una futura llei de sòl estàvem d'acord; potser no tant en el contingut, i això és el que hauríem de debatre, i efectivament atendran els diputats corresponent del Grup Socialista si vostè ho decideix i vostè els convoca, en parlarem, d'aqueixa llei de sòl. Ens posarem d'acord o no, però sempre estarem disposats a parlar-ne.

Reforestació. La reforestació és important. No pretenem que es retalli aquella inversió en prevenció, no, però aqueixa inversió en prevenció no pot ser un obstacle tampoc per a la inversió en la recuperació i en la reforestació. Vostè parla de buscar col·laboració privada, i jo record que sense anar més lluny la primera fase que s'ha fet de reforestació i millora de l'incendi de Benirràs tenia la col·laboració d'una entitat financera en concret, crec que era "la Caixa". Aquesta pot ser una via, aquí també hi estam d'acord, però s'ha de demostrar i s'ha de llençar el missatge en positiu.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, vagi acabant, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, vaig acabant, Sr. President. Cooperativisme. Sí, sí, no basta col·laborar a qualsevol preu, però entenem que ben feta, ben portada una col·laboració amb l'associació cooperativista ha de ser bona, i no estic parlant del fet que vostè aporti un finançament, un pressupost a aqueixes cooperatives i que ells s'apanyin, estic parlant d'un conveni de col·laboració, una gestió d'aquests fons directes entre la conselleria en aquest cas i les cooperatives, no deixar-les que facin el seu camí sinó que treballin conjuntament, perquè sense cap dubte per aqueixa via es treuran resultats positius.

I per acabat, en tema de territori què ens preocupa? La llei de sòl és futur, però el present és el que ens preocupa, li ho dic sincerament; l'anunci de reformes legislatives que van en el camí contrari del que entenem que la gestió territorial hauria de preveure, i això és el que ens ha fet en global, Sr. Conseller, presentar l'esmena a la totalitat, per expressar la nostra opinió respecte del pressupost de la seva conselleria de cara al 2012.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned.

(Petit aldarull a la sala)

Té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, les referències a Nadal, a infants que vénen i aquest to, com a mínim el to de la primera intervenció, a vegades ens sorprèn amb una segona el conseller, canvien la manera de debatre el futur de 2012, és evident; cadascú tria l'escenari en el qual vol debatre. Supòs que llavors ja vendrà qualche portaveu del Partit Popular per tornar al mateix escenari que teníem però, bé, com a mínim haurem tengut uns minuts per parlar de futur.

Jo crec que és cert, de totes maneres, que el passat ens marca a tots, això és evident. De totes maneres per ventura feim un debat com a molt localista del passat. Quan veim el que està passant a tota Europa i a tot occident, aquesta manera de flagel·lar-nos sobre les conseqüències del que està passant aquí a mi em fa la impressió que és molt poc lúcida, això d'entrada però, bé, supòs que hi tornarem. Nosaltres continuarem dient si la culpa és d'aquella manera de gestionar tan absurda del Partit Popular; vostès, de la festa anterior, etc., i els dos mil milions d'esmenes que presentava el Partit Popular als pressupostos anteriors. Per cert, només un detall: nosaltres no hem entrat en aquest tema, però jo som fill de pagesos, com supòs que molts d'aquí, i no flastomen mai a missa, no és ver? Jo el veig a vostè aquí amb americana i corbata; no sé si va a llaurar així. Per tant tothom sap que hi ha distints espais; tampoc no som de les set cases, no tenc un glamur com per anar per enmig, però crec que vostè, i jo, i tots, sabem distingir els espais. En tot cas no crec que vengués per nosaltres el comentari; només li ho coment.

En el tema del transport públic, certament totes les inversions que es plantejaven han quedat en no-res i això sí que ens preocupa. Es pot fer un discurs menys inquietant del que vostè fa sobre transport públic, però després si no l'acompanya amb doblers, que ha dit que a Menorca i a Eivissa ja s'ha expressat, però també a Mallorca amb aquestes línies que desapareixen. Per cert, si han de contestar a Madrid, per favor utilitzin-nos; crec que és importantíssim plantar cara davant aquest abús que ens està fent el Govern central amb el conveni ferroviari. Ens pot continuar donant la culpa, jo a partir d'ara els donarem..., fa sis mesos que té la culpa vostè... Això crec que no va per aquí; si Madrid està incomplint un conveni valdria la pena que els illencs ens hi rebel·làssim. Per cert, si han donat..., jo és que passar per defensor de Madrid em ve molt esquerra mà, però si han donat 57,5 o 14 encara no del darrer..., del conveni, més 32 d'estatutàries, més 23 d'estatutàries, el Govern ha donat molt més doblers a SFM que aquestes quantitats, el Govern ha donat molts més doblers a SFM que aquestes quantitats; per tant ha bestret els doblers de les estatutàries, i vostè diu que no hi són... A mi em surten 112. Si és vera que els del tramvia, els 30 del tramvia els dedicam aquí -si vostè troba que no, no ho faci, però crec que allò adient és treballar cap a això-, ja parlem de 142. No vol sumar així? Millor, eh?, a mi em va millor que aconseguir els 57 i després fins al 440. Jo li ho aplaudiré. Nosaltres partíem que en teníem 140; vostè em diu que només n'hi 57, dels 440; si aconseguix els altres jo li aplaudiré el gust. Ara, n'han arribat 140. Gastin-los en una altra cosa, si ens pareix bé, trob que Madrid..., no seré jo, ja dic, el que -no ho sé- salvaré les aportacions que ha fet, però aquests doblers són en caixa. Crec que amagar-ho tampoc no treu cap a res, sobretot per autoflagel·lar-nos una altra vegada. En tot cas ho ha de pagar tot i hem de poder tirar endavant perquè les obres no poden quedar en el punt en què es troben.

De totes maneres ho he dit: la discrepància amb vostè no és tant on destina els doblers que té, que hauria de ser el debat d'avui, sinó el muntant del que té, i això fuig un poc de la seva conselleria, perquè estam dient que ens agradaria que el pastís estigués repartit d'una altra manera i hem donat idees de com incrementar aquest pastís o com fer-los més alegre -per exemple les estatutàries és un dels apunts-, però sí que hi ha polítiques que no podem compartir; aquesta idea que transmeten de recuperar el desenvolupisme vostè li dirà com voldrà, però fer urbanitzacions a vorera de mar de centenars de places noves, doncs això és desenvolupisme. I, per cert, vostè sabrà que en Es Canons, a iniciativa del Partit Popular que agraiem i aplaudim perquè va ser conjunta per desclassificar-la, el 90% de la indemnització que vostè pagarà ara a Cala Vella són obres d'urbanització, és obertura de carrers; dels 3.600.000 euros el 80%, el 70% són obres d'urbanització, si no no hauria gastat 3.600.000 euros. En demanava 35 milions pel valor afegit, per la plusvàlua, i el jutge li diu: "No, no, la plusvàlua, zero; el que has gastat, sí", i gastat eren 200 milions de pessetes, 200 milions de pessetes en urbanització. Va dir el Sr. Bauzá, i jo estic content que ho digués, que va ser una bona cosa no urbanitzar Es Canons. Ara veig que canvia, ens vénen a dir que moltes d'aquestes coses, si hi havia alguna obra d'urbanització feta, ja s'ha d'urbanitzar. Clar, això explicat a les Illes Balears..., jo li deman que abans de dur una proposta faci un estudi sobre el camp de les coses que hem protegit en aquest país, i que la seva filosofia a veure a quantes afecta i a quines no, perquè pot ser que quedi sorprès, pot ser, pot ser.

De totes maneres nosaltres creim que amb el canvi climàtic en zones humides li demanam més. La llei del sòl, hi serem, jo don fe d'aquesta entesa entre el PSOE i el PP que va, al meu parer, dinamitar la llei del sòl; en tot cas ànim, ànim. El darrer que havia presentat una proposta, abans de la nostra, és a la presó, el director general Sr. Massot. Confii que tenguim més sort i més seny en tot el plantejament que faci, però ens hi trobarà, molt més en una llei de sòl que llei mesures, perquè em tem que tornarà a fer dreceres en llei mesures. Nosaltres volem debatre la llei del sòl.

En habitatge ja li ho he dit, també és una oportunitat. Ara els valors són barats i necessita el poble una casa. Potser ara estaria bé que allò públic gestionàs aquesta dificultat entre trobar una casa i la quantitat de cases venals. No sé com ho farem; és vera que hi ha aquesta dificultat de finançament, vostè n'ha parlat també dins agricultura. Andalusia acaba de treure 1.000 milions d'euros en crèdits a PIME, 1.000 milions d'euros. Com poden!, com poden oferir 1.000 milions d'euros de finançament públic a Andalusia? Plantegi-ho. Hi pot haver un element dreta-esquerra que vostès plantegin; pot ser. Jo li dic que també hi ha un element d'espòli fiscal. És impossible sense avaluar el que està passant amb el finançament d'unes administracions i les altres, però en tot cas qualcú té 1.000 milions d'euros per ajudar la gent que vol fer feina dins Andalusia i nosaltres aquí estam retallant de per tot.

Per cert, li vull també reconèixer que fa un llenguatge molt diferent amb les subvencions, les ajudes als propietaris de la Serra de Tramuntana del que sentim per aquí, eh?, francament, molt diferent. Vostè troba que sí, que han d'arribar molts d'ajuts, que hi ha d'haver promoció... Bé, promoció vol dir privats, vol dir ajudes; anam sentint que tot això és sectari...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sr. President. ...i nosaltres li ho agraiem. En tot cas sí que ens pareix bé que hi hagi també associacionisme.

Només la darrera, Sr. President, perquè se m'ha apuntat que quan vulgui parlar clar ho faci amb noms i llinatges. No passi gens de pena, Sr. Company, no passi gens de pena. Vaig fer una referència -ho reconec, ho vull confessar aquí ja que vostè ho ha tret- a ABAQUA perdoni, a Aqua Mágica, per la sentència de Ses Fontanelles; vaig dir que per ventura qualcú coneixia qualcú de Ses Fontanelles. Ho vaig retirar, perquè es va crear un "daixò" i ho vaig retirar, perquè vaig parlar de Ses Fontanelles, en cap moment no he dit que hi hagués cap mena de tracte de favor a Ses Fontanelles; vaig dir que hi podia haver coneixements dels promotors d'ABAQUA, i ho retir. Això va ser el tema. No passi gens de pena, Sr. Company; demani-ho al Sr. Matas, demani-ho al Sr. Cardona, demani-ho al Sr. Urdangarín: quan he de dir noms i llinatges i he de dir una cosa la dic aquí, no passi gens de pena. Si vostè va trobar desafortunada -i ho torn repetir, ho vaig repetir a la comissió- la referència a Ses Fontanelles i a la seva promotora, ho retir, ho retir.

El vaig felicitar per haver guanyat aquella sentència i així ho faig.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, per favor...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Perdoni, però trobava que aquest punt l'havia de precisar, només per donar la raó al Sr. Conseller, que quan es parla d'un tema se n'ha de poder parlar clar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Abans de començar un poc a contestar-vos en aquest segon torn he de fer dues referències, que no les duia molt així i tal. La d'Es Canons que comentava, bé, Es Canons eren molt poques obres, en cap cas no era una urbanització acabada i molt manco amb llicència d'obres. Bé, vull dir..., aquí agafaré la teoria del Sr. Boned: no en vull parlar, però sincerament estic intranquil, amb coses que vénen estic molt intranquil, i no pas d'aquí perquè no hem de condicionar res però estic molt intranquil. Voldria que les coses anassin bé però no ho tenc tan clar.

Allò dels 1.000 milions d'ajudes a PIME que comentava a Andalusia em sembla que és només un anunci, i no sé si encara..., si ja s'ha produït o no, però si es fa ho hauran de fer en càrrec a deute. Els andalusos ja veurem com acaben, també, perquè allà, jo que tenc molt bones relacions dins tota Andalusia per una qüestió de temes agroalimentaris, bé, la veritat és que veurem el que surt, el bunyol que surt allà. Però bé, de totes maneres a tres mesos d'eleccions fer segons quins endeutaments i tal..., no ho sé, jo crec que hem de ser més responsables, i també m'atur aquí perquè és una altra comunitat autònoma i jo no voldria tenir tampoc cap discrepància amb ells.

La discrepància no és dolenta, jo hi estic d'acord, és a dir, a vegades he dit, i a vegades m'he equivocat dient-ho, però solc dir que és millor un mal acord que un bon plet. Per tant és molt millor anar discutint el que haguem de discutir que haver de sortir després enmig a tirar-nos els trastos pel cap, i si és possible hem de donar llum a tots els que estan veien i escoltant i seguint les nostres actuacions.

La reestructuració amb propostes de millora efectivament, la reestructuració del transport amb propostes de millora és el que hem fet, és el que hem fet aquí, i m'he oblidat de parlar de les illes germanes, com diu el nostre conseller d'Educació, que no les illes menors sinó les illes germanes, que efectivament els mantenim uns pressupostos i que segurament no són tots els que hi hauria d'haver. Aquests pressupostos també sabeu que els hem fet damunt els ingressos reals. Nosaltres també tenim esperances que ens arribin més ingressos i puguem dotar millor determinades partides. El que puguem fer ho farem, i el que no

puguem fer lògicament no ho farem, perquè estam en la situació que estam.

En habitatge em comentau un parell que..., fins i tot el Sr. Alorda crec que deia que hauríem d'intervenir, i jo crec que no, sincerament nosaltres pensam que tot el que pugui fer la part privada no ho ha de fer la part pública, i en aquest cas el problema no és una qüestió ja de preu, és una qüestió que no hi ha préstecs, no hi ha tal. La cosa està..., és que maldament baixi el preu no ho vens, amb la qual cosa estam en una situació que francament fa molt mal bellugar-se, i nosaltres fins i tot ens plantejam llevar-nos qualque cosa de damunt a vegades per poder tenir doblers per destinar a coses que creim que ara són molt més necessàries; algunes de les que han esmentat vostès també tenim dificultats per col·locar-ho.

Quant a la reforestació que em comentàveu, nosaltres ja ho feim, això, Sr. Boned, no només amb entitats bancàries, que La Caixa és una entitat que s'ha banyat completament en aqueix assumpte i ha posat molts de doblers per a reforestació; a altres entitats els hem demanat que facin el mateix i fins i tot estam negociant amb alguna entitat més, que no és bancària, que també té intenció de poder donar una mà tant en això com en l'aspecte social que du, perquè a més de sembrar i ressemar tenim la variable social que ho feim amb col·lectius desfavorits.

El que m'ha comentat de les cooperatives, que ben portada, com diu vostè, ha de ser bona, sense cap dubte; és que damunt el paper tot això és bo, és a dir, damunt el paper totes funcionen, però jo el que dic és que aquí en aqueixa comunitat, que a més són pocs i ens coneixem perfectament, tots sabem qui són capaços, quan els dones un euro públic, multiplicar-lo per dos, i qui no són capaços d'això, i ja tenim la història massa clara. Aleshores què s'ha de demanar als que no?, que repassin i que es torni presentar a l'examen, però el que no podem fer és aprovar-los, aprovar-los, aprovar-los, i que vagin passant de curs.

Bé, jo no sé si vostè fa estona que no va a missa, senyor..., Sr. Alorda, però qualque pic sí es flastoma, també, dins missa, el que passa és que es fa fluixet, però bé, supòs que fa estona que no ha passat la mà per l'aigua beneïda tampoc vostè...

(Rialles)

...i molt menys allò de l'acudit que deia "n'hem de pegar un bon glop", però estic d'acord que jo faré un esforç per no entrar a segons quines coses. De totes maneres li vull dir que en aqueixa cambra jo ja he sentit, en els mesos que hi duc, paraules que són molt més dures que les collonades de l'altre dia, d'acord?, de molt. I amb això si vol jo puc fer un esforç per arribar a fer allò que deia aquell *d'entre flores y rosas su majestad escoja*, per dir-li que era coixa. Jo puc fer un esforç per arribar-hi, vostè em guanya bé en això, però de vegades se m'escaparà alguna cosa i li deman disculpes... veu, jo som de ciències i possiblement em vaig perdre la classe, però anava per aquí, no és ver?

I per acabar, perquè estam fora de temps, és que no hi ha temps per parlar de res, torn a oferir la possibilitat que en parlem, que ens deixeu fer la feina dins la conselleria per fer, amb la llei del sòl l'esquelet que trobem, estructurar el que haguem d'estructurar i després ja entrarem en el fons. Em sap greu si m'he deixat coses, però això s'ha posat vermell i tampoc no vull abusar dels que em vénen darrere.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Torn en contra, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Virtudes Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, per no voler parlar de passat que és el primer que ens han dit per defensar les seves esmenes a la totalitat, miri que han dissimulat, un se n'ha anat a convenis de fa vuit anys i l'altre a les esmenes presentades el desembre de 2009. Va bé, però bé, efectivament, crec que no s'ha de parlar del passat més que en un sentit, en allò que ens afecti l'any 2012 i els anys successius i a això em remetré.

El pressupost que el Govern del Partit Popular presenta per a la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori és el tercer en importància d'aquesta comunitat, la qual cosa demostra la importància que políticament i pressupostàriament donam a aquesta conselleria i a les competències que engloba, darrera Sanitat i Educació són els que tenen un pressupost més elevat.

M'ha agradat la referència del PSM que diu que no té res a dir quant al pressupost, sinó que no sigui més gros. Devem anar bé o no sé si anam molt malament, si hi estan d'acord, la veritat és que tenc un dubte en aquest sentit.

El que sí és veritat és que és un pressupost... i crec que en el dia i mig que duim de debat hem intentat que els ciutadans ho entenguin perquè a vegades ja renunciï que vostès ho entenguin, és el pressupost possible. És un pressupost realista, prudent i creïble, un pressupost que per una altra part saben que no va molt lluny de la realitat perquè de fet, en la nostra conselleria, té una diferència molt petita, un 5,9 respecte al pressupost que vostès deixaren bloquejat, per tant...

Passem a concretar, on realment baixa el pressupost de la conselleria? Miri, gràcies al canvi d'estructura que va fer el nostre president hem aconseguit estalviar un 7% en capítol 1 i un 6% en capítol 2, essent una part molt important de la baixada d'aquesta conselleria. Volem fer de màxima allò que és fer millor, fer-ho millor amb menys.

No els agradarà que parlem dels condicionants externs, ho feia el Sr. Conseller i jo ho faré molt breument. Aquest pressupost no es pot entendre si no tenim en compte les despeses financeres a les que la mateixa conselleria, igual que ho fa el Govern, ha de fer front i les amortitzacions de crèdit que condicionen d'una manera essencial la política de transports, per exemple, però també la política d'habitatge. No podem continuar en la línia en què anaven vostès gastant més del que entra perquè al final passa com a la gent que tira de VISA, que algun dia convé que s'aturi perquè, si no, el declararan en fallida.

Davant aquest escenari es fa més necessari que mai prioritzar, i això és el que fa aquesta conselleria i és el que fa aquest govern. Per ordre de prioritats, crec que en primer lloc compta agricultura, 20% del pressupost, un increment del 28,57% sobre el pressupost liquidat.

Per què la consideram prioritària? Per tres motius, primer, no és un accident que l'agricultura estigui juntament amb medi ambient. Creim que és una eina fonamental per a la gestió del nostre territori, ho deia molt bé el Sr. Conseller, la Serra de Tramuntana com molts altres indrets de la nostra comunitat autònoma no seria la que és avui sense el sector primari, però també és una part -i ho ha de ser més- del nostre producte interior brut. Per això, el suport que es fa a aquesta economia productiva.

A més i en tercer lloc, entenem que la pagesia és una part bàsica per entendre la manera de ser i per mantenir la cultura i les tradicions de la nostra comunitat. Per això té el pes i la importància que té dins aquest pressupost, però no ens quedarem només amb el pressupost per donar suport a l'agricultura, igual que als altres sectors es farà un esforç importantíssim en reducció de burocràcia i eficiència a l'Administració perquè deixem de ser un obstacle perquè la gent faci coses i ens convertim en un aliat del ciutadà.

La seva comprensió i la nostra d'allò que és medi ambient, crec que a vegades no l'entenc o almenys no coincidim. Em preocupen especialment alguns dels plantejaments que fa el PSM en matèria de la gestió de l'aigua. M'hauran d'explicar -si ho tenen a bé- en el seu torn de rèplica com d'un pressupost de compra d'aigua de 14 milions, que el seu era de 16, pensen només amb la Conselleria d'Agricultura baixar-ne 10,5, a Educació també en baixen 1,3, què passa?, hem de tornar a explotar els pous o la gent no ha de beure?, perquè em sembla d'una demagògia impròpia de gent que vol defensar el medi ambient.

La compra d'aigua es fa, primer perquè hi ha uns compromisos, però en segon lloc perquè tenim una obligació bàsica d'abastir la ciutadania. Amortització de plantes, pagament del que és el manteniment i compra directa del que és el subministrament, per tant, això, diuen que a vegades quadram els pressupostos a martellades, crec que a les esmenes vostès també ho fan.

I en política forestal, una altra cosa en la qual... la veritat és que no ho entenc perquè és veritat que lleven 2 milions i els tornen posar. L'altre dia vaig aprendre una cosa a Eivissa, dels tècnics que fan feina en matèria de reforestació, no volen fer feina en negre, no volen fer feina a "lo" negre, volen fer feina en futur i futur és prevenció i futur és gestió adequada dels nostres recursos forestals, element essencial i fonamental del nostre paisatge i de la propietat dels eivissencs, dels mallorquins, dels menorquins i dels formenters. Em pensava que aquí els hi trobaríem i em sap especial greu que els diputats eivissencs no estiguin conscienciats en aquesta matèria.

En tema de transport, que en fan tanta qüestió i sembla que ens volem carregar el transport públic, sap quina diferència hi ha respecte del pressupost liquidat?, un 3,89%. Per tant, sincerament no entenc, és un 29,18% del pressupost de la conselleria, és a dir quasi un 30% del pressupost de la conselleria i aquí sembla que firmam un certificat de defunció. Canviïn el discurs. Saben que el que no farà aquest pressupost -i el Sr. Vicepresident crec que ens ho té gravat a tots aquí-?, gastar el que no entra. Si vostès no haguessin gastat el que no entrava, avui no seríem on som. Crec que és absurd pretendre que una cosa que no ha funcionat la mantinguem. Miri, no ho pensam fer, aquí no ens convenceran.

SFM només en amortitzacions i interessos ha de pagar 40,5 milions d'euros, miracles amb aquestes herències no se'n poden fer.

I en matèria d'habitatge, efectivament, aquí sí que els reconec que hi ha una diferència substancial, però per dues qüestions molt clares: primer, perquè tot no es pot fer i els mantenim que efectivament aquest pressupost prioritza el que consideram essencial i ha estat sanitat, serveis socials i educació; però també perquè ens trobam que a dia d'avui tenim 207 habitatges públics... el PSM parlava d'habitatges privats, no, no, habitatges públics acabats amb la clau tancada, però pagant les hipoteques, la comunitat autònoma. Per què? Idò perquè els bancs no donen finançament als particulars, i això és una realitat, posar-se una bena davant els ulls i no voler veure quina és la realitat és preocupant.

Gestionem bé el que tinguem, vegem com afrontam tota la sèrie de solars comprats sense finançament, que molt bé explicava el conseller i que subscriu íntegrament que per qüestió de temps no repetiré les xifres, parlam de milions que devem i que a dia d'avui no sabem com ho hem de pagar. I en un altre moment podem afrontar moltes més coses. Allò que sí està clar és quines són les prioritats i és ajudar als ciutadans: hipoteca jove i rehabilitació.

En ordenació del territori, mirin, saben què volem fer?, que hi hagi seguretat jurídica, que la comunitat autònoma no vegi condicionats els seus pressuposts per sentències milionàries que a vostès sentències de 4 milions els deuen semblar poc, a mi, la veritat em pareixen realment preocupants.

I, per acabar, només una altra cosa, en primer lloc respecte del Partit Socialista, mirin, crec que aquesta conselleria, exactament com totes les altres, ha tengut un principi molt clar, que és la solidaritat, la solidaritat amb la resta de consellers del Govern, però, sobretot, la solidaritat amb els ciutadans i si això vol dir que es pot fer menys del que ens agradaria, és veritat, els ho hem de reconèixer, però o sanejam els comptes de la comunitat o en el futur els pressuposts en lloc de ser, comestic segura que seran, molt millors els de 2013 hauríem de seguir enfonsant-nos, cosa que el Partit Popular no pensa fer perquè aquesta sí que és la promesa que nosaltres férem als ciutadans i no les esmenes que en desembre de 2009, on la majoria dels que ens asseiem en aquestes cadires ni tan sols hi érem, algú va presentar. La conjuntura vostès deien que era diferent, devia ser diferent per a tots, per al Partit Popular i per al Partit Socialista i per al PSM. Però, clar, per a vostès sempre és diferent només per a uns no per als altres.

Per tant, solidaritat amb la societat que pateix, sanitat, educació, serveis socials. Tercera conselleria en importància, aquesta conselleria. I, només permeti'm, Sr. Alorda, que finalment li faci un comentari, és molt poc elegant tirar la pedra i amagar la mà i els seus comentaris de persones aquí, com no vol dir la cosa, miri, si se'ls estalviàs ens faria un favor a tots, però sobretot li faria un favor als ciutadans que van molt farts de vostès.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Marí, he de reconèixer que ha intentat mantenir el to del debat dins la línia que havíem marcat, encara que al final se li ha escapat una mica de les mans i crec que ha perdut una mica els papers, però bé, anem a la seva intervenció.

Crec que en diferents àrees d'aquesta conselleria, Sra. Marí, hi ha un element que és fonamental, que tant el conseller com vostè han apuntat en les seves intervencions, i és que la inversió i les previsions de cara al futur van directament vinculades i lligades als ingressos. Nosaltres no ho discutim, no ho discutim, hi estam d'acord. Segurament aquests ingressos condicionen la política de transports, potser sí; la política d'habitatge, també; la política de medi ambient, segurament, però és que reconeixent això i que vostès vénen expressant una vegada rere l'altra he de dir que tenen en les mans vostès també la solució i no la volen utilitzar, què hi ha una manca d'ingressos?, sí, però miri, en el seu discurs avui, i segurament ho escoltarem demà, hi ha una certa descoordinació. Avui reclamen una sanitat de més ingressos i demà defensaran la no-aplicació d'un impost als que més tenen que podria aportar aquests ingressos. Una mica de coherència de discurs també estaria bé, Sra. Marí.

Sobre el global del pressupost de la conselleria jo crec que no està a discutir si és més o si és la primera o si és la segona com el fet de reconèixer que, com la resta, aquesta conselleria també és víctima del programa de retalls d'aquest govern. I és així, i és així.

Miri, en matèria de política de transports, jo li diré una cosa, Sra. Marí, vostè, diputada del Partit Popular que va sortir a la llista que es presentava a Eivissa, avui ha dit que reclamava i que li estranyava la falta de sensibilitat dels diputats eivissencs del Grup Socialista, jo not a faltar la seva, Sra. Marí, la seva, la dels diputats del Partit Popular eivissencs, la del president del consell, també diputat eivissenc, i que no han dit res quan sistemàticament es perjudica directament el consell, i parlam de transport públic. Li he de recordar, el conseller m'ha dit que hi ha dificultats, jo li repetesc, les dificultats per accedir a la possibilitat de tornar a firmar aquest conveni o fins i tot més, perquè en fa falta més, vénen directament vinculats als ingressos. Obtengui, aconsegueixi que el seu vicepresident obtengui més ingressos i a partir d'aquí tendrem la possibilitat, però no he escoltat a cap diputat queixar-se perquè s'ha eliminat el milió i mig que arribava a Eivissa en matèria de transport, Sra. Marí. I reclama sensibilitat a la resta, però, i vostès, què?, no són d'aquest món vostès? Vostès també, vostès també. I no hi ha sensibilitat.

No he escoltat dir res tampoc respecte de la decisió final que catorze habitatges de promoció a Formentera no es faran perquè s'ha decidit que els ingressos són insuficients, no he escoltat dir res tampoc als diputats en aquest cas. Miri, crec que el tema és per tenir-ho present.

Gestió de l'aigua. Li diré dues coses, a la memòria de la conselleria es parla que una de les prioritats hauria de ser la inversió en interconnexió, però, not a faltar alguna proposta concreta en matèria d'interconnexió, entre d'altres qüestions, perquè les necessitats en matèria d'aigua són molt diferents en funció de l'illa que parlem també i no són les mateixes necessitats ni la mateixa pressió que s'ha de fer a Mallorca o la que es pugui fer a Menorca o a Eivissa, alguns tenen més dependència directa d'aigua que no és de pous que ha de venir per via de dessaladores i a alguns els són més necessaris aquests projectes d'interconnexió i, de moment, no els veim i, de moment, no sentim a ningú reclamar-los. Nosaltres, sí. Però, sap com s'arreglaria directament aquest problema, Sra. Marí? Si tots, vostès i nosaltres, diputats menorquins, diputats eivissencs i els que fessin falta, el diputat formenterenc, ens posàssim d'acord i acceptàssim una transferència de les competències en matèria d'aigua directa als consells. Llavors podríem reclamar i tenir les coses potser més clares. Ja sé que el conseller no n'és molt partidari perquè en algun moment ha dit que les competències s'exerceixen millor des del Govern que no transferir-les. Ho ha dit així en alguna comissió, que jo ho he escoltat, però crec que en algun moment estaria bé fer el plantejament i també parlar-ne.

Acab, miri, una darrera referència en matèria de territori, quan vostès parlen que s'han de tenir molt present sentències de les quals parla en matèria de protecció que suposen indemnitzacions milionàries, que hi ha reclamacions està molt clar, que els propietaris o els promotors es pujaran a la parra reclamant també és cert, que una hipotètica sentència condemnatòria en matèria d'indemnització segur que és moltíssim més baixa que la previsió que es pugui pensar ara mateix, segur que també és cert, però, sap una cosa?, que fer política territorial només depenent d'això és arriscat i, a més, li vull recordar una cosa ja que parlam de sentències, Sra. Marí, vostè sap, com jo mateix, que en aquest tema hi ha informes del Consell Consultiu desfavorables a reclamacions per part dels propietaris en reclamacions patrimonials.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Boned, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Desfavorable, ... sí, acab, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Trenta segons perquè ja du cinc minuts més i hi ha altres intervencions.

EL SR. BONED I ROIG:

Sí, sí. Un sol tema i acab, trenta segons. Finançament, condiona els particulars per accedir a un habitatge, és cert, però, sap quin problema hi ha també? Si des del mateix govern no es crea la confiança necessària per transmetre la necessitat d'accedir al finançament per part de l'administració pública, per part de l'administració pública, difícil serà que qui ha d'ajudar que les administracions financeres comencin a amollar el crèdit i a passar el crèdit als particulars per accedir a aquests habitatges si té dificultats l'administració, si no crea aquest ambient de confiança com volen que les entitats financeres acabin donant crèdit als particulars, si qui primer hauria de posar una certa confiança damunt la taula no ho fa, que és l'administració.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alorda, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Per començar, evidentment aquí parlin del que trobin, crec que és important que es parli del debat, però en el debat de pressuposts pareix que una de les coses que hauríem de parlar és dels pressuposts i, en part, està condicionat pel passat, ja ho he dit, no en faltaria d'altra, el que no em pareix de rebut és que es digui si hi eren o no hi eren personalment i físicament a un determinat debat, som tots membres de partits i els partits poden canviar de parer si ho diuen, si ho expressen, si ho justifiquen, però venim d'una trajectòria; el Partit Popular va fer unes determinades coses i va mantenir un missatge i va transmetre que el que volia fer l'any 2010 era gastar moltíssim més del que el Govern anterior feia. I ens va dir de tot, de tot, de no tenir sensibilitat en l'educació, de no tenir sensibilitat amb el territori, la Sra. Soler estava molt decebuda amb el PSM per la poca sensibilitat en la despesa mediambiental, que ara baixen estrepitosament, o baixen, baixen. En tot cas, això era el que deia el Partit Popular, si vostè hi era o no hi era, Sra. Marí, jo crec que això és bastant irrellevant.

Per cert, el metro també ens condiciona molt totes aquestes despeses i un conveni que no s'acompleix, efectivament, un conveni que no s'acompleix condiciona moltíssim, si no hi hagués hagut el Sr. Company hagués condicionat molt el conseller que hagués estat a aquella cadira, qualsevol conseller. Aposta he apuntat, no em tergiversi que no he tengut res a dir, he dit que el gruix de les nostres d'alguna manera discrepàncies amb el pressupost no és tant en com estan repartides internament el que hi ha com el conjunt del que hi ha. N'hi ha de diferències, n'hi ha, res a dir és una exageració. Però és ver, perquè qualsevol gestor públic s'hagués trobat amb unes dificultats.

Vostè parlava de la VISA i jo evidentment supòs que no es referia a la VISA de Casa Alfredo, que hi ha gent tancada, però qualsevol honestament i sense VISA a Casa Alfredo hagués hagut de fer coses, això ho he dit sempre, ho vaig dir el 2010 aquí; vostè podrà dir que n'hi ha perquè sí i n'hi perquè no, però trobarà bastant més congruència en el que deïem i deïm que amb el que deïen vostès i diuen ara, si no ho repari.

Per cert, no he entès que digués que a la liquidació de transport no hi ha tanta diferència; la liquidació del programa de transport de l'any 2010 són 138 milions d'euros gastats, això és la liquidació de pressuposts que tenim, 138 milions. El programa de transport de l'any 2012 són 67, de l'any 2012, 67; de 67 a 138 hi ha molta diferència, molta. Podrà dir que no s'havien d'haver fet els 138; idè també jo li podria dir, no, i a més havíem de fer Cala Rajada, havíem de fer el tren Alcúdia, havíem de fer el de Santanyí a Felanitx, havíem de soterrar Inca, havíem de fer el metro a Son ..., podem debatre això, podríem haver fet més o menys, però en gastarem 138, i vostès proposen gastar-ne 67.

Si em parla del 2011, primera no està liquidat, i segona, és a mitges, el 2011 és a mitges, el 2011 és a mitges; si vostès no l'han volgut tocar, no l'han tocat, han trobar que no l'havien de tocar pel que fos, no hi eren a temps, no hi havia les condicions; nosaltres vàrem trobar que no l'havíem d'aprovar perquè no hi havia les condicions, no hi havia el moment per expressar que

era el nostre pressupost, pel que vostè vulgui, però el 2011 va a mitges. Liquidat, 2010, 138 milions.

Em deia que Es Canons si ho trobàvem poc; no, jo 3 milions d'euros ho trob molt, he volgut dir d'on sortien, he volgut recordar, he volgut fer un gest al Partit Popular que he volgut recordar que, tot i que hi havia un acord PSOE-UM de mantenir les 2.000 places a Es Canons, PP i PSM i Esquerra Unida en aquell moment, varen defensar que s'havia de desclassificar. I la iniciativa és del Partit Popular, que n'estic molt content, la primera per ventura que varen fer, sempre a l'oposició, sempre és molt guapo això, però són, aquest to els arriba a l'oposició. Com el Sr. Rotger sabia a Cala Blanca el que hi havia quan s'hi manifestava, i vaig estar molt content de coincidir amb ell i saludar-nos amb la Sra. Estaràs i tots els que ens trobarem en aquella festa, devien saber de què parlaven! Nosaltres estam contents de ser-hi, hi tornarem anar si importa.

Bé, els altres arguments pràcticament, la gestió de l'aigua, li volia contestar, nosaltres trobam que 14 milions d'euros per comprar aigua és una herència enverinadíssima, certament hi ha compromisos jurídics, nosaltres no els podem obviar, però els estam dient els resolguin, això ha estat una patata enverinada. Com a mínim a Mallorca hi haurà maneres molt més intel·ligents, sanes i barates de gestionar l'aigua del que representa 1,5 milions d'euros cada mes per pagar les, gratis, dessaladores que ens va enviar el ministeri. Això no s'aguanta, això és caríssim i en un recurs que és vital per a tothom, això és la irreflexió que volien imposar. Ara, si vol comparar les baixes dels seus pressuposts, els 2.000 milions d'esmenes del PP, les baixes que produïa i les nostres, la convid quan vulgui, Sra. Marí, perquè en vaig sortir airós, perquè hi havia unes afectacions i agafa tot el 640 i agafa tot el 230 i agafa tot el 207, que, per favor, els mirin perquè val la pena veure com treien vostès 2.000 milions d'euros, ho mirin. Jo li puc admetre que és un joc polític, però si m'ho vol retreure, francament. Les nostres com a mínim tenen agafada, com a mínim política, li puc dir no seran els 14 milions demà de matí, però si jo accept que vull sortir d'aquesta operació alguna cosa en treuré.

Però el darrer, sí, som poc elegant, jo reconec que l'elegància no és una de les virtuts que m'adorna i això li he de reconèixer, però si ho deia per una qüestió de formes, li vull dir que per ventura pel Partit Popular n'està cansat, em sap greu, perquè tampoc no és la intenció de caure malament, però cadascú fa el seu paper; ara, hi ha una gent, hi ha milers de persones que mereixen el seu respecte, per les quals nosaltres som aquí, no tants com els que els han votat a vostès, és evident, i jo ho admet cada dia, ja ho voldria jo, ja ho voldria, no és així, però hi ha milers i milers de persones que ens han col·locat en aquests escons i vostè no les pot tractar amb aquesta falta de respecte.

(Alguns aplaudiments)

Per cert, gent, és ver, exigent, ja li dic jo, vostè diu que estan cansat de nosaltres, jo n'estic segur, al meu partit ens passen la meitat dels casos de corrupció que tenen vostès i el nostre partit desapareix, per bé i per mal, però desaparegut, desaparegut, perquè el nostre votant no tolera el que li han estan tolerant els seus. Però en tot cas, vostè troba que això encara jo dir-ho és poc elegant, jo trob que és una obligació moral que tenc quan puj a aquesta tribuna.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Alorda, res més lluny de faltar al respecte als seus votants, trob que tenen molt de mèrit, els ho reconec i tenc bons amics a la seva formació política. Però anem a parlar del que realment a la gent avui li preocupa i repeteix el que he dit al principi, la seva incoherència de discurs entre renyar-nos a nosaltres perquè parlem del futur i parlar la meitat de les seves intervencions del passat és una cosa que em té francament sobtada.

El primer, crec que moltes vegades, quan un parla, un ha de saber més coses per a no entrar en contradiccions, Sr. Boned, els consells insulars, tots els consells insulars han reclamat una millora de finançament en transport, igual que en moltes àrees i el Govern, responsablement, en la mesura que tenguí majors ingressos, els atindrà. Només faltaria, què passa que els presidents només són reivindicatius quan són de vostès? No els vaig veure reivindicar molt i no en parlarem més; els nostres reivindicuen, els ho garanteix, reivindicuen, almenys el mateix que els de Formentera, exactament igual, però *esto de los buenos y los malos* i aquest maniqueisme ens l'hauríem d'estalviar.

(*Remor de veus i algunes rialles*)

Segon, tema, jo crec important, miri, aquí sí que és una línia política distinta, les dues forces polítiques de l'esquerra ens diuen que pugem impostos i nosaltres consideram que amb la situació econòmica actual el que no hem de fer és pujar impostos, perquè aleshores el que farem és empitjorar encara la situació econòmica i encara empitjorarem molt més la situació dels ciutadans. Perquè el discurs fàcil, de titular, de què *paguen los ricos*, i no sé què, miri, jo és que crec que fa molts anys que la història va demostrar que aquest tipus de discurs es va quedar en el segle XX, però al XXI no va passar, no n'hi va haver ni un, si llevam Corea del Nord i Cuba, per desgràcia per als seus ciutadans, que hagi aguantat aquest discurs; per tant, *esto de los ricos y los pobres*, això miri, crec que la immensa majoria som classe mitjana i desgraciadament som dels millors que vivim, perquè avui en dia hi ha gent que s'ho passa molt pitjor del que ens passam nosaltres. Per tant, més ingressos per aquest camí no, més ingressos per reivindicar on faci falta i davant qui faci falta més ingressos de l'Estat, d'Europa, i aquí la conselleria nostra té un paper fonamental? Bàsic, no els vaig veure cridar tant quan eren seus els presidents i reivindicat tant i amenaçar amb plets, els plets sempre han vengut tres minuts i mig abans de perdre les eleccions, però bé, no passa res. Així cadascú té la confiança que té amb els ciutadans, això és així.

Perquè hi ha una altra qüestió que jo crec que és francament important i que és una diferència de manera de gestionar, quan vostès eren govern posaven, anunciaven, millor dit, perquè de vegades ni ho posaven en el pressupost, una línia per exemple de subvencions, estic pensant en habitatge; sap què passa? 7 milions d'euros pendents per pagar. Com perjudic més el ciutadà afectat, si li dic per a enguany no tenc doblers o si li dic et donaré ics mils d'euros i llavors no els hi don, i ell ha fet la inversió, per exemple, arreglant ca seva i llavors no ho pot pagar? Estic perjudicant el ciutadà a qui deus aquells doblers, l'industrial que li ha fet l'obra i al final ens carregam amb un problema que no arregla res a ningú, i nosaltres això no ho volem fer. Ens estimam venir aquí i que vostès ens diguin de tot, però realment dir la veritat, i crec que si començam a dir la veritat realment es generarà la confiança que el Sr. Boned ens demanava.

Miri, aquest pressupost és el que genera confiança, no prometre el que no podem complir i això ho volem amb tot el cost polític que suposi, perquè estam fermament convençuts que aquesta és la línia. I efectivament això és una decisió política, els ho reconec, és la nostra i no ens va molt malament perquè els ciutadans així ho suporten.

I per acabar, miri, a mi m'ensenyaren que l'economia és l'art d'intentar cobrir unes necessitats infinites dels humans amb uns béns realment minvats, i és el que intenta aquest pressupost, intentar atendre i prioritzar els de la nostra conselleria el que necessita el sector primari, el que necessita la protecció del nostre medi ambient i el que necessitam en política d'habitatge. Què no podem arribar a tot? Evidentment que no, però el que sí estava clar és que l'any 2013 arribaríem a molt menys si haguéssim seguit amb polítics de firmar préstecs, per exemple, millor dit, no firmar préstecs, perquè si els tenguéssim firmats encara aniríem bé, firmar contractes d'opció de compra i donar pagues i senyals per 23 milions i mig d'euros i no saber d'on els hem de pagar, per exemple. Això no ho volem fer, tenir 7 milions d'euros pendents de subvencions, no ho volem fer, ens estimam més venir aquí i presentar un pressupost realista, dur, és veritat, però realista, dir la veritat als nostres ciutadans, perquè això entenem que és un requisit imprescindible per generar la confiança que necessita la nostra comunitat autònoma, que necessiten els nostres ciutadans, que necessiten les nostres empreses i aquí ens hi trobaran.

Si volen seguir amb el discurs del passat, em sap molt de greu, però crec que convendria que analitzassin el que els ciutadans ens diuen una vegada i una altra en els darrers temps i realment aprenguéssim, com hem fet nosaltres, de la història per a no repetir-la.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí.

Començam el debat número 12, de globalitat, agrupació de la secció 15, agricultura i transport, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials, Grup Parlamentari Socialista, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 513C, d'ordenació i inspecció del transport terrestre, les esmenes són la 5321, 23, 15, 24 i 13; al programa 531A, infraestructures agràries de les zones rurals, esmenes 5319 i 320; al programa 711A, direcció i serveis generals d'agricultura, medi ambient i territori, 5312 i 5299; al programa 714B, foment del sector agrari de les Illes Balears, esmena 5318.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 513C, ordenació i inspecció del transport terrestre, les esmenes són la 5640 i 5586; al programa 714 B, foment del sector agrari de les Illes Balears, esmena 5631; Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears, esmenes 5632, 33, 34, 35 i 36; Consorci de Transports de Mallorca, esmena 5608; Serveis de Millora Agrària, SA, 5630, 37 i 5665.

I per defensar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Si m'ho permet començaré amb un agraïment, una mica d'humor i un desig. Un agraïment al conseller pel seu to, que intentaré replicar en el mateix sentit; una mica d'humor, ell, jo em pensava que venia de la Facultat d'Empresarials, ara avui ha semblat que venia de l'Escola d'Hostaleria, en tot cas, sí que li manifest que el seu rallar pla i clar honora la llengua, no la malmet en absolut, rallar clar i pla és bo i és positiu per la llengua, en tot cas, segur que ell i jo compartim aquella màxima llatina que *quod natura non dat salmantica non praestat*. I un desig, el desig seria que la manifestació de festeig, de la voluntat de festeig del conseller fos compartida també, s'encomenés una mica, ni que sigui una mica al Grup Popular, però m'ha semblat que les manifestacions de la portaveu popular eren més aviat una exaltació de celibat polític que no de festeig. En tot cas, estariem encantats que alguna esmena se'ns aprovés.

La política agrària, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, estarem tots d'acord a la nostra comunitat és d'importància estratègica, vital, no només per la necessitat de provisió d'aliments i productes de qualitat i la necessitat que tenim d'afavorir la continuïtat i millora en la seva dedicació actual, des de la dignitat laboral i vital i la igualtat d'oportunitats de l'important cens de població que tradicional es destina a l'activitat agrícola i ramadera, sinó que és vital per aquestes raons també ho és per la funció de salvaguarda que fa del nostre paisatge, funció necessària no només ni sobretot, però també, per a la indústria turística. La pervivència de la morfologia tradicional de bona part del nostre territori, a pesar de certes polítiques territorials que lamentablement tot apunta que comencen a estar de moda una altra vegada.

Les polítiques agràries venen fortament determinades per l'origen del seu finançament per part de la Unió Europea i el ministeri responsable, finançament vinculat, lògicament, al compliment necessari de programes i objectius concrets que no es poden defugir. I tot i que el coneixement del sector i l'experiència en aquest camp al conseller se li reconeix, està clar que és expert en matèries agrícoles, tot i provenir d'aquest sector, crec que en el seu programa, en el seu pressupost hi manca una certa concreció política. En tot cas, tindrem temps, hi haurà temps per debatre, concretar aquests programes i objectius, en tot cas, avui aquí, simplement, apuntar que les nostres esmenes que presentem ara miren en aquest sentit de concretar algunes polítiques, de millorar el pressupost segons el nostre parer per tal de donar suport a la necessària promoció dels productes agroalimentaris, a la millora de la seva qualitat a través del control estimulant dels consells reguladors, necessari també, (...) les esmenes d'incrementar el suport a l'activitat agrícola i a l'adquisició de productes fitosanitaris, a l'imprescindible suport a la pervivència productiva i no merament folklòrica de les races i espècies autòctones, al conreu i a la producció ecològica i a la responsabilitzar-se i perdurabilitat dels valors mediambientals i al cooperativisme agrari.

Anunciar que retirarem l'esmena 127, que resultava d'una partida destinada a compensar el cost del peatge del túnel de Sóller per als seus residents, atès que el Grup Popular en comissió en va presentar una, amb un import suficient, i en tot cas, en la ponència haver-la acceptada queda incorporada i per tant la retiram. I entenc i em permetran que ho digui, s'ha fet així també amb l'ajut inestimable dels ciutadans residents dels pobles afectats, que amb la seva repercussió, amb les seves queixes i la repercussió mediàtica han ajudat a l'empenta per tal d'acceptar aquesta esmena. Un oblit, en tot cas, del Govern, un lapsus que esperem que no sigui de caràcter freudià, en tot cas, lamentable i que es podia adjudicar les ganes d'oblidar la història del túnel de Sóller per part d'alguns.

El transport públic sempre ha estat una víctima propiciatòria de les polítiques de reducció de despesa i ho és sempre per una doble via: per la reducció de serveis, per una banda, i l'increment de les tarifes per una altra. Per una banda, tenim la reducció indiscriminada de serveis, de línies i de freqüències, ja s'ha fet a Menorca, amb anades i tornades inexplicables per part del consell de decisions que han afectat els ciutadans i davant la seva pressió s'han corregit. Evidentment, també s'han anunciat i comencen a fer-se efectives a Mallorca i a Eivissa alguna cosa fa sembla que possiblement també anirà així.

En tot cas, una reducció de línies que penalitza els usuaris sense que el perjudici greu que genera, especialment als estudiants, a la gent gran, als treballadors i a les treballadores, a les persones aturades, en definitiva i precisament a les persones amb especials dificultats davant situació crítica actual, són totes les que es veuen més afectades per la disminució del transport públic.

Una reducció feta en tot cas sense que sigui el perjudici causat als usuaris econòmicament -entenc- justificable; una reducció en tot cas que s'intenta justificar per una pretesa ortodòxia -entenc que estantissa- que castiga el retorn social de les polítiques a favor del transport públic sense que l'estalvi que generaran les retallades pugui compensar, ni poc fer-hi, el perjudici social que aquest estalvi genera, sobre la cohesió social, sobre la formació dels joves, sobre l'activitat econòmica i comercial, sobre la vida cultural i esportiva dels nostres pobles i ciutats.

Hem exigit -ho hem fet tots- reiteradament al Govern d'Espanya que millori la nostra connectivitat aèria. Per cert, avui hem vist que Menorca es quedarà durant tres dies la setmana sense ni una sola connexió aèria directa amb Madrid. No és la seva responsabilitat, evidentment, però sí que exigim i reclamam amb arguments socials i econòmics la millora del transport aeri i en canvi, quan aterram a les nostres competències fins i tot la coherència que demanam a Madrid desapareix de cop, desapareix directament de Mallorca.

En el seu moment l'any 1998 el Govern, un govern progressista del consell, va rebutjar les raquítiques transferències sobre transport que li oferia el Govern Matas, a Mallorca ara no només retallen línies i serveis, sinó que retallen partides que posen en risc el manteniment i en conseqüència la seguretat del ferrocarril i per açò hem presentat una esmena que incorpora 2 milions d'euros que garanteixin el bon manteniment de les instal·lacions i els elements ferroviaris i per tant, la seguretat dels passatgers, això a Mallorca.

Al conseller d'Educació, Sr. Bosch, li agrada parlar d'illes germanes, el conseller de Medi Ambient ha compartit el concepte d'illes germanes, massa vegades des de Menorca, Eivissa i Formentera tenim la sensació que ser germans significa, com es feia tradicionalment a les famílies més poderoses d'aquestes terres, que Mallorca, el germà o la germana gran es quedava..., era l'hereu, es quedava amb l'herència i els germans menors, Menorca, Eivissa i Formentera, sempre ens acaba corresponent la legítima i res més.

Esperem que al final aquestes polítiques diguéssim hereditàries s'acabin transformant i es tractin per igual totes les illes, però deia a Eivissa i Formentera i a Menorca els consells governats pel PP en el seu moment varen acceptar sense protestar les transferències mal dotades del Govern, en aquell moment al Sr. Matas ningú no li protestava gaire a Menorca i a Eivissa, i ara que començaven a disposar d'un servei públic de transport que començava a caminar, mitjançant, gràcies al pla director, un bo pla director tot s'ha de dir, s'ha de reconèixer que va elaborar la Sra. Cabrer, avui portaveu del Grup Parlamentari Popular, que era un pla director, evidentment no m'importa reconèixer-ho perquè és veritat que és bo, ara el problema que tenia aquest pla director és que hi mancava finançament i el finançament continua mancant per poder desenvolupar aquest pla director que -repetesc- és un bon pla director.

Ara però que el finançament s'havia millorat una mica i començaven Menorca i Eivissa a tenir un bon sistema de transport que començava incipient, ara hem vist que desapareix el suport del Govern, una bona part del suport del Govern i per això hem presentat una esmena que incorpora 3.100.000 euros

per ajudar els consells de Menorca, de Formentera i d'Eivissa a sostenir un sistema de transport que promogui i fomenti la cohesió social, la productivitat econòmica, la imatge i l'atenció turística, la mobilitat de la gent gran i les oportunitats de formació dels nostres joves.

Ara, hi ha les retallades de les aportacions que feien possible un incipient sistema de transport, ara es desmunta i això crec que és un greu retrocés, es desmunta negant el finançament i pujant les tarifes. Ho hem començat a veure a Menorca, també a Mallorca en aquests moments i Eivissa m'imagín que seguirà el camí, esperem que no, esperem que no.

Pujam les tarifes, primer retallam freqüències, ara pujam les tarifes que sabem, les tarifes, gràcies a les aportacions que ens fan alguns portaveus populars, tarifes que sabem que són un preu públic, un preu públic que com tots sabeu fa caure amb l'increment de tarifes el cost del servei cada vegada més damunt els usuaris del mateix servei.

Es penalitzen, a través d'un preu públic que al final és una taxa, aquelles persones que opten per moure's de manera mediambiental i econòmicament més sostenible. Es penalitza també l'economia de les persones amb més dificultats per moure's en vehicle propi i que tenen en el transport públic l'única opció possible. Es penalitza per tant l'economia dels que opten pel transport públic. Gràcies que sabem ara què és una taxa i què és un impost podem saber que la taxa la paga tothom per igual i en un impost paga més aquell que més té, la gran diferència de fons...

A Menorca s'ha pujat, esperem que a les altres illes no succeeixi, ara estam en condicions en tot cas de comprendre que eliminar serveis no és rendible econòmicament i pujant preus -permeti'm un to d'humor- signifiqui penalitzar a la fi tothom per igual, sense distincions, a qui té dificultats econòmiques sí, però també ja que és una taxa a aquells... dels quals sembla que el Govern del Partit Popular considera que hem de preservar per damunt de totes les coses i caigui qui caigui la capacitat d'estalvi no aplicant-los l'impost de patrimoni, no sigui que aquests també hagin d'acabar agafant el cotxe privat.

Gràcies, president.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Debat d'esmenes de la part d'agricultura i transport... Tema de transports, proposam bàsicament tres qüestions. En aquests moments tenim un conveni ferroviari, conveni ferroviari que el Govern de Madrid incompleix, que el Govern de Madrid no paga, que s'ha de renegociar perquè acaba el 2011 i en aquests moment no valen excuses, no ens val l'excusa que hi ha crisi econòmica i que per tant no es poden fer inversions ferroviàries a les Illes Balears.

En el continent en aquests moments les inversions milionàries en AVE continuen, no estan aturades i es planteja un corredor mediterrani. Veurem què passarà amb el corredor mediterrani per cert, eh? Hi estam d'acord, el Parlament de les Illes Balears per unanimitat, el Sr. Rajoy en el seu debat d'investidura ja parlava que en lloc de pel mediterrani passaria per enmig tal vegada. Esperem que el Sr. Bauzá que a més va sortir a la fotografia donant suport al corredor mediterrani, té tot el nostre suport en aquesta qüestió, el faci canviar d'opinió perquè sortiríem perjudicats.

Torn al tema dels convenis ferroviaris, com deia no valen excuses amb la crisi, per molta crisi que hi hagi a la península es continuen fent inversions, per tant, no ens poden deixar exclosos a nosaltres. Ho dic perquè el Sr. Veramendi en comissió exclamava que com era possible que reclamàssim un altre conveni ferroviari, per cert, per reclamar passos a nivells, soterraments i noves línies. En línia -i ja ho ha recordat el Sr. Alorda- del que recomanava el Partit Popular al pressupost de 2010 i ja hi havia crisi, eh?, passos a nivell, nova línia Sa Pobla-Alcúdia, pla d'intermodalitat del pla de transport públic, línia completa Palma-Cala Ratjada, tramvia de la Badia de Palma, per cert ara sembla que el volen llevar, i inici del treball del ferrocarril a Santanyí i Felanitx.

Entenc que per iniciar els treballs de ferrocarril a Santanyí i Felanitx el primer que s'ha de fer és fer un estudi, fer un estudi de per on ha de passar, de quina demanda tindrà, en compliment del que diu el Pla ferroviari, aprovat per cert també per un govern del Partit Popular. Ho dic perquè el Sr. Veramendi no fa molts de plenaris s'escandalitzava que s'havien gastat estudis..., a iniciar els tràmits d'estudi pel ferrocarril Santanyí-Felanitx. Els vàrem fer cas, és que els vàrem fer cas a vostès i vostè s'alarmava que féssim estudis. Supòs que no es repetirà fer línies com la que es va fer al metro sense estudis previs, de demanda, del que costarà, de si ha de passar per aquí o per allà deçà, supòs que tots estarem d'acord en això.

Una altra de les esmenes és acabar la línia Artà-Manacor, a més d'altres inversions ferroviàries que es puguin fer, la tenim allà, la tenim allà, l'hem d'acabar. Evidentment hi haurà d'haver doblers del conveni, de les inversions estatutàries, d'on sigui, a Madrid, hi estic d'acord, ens tendran si van a Madrid a demanar això.

Per últim, al consorci de transports per garantir la targeta intermodal entre el Govern i l'Ajuntament de Palma. A la comissió també el Sr. Veramendi em retreia que com era possible que demanàssim la targeta intermodal que no depenia només del Govern, depenia del Govern i de l'Ajuntament de Palma, bé, les dues institucions evidentment són les que s'han de posar d'acord, però vostès també la varen presentar a aquesta esmena, torn -em sap greu- anar al passat, però és que la varen demanar, targeta intermodal en el transport per carretera Palma, Mallorca. I s'hi va fer feina, per molt que vostès diguin que no, s'hi va fer feina, estan corregint els problemes que hi havia, els que ens vàrem trobar el 2007, dels dos models absolutament diferents que hi havia entre Transports de les Illes Balears, el TIB, i l'EMT es varen corregir aquestes qüestions i, evidentment, ara faltava donar la darrera empenta final. Massa tard i que vàrem tardar molt? D'acord, però, que s'hi va fer feina s'hi va fer feina i es va millorar molt aquesta qüestió.

En qualsevol dels casos li accepto si ens vol dir que ho vàrem fer molt malament, l'important és, els usuaris, sortiran guanyant si tenim aquesta targeta intermodal?, sí o no? Jo, com a usuari del transport públic li dic que sí, i esper que el Partit Popular consideri que sí, que s'ha de fer.

Pas a agricultura, hem proposat una sèrie d'esmenes sobretot en qüestions de qualitat, polítiques de certificació i promoció de la qualitat agroalimentària a través dels consells reguladors. Ajudes també al transport entre illes i continent per a importació de productes. Pinsos i adobs tant per a agricultura com per a ramaderia i també ajudes al transport no només entre illes i continent sinó també entre illes de productes pinsos i adobs per a agricultura i ramaderia.

El Sr. Veramendi em deia que aquestes eren il·legals, en qualsevol cas cerquem la fórmula de com hem de solucionar aquest problema. De moment aquest govern el que ha fet ha estat apujar les taxes portuàries i això afecta, per exemple, els pescadors i afecta altres col·lectius d'aquest sector. En qualsevol cas si són il·legals també el Partit Popular les va presentar en el seu moment, no em diguin ara que presentam esmenes amartellades perquè també el Partit Popular es va preocupar d'aquest transport entre illes i entre illes i el continent dels productes, va presentar la mateixa, la mateixa, la va presentar el 2010.

Per tant, si l'esmena no els sembla bé cerquem la fórmula de com s'ha d'arreglar aquest problema, perquè és un vertader problema, és un handicap. La insularitat és un handicap per a la nostra economia, pagam molt més per a transport de producte d'aquí a Barcelona que llavors de Barcelona a Letònia, i exager, però és així, és així. Costa més transportar productes de les Illes Balears de Palma a Barcelona que de Barcelona a qualsevol indret d'Europa. Aquesta és una realitat que, evidentment, des d'aquí sense el suport del Govern espanyol i de la Unió Europea difícilment resoldrem, però ens omplim la boca de parlar d'insularitat, però sempre estam allà mateix.

Ajudes també per potenciar les ajudes agroambientals, hi ha una convocatòria, però demanam que es facin noves convocatòries perquè hi hagi noves incorporacions. Aquesta convocatòria que existeix no permet noves incorporacions per a agricultura ecològica, per a agricultura integrada i per a altres. Consideram que hauria de ser possible que hi hagués aquestes noves incorporacions.

Demanam incrementar també l'ajuda autonòmica per a assegurances agràries, el suport a cooperatives agràries, l'impuls a l'agricultura ecològica i els productes agroramaders locals. Em va contestar el Sr. Veramendi que vostès no volien fer polítiques que beneficiassin un determinat col·lectiu o altre, però han canviat el seu criteri perquè també són les mateixes, suport a cooperatives agràries, assegurances agràries, agricultura ecològica integrada, impuls a l'agricultura ecològica que el Partit Popular presentava el 2010, però han canviat tant i ja hi havia crisi. Ara no va bé. Bé, en qualsevol cas alguna cosa haurem de fer per millorar les polítiques que incideixin en la qualitat i que assegurin el futur del sector.

Acab amb la darrera, la subvenció per compra de llavors, que és la que ha provocat al Sr. Company, ja veu que no li he donat més importància perquè li podria haver demanat rèplica en aquell moment, crec que tenia dret, i ho he obviat. Per cert, s'equivoca d'on ve, no ve d'on es pensa que ve, això el primer, i, en segon lloc...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

Bé, tal vegada no pensam en la mateixa persona idò, però jo sé cert per on van els tirs.

En qualsevol dels casos aquesta esmena per subvencionar la compra de llavors ve perquè si no subvencionam les llavors obligam els productors, els agricultors a anar, perden la llavor certificada, i se n'han d'anar a les més barates. Això vol dir que els encaminaven a determinades empreses que venen això. Jo entenc que el Govern no vol encaminar, i això és el que jo deia, entenc que el Govern no vol encaminar a ningú a comprar a una determinada empresa. Vull pensar que això és així, ho vaig dir així a comissió i ho torn a reiterar avui. No vol, no pretén això el Govern, però, de fet, de fet, portant aquestes ajudes que enguany ja s'han llevat, és el que acabam fent. Afavorim que determinades empreses es pugui quedar amb el monopoli amb aquesta qüestió de les llavors. I entenc que el Govern no ho vol fer, però podria ser que es donàs.

El Sr. Company diu que no, que hi haurà ..., que serà garantit, que serà obert que tothom ho podrà fer, si és així cap problema, nosaltres estarem evidentment ben contents que pugui ser així. En qualsevol cas són esmenes que pretenen millorar el pressupost, que pretenen ajudar a millorar el pressupost i en aquest sentit les hem presentades.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. En torn en contra per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. En este debate de globalidad relativo a las materias de medio rural y marino y a transportes hay un total de diez enmiendas del Grupo Parlamentario Socialista y doce del Grupo Parlamentario PSM vivas. La cantidad aquí no significa nada, no es presentar por presentar enmiendas para llenar este papel, sabe un poco más lo que se presenta, ya se lo dije en comisión, que muchas no han profundizado y ni han rectificado en este debate, pero bueno, seguirán con ello. También les indiqué que algunas ni se ajustan a las competencias institucionales, nos sorprende mucho. Dan altas y bajas de su grupo sin justificación. A veces no comprende los propios conceptos, desdotan direcciones generales, bueno, toda desdotada. Incrementan partidas sin criterio, partidas además ya dotadas en lo posible. Es, como ya les dije en comisión, yo más porque yo más. Diez por veinte.

Sus intervenciones, muy genéricas, como siempre y miren que han pasado años, alejadas de la realidad, siguen obviando la grave situación económica actual, a pesar de que les pese, agravada por su herencia. Sr. Borràs y Sr. Barceló, me gustaría que se enteraran bien, han tenido que reducirse la mayoría de partidas de gastos. Esto, todavía, con un día y medio que llevamos de debate, esto no ha entrado. Deben tener claro, aunque veo que no lo tienen, veo que persisten, no es posible atender ningún gasto sin estar garantizado el ingreso. Ya sé que este elemental criterio de prudencia siguen ignorándolo, lo ignoraban cuando gobernaban y ahora siguen igual. No se puede incluir ni vía enmienda, ni vía enmienda. Ya sabemos que hay quien sin respaldo gastó, gastó y gastó, y conocemos ejemplos cada martes aquí.

Me sorprenden los señores portavoces de la oposición que parece que no recuerdan que hace nada gobernaban. Ellos no se acuerdan para nada, hace seis meses, ¿eh?, y muchos platos rotos son de su pasado, muchísimos platos rotos. Lo que necesitará levantarse muchas cosas. Y, por cierto, su discurso de que parece que viene el infierno, viene el infierno, ni políticas agrarias, abandono y falta de interés del transporte público, cerraremos hasta los buses. Mire, es pura retórica demagógica.

Sr. Barceló, veo que le preocupa lo del AVE, le preocupa mucho, lleva el AVE ahí encaminado el AVE, lleva el AVE en la cabeza, pero yo creo que la gestión del AVE no tiene nada que ver cuando ustedes manejaban la gestión de SFM, creo que no tiene nada que ver.

Respecto de su intención de reducir inversiones inmateriales, mire, están muy ajustadas. Eran ustedes los reyes de la inversión inmaterial, compárenla, estaban infladísimas las suyas, pero infladísimas.

Destacar la austeridad y el tener que aparcar proyectos, usted ha citados algunos, sin renunciar a ello en un futuro económico mejor. El Grupo Parlamentario Popular, y usted lo ha citado, en el 2010 claro que presentó enmiendas en la oposición, faltaría más, y este presupuesto, pero esto usted no lo ha citado, actúa muchas veces en la misma línea así el Govern también tiene intención de reducir pasos a nivel de tren, electrificación, también lo tiene previsto. Lo mismo que pedía el Grupo Parlamentario Popular cuando estaba en la oposición, pero eso usted no lo cita. Es mejor buscar ejemplos que le van mejor.

Pero lo mejor fue en comisión cuando soltaron "es muy importante reducir gastos superfluos", y se quedaron muy anchos. ¿Ustedes hablan de reducir gastos superfluos?

Pasaré a la parte concreta del debate de medio rural y transporte, ya que en tema de pesca no veo que hayan presentado ningún tipo de enmienda. En tema de transporte no creo que deban dar lecciones a nadie y mucho menos el PSM, lecciones a nadie. Hemos de destacar el esfuerzo del Govern en intentar mejorar el transporte público, manteniendo y en esto se hace en este presupuestos las transferencias, tanto corriente como de capital al Consorcio de Transportes de Mallorca y a SFM para poder cumplir sus objetivos. Así se han podido sacar licitaciones, así se puede mantener el servicio público, no como lo habían dejado bloqueado.

Yo, de política ferroviaria concretamente, prefiero que no hablen. Es que me sorprende que hablen. Y lo que suena ya a broma es cuando al Grupo Parlamentario Socialista le preocupa el transporte ferroviario. Esto ya es..., mire, ni a ustedes, Grupo Parlamentario Socialista, ni a los suyos en Madrid les ha preocupado nunca la situación ferroviaria en Mallorca, nunca. ¿Y sabe quién ha acabado con el convenio ferroviario? El gobierno socialista, estos son los que han acabado con el convenio ferroviario. Y esas inversiones ferroviarias que tanto piden deben ser las que ni hicieron, ni pidieron, porque recordamos que pedir, pedían poco, gastar, gastaron mucho.

Hablan de negociar un nuevo convenio ferroviario. ¿Sabe lo qué sería bueno, Sr. Barceló? Encontrar uno, haber llegado y encontrarnos uno. El Sr. Vicens nos ha dejado un convenio con dinero. Esto hubiese estado bien. ¿Por qué no lo hicieron? Claro, es mejor pasar la pelota a otros. Por lo tanto, Sr. Barceló, es gratuita su afirmación del nuevo convenio. Además dice en el texto "nuevo convenio ferroviario". Ojalá se tenga, ojalá. Me gustaría que no lo afirmaran a priori. Pero no dude que en ello está el Govern i más con el agujero recibido.

Al respecto hay la enmienda RGE núm. 5640 del Grupo Parlamentario PSM, 50 millones de euros, nuevo convenio ferroviario. ¿Por qué 50 millones de euros? Es una cifra que han considerado que *això està bé*. No se entiende ni la cuantía, ni su supuesta procedencia. "Nuevo convenio ferroviario", sueltan, ya está hecho, no sé dónde está, estará por ahí. Miren, se necesita muchísimo más sólo para cubrir cómo lo han dejado, cómo han dejado la gestión de SFM, pero ustedes sin garantizar la procedencia, hala 50 millones! Ya veo cómo gestionaban. La previsión del Govern en este presupuesto es mucho más prudente.

O también la enmienda RGE núm. 5586, también del Grupo Parlamentario PSM. 20 millones de euros en inversiones estatutarias. Sr. Barceló, prudencia, prudencia. Primero, garantizar el ingreso, luego gasto, es un poco lo de Barrio Sésamo esto, acostúmbrese, es que es elemental. Y además, ¿por qué 20 millones de euros? Es que no entiendo de dónde ha salido esa cifra. El Govern deja claro y miren la propia memoria del presupuesto, lean la memoria, que sigue negociando la financiación de proyectos de transporte en el marco del convenio con el Gobierno central. Se sigue negociando, a ver qué conseguimos.

La enmienda 5608 del Grupo Parlamentario del PSM, esta sí es de nota. Hablan de garantizar la tarjeta intermodal. Miren, tras cuatro años de estar el PSM en el área, gastaron mucho en el tema, pero ni se puso en marcha y ahora es necesario garantizarla. Pero, ¿qué garantizamos si no está en marcha?, ¿qué hay que garantizar? ¿Por qué no la pusieron en marcha?, ¿saben por qué no la pusieron en marcha?, por sus continuas peleas. EMT, PSOE, Movilidad BLOC. No había mucho ambiente. Esta integración será objeto de un análisis por parte del actual govern. Además su enmienda obvia como siempre un tema importante. Hay un segundo implicado, el Ayuntamiento de Palma de Mallorca que tendrá que manifestarse, estaríamos si esto lo aprobáramos en un exceso competencial del Govern. Pero el culmen fue cuando el Sr. Barceló en comisión, y usted se acordará, calificó: "fue una cuestión técnica no ponerlo en marcha", falló el enchufe. Mire, ustedes en cuatro años no la

pusieron, por consiguiente no diga que se debe garantizar. Se debe poner en marcha como mucho.

Respecto a las afirmaciones gratuitas de la enmienda 5315 del Grupo Parlamentario Socialista, de ese supuesto -lo dice por escrito-, "supuesto incremento de tasas en el Consorcio de Transportes de Mallorca y el supuesto incremento de presión sobre los usuarios". Sr. Borràs, mírelo bien, mírelo, mírelo, porque aquí hay un error. El incremento de ingresos no es por un incremento de tasas, sino por la incorporación de empresas operadoras al Consorcio de Transportes de Mallorca que antes no estaban adheridas y ahora se adhieren. Esta recaudación se carga al Consorcio de Transportes de Mallorca. Ustedes por escrito dicen: "hay mayor presión fiscal en el Consorcio de Transportes de Mallorca". No hay más presión fiscal. Lo dije en comisión, pero como veo que cambian de portavoz en el tema. El Sr. Bonet no ha podido venir, el Sr. Company ha recordado que ha tenido una criatura, ayer nos lo comunicó él y le deseamos lo mejor. Ya se lo dije en comisión, este tema tienen que profundizarlo y dejarle bien claro, Sr. Borràs, que no se suben tarifas, lo ha soltado usted gratuitamente. El conseller le decía no, no, y usted seguía.

También le dije que mirara las competencias en transportes de sus enmiendas. No lo han hecho. Las 5321 y 5323 del Grupo Parlamentario Socialista pretenden, nada más y nada menos, que usar cuantías de Serveis Ferroviaris de Mallorca para transporte por carretera en Ibiza y Menorca, ¿de Serveis Ferroviaris de Mallorca para las otras islas? ¿De SFM, de trenes, para transporte por carretera? Sr. Borràs, esto es surrealista. SFM no tiene competencias en otras islas, ni en transporte por carretera. Ustedes han detraído dinero ahí. Y encima, usted lo sabe perfectamente porque ha sido responsable, que este tipo de transportes es competencia de los consells insulares.

Lo mismo en la enmienda 5324 del Grupo Parlamentario Socialista, cuantía del Consorcio de Transportes de Mallorca para transporte por carretera en Formentera. No tiene ni pies ni cabeza. Han llenado hojas y hojas.

En la enmienda 5312 del Grupo Parlamentario Socialista no es posible desdotar de las direcciones generales como las desdotan para un fin ya cubierto como es el mantenimiento y seguridad de SFM.

Respecto a la partida de bonificación de tarifa del túnel de Sóller para residentes ..., menos mal que la han retirado, menos mal. Lo dije en comisión, se incorporó la del Partido Popular que es superior en cuantía. ¿Y ustedes han visto de dónde daban la baja? Daban la baja del capítulo 6 destinado nada más y nada menos que a la defensa contra incendios forestales. Ustedes son capaces de dar una baja en la lucha contra incendios forestales. Es que no se entiende nada. Yo creo que se han hecho un lío y por eso la han retirado. Por cierto, recuerden su presupuesto de 2010, eh? La dotaron con 1 euro.

A mí me gustaría que el Sr. Barceló hiciera memoria de aquel programa electoral de Palma, cuando el PSM hablaba de metro. Había un programa electoral, búsquelo y se acordará cuando... ¿Lo ve cuándo hablaban de metro? Después el metro fue malo, pero ustedes hablaban de metro.

En medio rural. El presupuesto da soporte al sector dentro de la realidad de la situación actual, pretendiendo tratar por igual a todos, por igual a todos. Las enmiendas 5319 y 5320 del Grupo Parlamentario Socialista sobre compra de terrenos para depósitos de riegos, ya hay partidas para dar soluciones basadas en esa reutilización de aguas para riego agrícola, prudentemente suficiente y más realista que la suya. Hala, 1.200.000, es igual!

Hay casos en que lo que solicitan..., la enmienda 5631 del Grupo Parlamentario PSM se intenta conseguir, o eso está el Govern intentando conseguir la cofinanciación estatal y europea mediante el programa de desarrollo rural, pudiendo acceder los consejos reguladores a ayudas de promoción este 2012...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Ahora mismo. O la enmienda 5633 del Grupo Parlamentario PSM dotada en el mismo programa.

Respecto a la enmienda 5636 del Grupo Parlamentario PSM de cooperativas, le repito, se han de fomentar por igual todos los sistemas de asociacionismo agrario. Se lo dije en comisión y se lo repito.

Igual que la 5630 del mismo grupo, de agricultura ecológica. Tengan claro que este presupuesto impulsa por igual todo tipo de agriculturas. Ciertas pretensiones de ayuda de sus enmiendas, no están ni permitidas por la propia Unión Europea, y ustedes, sorprende que no lo sepan, y sigan adelante. Como se lo dije en comisión, me refiero a las enmiendas 5632 y 5634.

Quiero reiterar que la situación económica hace que se reduzcan muchas partidas de gasto. Lo obvian en sus enmiendas, como en la 5318 del Grupo Parlamentario Socialista. Se ha tenido que reducir en promoción y en formación. Igual que se ha tenido que reducir en promociones y subvenciones. A pesar de todo destacar que con esfuerzo hay convocatorias en marcha en materia agraria.

Por último y para acabar, otra de sus enmiendas ya está bien dotada dentro del actual contexto de crisis, como la de la Cooperativa de Formentera o sobre seguros agrarios.

Por lo tanto, es muy difícil asumir sus enmiendas. Tienen algunos errores que les dije en comisión que hubiera sido bueno que las hubiesen repasado. Y bueno, han retirado una, pero el resto incluso las han ratificado por escrito. Por eso y ante lo expuesto, no podemos hacer otra cosa que anunciarles nuestro voto en contra de las enmiendas.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Veramendi.

Passam al debat número 13 de globalitat, agrupació de la secció 15, Medi Ambient, recursos hídrics, territori i habitatge amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials Grup Parlamentari Socialista, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. Al programa 431B, arquitectura, habitatge i protecció del patrimoni, esmenes 5443, 5444, 5445, 5446 i 5439. Al programa 441A, proveïment d'aigües, les 5370 i 5372. Al programa 441B, sanejament i depuració d'aigües, 5368. Al programa 443B, qualitat ambiental, control de la contaminació i assessoria mediambiental, 5308. Al programa 443M, educació ambiental i societats, 5298. Al programa 533B, planificació forestal, 5383, 5325 i 5381. Institut Balear de l'Habitatge, 5304.

Del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, la 5531. Al programa 443B, qualitat ambiental, control de la contaminació i assessoria mediambiental, 5532. Al programa 443K, seguiment i vigilància del canvi climàtic, 5530. Al programa 443L, d'espais de rellevància ambiental, Xarxa Natura 2000, 5527. Al programa 443M, educació ambiental i societats, 5528. Al programa 533D, gestió d'espais naturals protegits, parcs naturals, àrees recreatives i finques públiques, esmena 5529. I a l'Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental, les 5534, 5535, 5536, 5537, 5538 i 5539.

Per defensar conjuntament les esmenes del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Bé, la veritat és que després del debat anterior, els confés que crec que demà em matricularé de pàrvuls perquè tot el que he après fins ara no m'ha servit de res. Ara sí, em matricularé a l'escola concertada perquè crec que tots els meus problemes vénen perquè vaig anar a l'escola pública. El Sr. Veramendi vol que aprofundim i si em permeten, aprofundirem i parlarem de política d'aigües que crec que és un tema fonamental, posats a aprofundir.

Estarem d'acord que la preservació de les reserves hídriques, dels aqüífers de les nostres illes hauria de ser una prioritat. Així com la voracitat particular, privada i insaciable d'alguns, ben reconeguts, no hauria de consumir el nostre territori, amb l'aquiescència de cap dels responsables polítics, la nostra set igualment insaciable d'avui tampoc no s'hauria de beure els recursos de les generacions per venir. La política ha de fer compatible els drets bàsics dels ciutadans a disposar d'aigua de qualitat, suficient i a un preu assequible, amb l'articulació d'arguments que permetin de valorar l'aigua com un bé escàs a protegir.

Aquesta hauria de ser una prioritat del govern, de qualsevol govern i especialment ho ha de ser si parlem d'una comunitat com la nostra, un arxipèlag amb problemes de qualitat i de quantitat del seus recursos hídrics, sense alternatives naturals a l'extracció d'aigua dels malmesos i contaminats aquífers. Unes illes on l'única alternativa a la utilització racional i respectuosa amb les generacions futures dels aquífers passa per dessalar l'aigua de la mar. Una solució cara, com hem vist, atesa la inversió que implica, el cost energètic i ambiental que genera i la sensació de recurs inacabable i barat que provoca als ciutadans. Barats, si no es pretén transferir el cost de la inversió i de la seva amortització sobre els ciutadans afectats. Problema que atempta, entenc, contra els principis de cohesió i equitat social i dels quals ja en tindrem segur oportunitat de parlar-ne més endavant en aquest parlament.

Com ja també tindrem temps de comprovar quina és la política hidràulica del Govern i de contestar-la a través de les esmenes que el mateix Govern faci, si en fa, que tot apunta que sí que en farà al Pla hidrològic, actualment en tramitació en el període d'exposició pública que tenim obert ara, a petició precisament el Consell de Govern d'aquesta comunitat.

Hi ha actuacions, però, sobre problemes greus i recurrents, sobre els quals no podem abaixar la guàrdia, ni esperar, no és necessari, a l'aprovació definitiva del Pla hidrològic, com ara, les pèrdues que es generen en el transport d'aigua pel deficient estat de les canonades i instal·lacions i que les opinions més optimistes situen en més d'un 30% del cabal pretesament transportat. En molts de casos molt superior al 30%. Per açò presentem una esmena per recuperar els plans insulars d'obres hidràuliques de Menorca, Eivissa i Formentera, amb una quantitat modesta de 650.000 euros. Som conscients, tot i l'opinió del Sr. Veramendi, de les dificultats pressupostàries actuals, però sense dubte pot ajudar aquesta quantitat als ajuntaments, sumada a les quantitats que aquests hi puguin dedicar, tot i que sempre en política és qüestió de prioritats polítiques, poden ajudar -deia- a resoldre petits problemes que tenen les xarxes municipals de proveïment.

Les obres possiblement petites, modestes, però que a més d'afrontar problemes que sumats un a un, gota a gota que es perden pel camí, fan un problema greu, un notable cabal d'aigua perduda. I són obres que en una situació de crisi i de greus retallades de la inversió en obra pública ajuden als batles, especialment els dels pobles més petits ho saben bé, almanco a no perdre l'alè del tot a les empreses locals.

Fan falta moltes i distintes polítiques, també modestes possiblement, però transcendents de conscienciació i de control, que millorin l'ús i massa vegades l'abús que es fa de l'aigua en les activitats industrials, recreatives i turístiques i que millorin amb aquestes polítiques la perdurabilitat i la salubritat de l'aigua. La política d'aigua necessita indefectiblement d'actuacions en matèria de sanejament que l'acompanyin. En aquest sentit donam suport a les actuacions anunciades de manteniment i reparació de les depuradores de les nostres illes. És una política del tot necessària que compartim.

Però fa falta també començar infraestructures que ajudin a resoldre problemes de depuració i sanejament, com el d'una nova depuradora a Ferreries, davant l'absoluta obsolescència de l'actual i que mai no ha acabat de funcionar prou bé i aquí hi ha el batle que segur que ho comparteix, el dolent funcionament de la depuradora. Per açò hem incorporat una esmena de 250.000 euros, que possibiliti iniciar el camí de la construcció de la nova depuradora. Evidentment aquesta quantitat no dona per fer la depuradora, però sí per començar les coses per on toca, per redactar el projecte i previsiblement d'una via per a l'adquisició dels terrenys necessaris per a construir-la.

Com també és un problema econòmic, però també mediambiental el trasllat de residus de Formentera a l'illa d'Eivissa, davant la impossibilitat de resoldre el problema a la mateixa illa, que actualment i des de fa més d'un any no l'assumeix ningú, teòricament Formentera, però que necessita per fer-ho possible el suport econòmic del Govern, sobre el sobrepreu que té cost del trasllat de Formentera a Eivissa, en comparació a altres municipis fins a l'abocador que tenen evidentment amb un mitjà de transport molt més barat i més còmode. És just, que davant la impossibilitat de tractar els residus a la pròpia illa, els ciutadans de Formentera es vegin compensats a través del seu consell, és un principi de cohesió i d'equitat que entenem que tots podem compartir.

I també demanam un petit esforç de 300.000 euros per rehabilitar els elements etnològics de la finca de Can Marroig, propietat del Govern de la comunitat, en un estat lamentable de conservació que amenaça la seva pervivència.

En política forestal tres esmenes. Dues d'elles a la Serra de Tramuntana de Mallorca, Patrimoni de la Humanitat, un bé preuat que ha d'anar més enllà del seu valor nominal i s'ha de guanyar dia a dia. Per açò fan falta polítiques que ho facin possible a través del manteniment i la conservació dels seus valors patrimonials a través d'inversions vinculades a la Xarxa Natura 2000. I inversions també per valor de 2 milions per continuar la recuperació, la rehabilitació i la reforestació de Benirràs a Eivissa, davant dels estralls causats pel foc i continuar, per tant, recuperant Benirràs. I naturalment començar a recuperar la Serra de Morna.

Una de les polítiques que més ha patit les conseqüències de la pregonada ortodòxia pressupostària del Govern és la política d'habitatge. És cert que estam vivint una situació econòmica i social que genera una davallada sistemàtica del preu de l'habitatge davant d'un excés d'oferta, mentre que la demanda d'habitatge públic i lliure és avui per avui gairebé inexistent davant les dificultats econòmiques dels ciutadans, que desitjarien accedir a un habitatge, i la manca de concessió de crèdit per part dels bancs no ho permet. És cert també que hi ha un important parc d'habitatges nous en el mercat privat i moltes vegades en mans dels bancs i que esperen previsiblement debades comprador. Però les característiques de la immensa majoria dels habitatges que esperen comprador en el mercat lliure no responen a les necessitats i sobretot a les possibilitats de molts dels ciutadans i ciutadanes que voldrien accedir-hi, com per exemple els joves que necessiten el seu primer habitatge.

També és cert que l'IBAVI té encara habitatges per adjudicar, davant les dificultats dels possibles aspirants, aquells que compleixen els requisits per tenir-hi dret, per accedir al crèdit i davant les dificultats que impliquen les normes que ha de respectar lògicament l'IBAVI a l'hora d'adjudicar. Però en paral·lel a les polítiques i les estratègies de l'IBAVI per tal de donar sortida a l'estoc d'habitatges pendents d'adjudicar, que ajudin a pal·liar els greus problemes d'accés a un habitatge per part de determinats ciutadans i sobretot a partir d'ara que sembla que el crèdit, a partir d'ahir mateix, ja rajará a boldros, gràcies al nou president del Govern d'Espanya, entenem que ara sobretot hi ha marge per tal de desenvolupar una política de construcció d'habitatges protegits, destinada a col·lectius específics i també en determinats municipis com Maó, Palma, o Formentera, on hi ha majors borses de demanda i en el nostre entendre són prioritàries.

I entenem que és necessari, tot i la convenient austeritat pressupostària que compartim, i a pesar també de la pregonada ortodòxia pressupostària, que ha buidat de contingut i de sentit la Llei de barris, entenem que és necessari continuar amb la política inversora en obra pública en benefici dels nostres pobles i ciutats, i sobretot a favor del manteniment i la creació de llocs de feina. Per açò hem presentat una esmena destinada a mantenir els 10 milions d'euros prevists a la Llei de barris originalment.

Per continuar dóna sentit a una llei que el Grup Popular a través de l'articulat de la Llei de pressuposts que debatem ha deixat sense cap tipus de funció, sense cap sentit, una esmena i una llei que, com deia, tenen un doble objectiu: ajudar, per una banda, a millorar els pobles de les nostres illes tot col·laborant amb els ajuntaments a solucionar problemes que afecten la vida quotidiana dels ciutadans i les ciutadanes de les nostres illes -per cert, el Consell de Menorca destinarà l'any que ve 2 milions d'euros dels seus recursos a la millora de les zones turístiques; no ho criticam, ens sembla una mesura positiva-, si parlam, com veim, de millorar els espais públics turístics i a la vegada parlam que els nostres municipis, els nostres nuclis urbans han de jugar un paper fonamental en el nostre producte turístic, ni que sigui el paper per tal donar de vida al comerç tradicional, avui doblement amenaçat, amenaçat per la crisi, entenc, i per la política comercial que sembla vol implantar el govern tot important les desesperances, i només les desesperances comercials, madrilenyes. Si els pobles han de jugar un paper fonamental afegit al dret que tenen els ciutadans de viure en un entorn agradable i sobretot digne, hem de mantenir les inversions vinculades a la Llei de barris.

I també les hem de mantenir, i no és aquesta una conseqüència menor, si volem ajudar els ajuntaments, com deia fa uns moments quan parlava del Pla insular d'obres hidràuliques, a reactivar l'obra pública i en conseqüència a mantenir l'activitat de les empreses que es dediquen a aquestes obres, i fins i tot, si és possible -tant de bo-, a generar nous llocs de feina, tot i que som conscient que la pretensió de demanar inversió pública per tal de generar llocs de feina sigui una heterodòxia impia, tot i que sé que els inquisidors de l'ortodòxia parlamentària em condemnaran a cremar eternament a la caldera de Keynes i els seus malaurats sequaços que cremen la seva perversa fal·lera per la festa pels segles dels segles.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs.

(Petit aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en primer lloc en aquestes esmenes parcials volia apuntar que si hi ha qualque element que sigui qüestió de baixes o temes formals que vulguin tractar, doncs no tenim cap inconvenient a negociar-ho, com s'ha fet sempre. Jo crec que no ha de ser el motiu pel qual no s'aprovi una esmena. Per part nostra com a mínim feim aquest envit.

De fet aquesta reflexió crec que l'hem d'acabar fent. Jo crec que hi haurà d'haver cada vegada més rigor amb les esmenes en aquest moment que vivim. Ara, vull reivindicar que mai no n'hi havia hagut tant, i els convid a repassar les esmenes que s'han presentat al llarg de la història d'aquest parlament, perquè crec que tots quan hem començat hem quedat bastant esverats. Jo he comès l'error, i em perdonaran, d'haver-ne copiades del Grup Popular, també per, no ho sé, per fer una complicitat, per veure si trobava de fer-los l'ullet. Bé, així com les ha destrossades el Sr. Veramendi, totes les que teníem fins arribar als 2.000 milions -tots els exemples que posava els veia multiplicats en valències respecte del que vostès presentaren-, veig que hi ha hagut un canvi de paradigma i sempre és important estar-hi a l'aguait, i jo crec que de totes maneres, feta la broma, és cert: no queda més remei que fins i tot ja quan deim "això hi pos la primera anualitat", per ventura hauríem de començar a parlar de dur pressupostos plurianuals, de dur pressupostos que siguin possibles, perquè l'esquema de posar la primera pedra enguany, comencem amb una partida petita, i l'any que ve ja posarem la cosa, això s'està acabant. Crec que no per uns ni per altres, vostès diran que som nosaltres, els exemples del PP són tan abassegadors que fa rialles que ho diguin, però és igual: tots. I crec que és vera que el rigor ens obliga cada vegada més a tenir la informació. Avui no tenim ni la informació dels plurianuals; supòs que son conscients que en aquest pressupost estam debatent sense conèixer estrictament els compromisos dins el material que ens ha estat passat. Per tant jo crec que això serà imprescindible en els pròxims anys fer-ho.

En tot cas tota aquesta introducció només era per dir-los que si hi ha qualque detall que prefereixin que vengui d'un altre lloc però volen atendre la sensibilitat que anima aquestes esmenes, doncs ens trobaran. Una sensibilitat que per paga és pràcticament..., moltes d'elles estan ja dins les propostes que feia el Partit Popular i que insistia en aquest parlament que s'havien de dur a terme, perquè és cert, com diu el Sr. Company en moltes ocasions, que hi ha punts en els quals, com a mínim quan verbalitzam propostes, estam molt d'acord; després cadascú fa la praxi com pot i tothom té a oferir a Déu, però els nombres són els que són i les liquidacions de pressupostos expliquen qui ha jugat a cada política. El que no es pot dir és que nosaltres som els que més hem protegit, per exemple, i després reitreure les conseqüències d'haver protegit, quan són els retrets, la culpa, el que ha protegit és un altre, i quan són les medalles resulta que el que ha protegit és el que feia els retrets a la primera frase. Això..., tot ho aguanta el paper, però jo vull ser el dolent..., jo vull la medalla i el retret, però per favor no m'escatimin una de les dues coses.

En tot cas les esmenes són temes en algun punt que ens preocupen, per exemple aquesta desaparició del programa de la qualitat d'aigües de bany; ens hi jugam molt, amb la qualitat de les aigües de bany. Per a nosaltres evidentment té una importància relativa que tenguim o no tenguim un programa, però és que no veim que aquesta despesa hagi estat traslladada a una altra banda, no veim aquest compromís en aquest pressupost i quedaríem més a pler, més tranquils, si veiéssim que es mantenia el programa amb aquests 100.000 euros.

També he rebaixat moltíssim la proposta del Partit Popular sobre agendes locals, però mantenim aquest suport a les agendes locals municipals. Hi ha hagut una reflexió, hi ha hagut una proposta molt participativa en els pobles, han fet un esforç, han creat uns objectius, crec que necessiten el nostre suport, el nostre reconeixement a aquest esforç, i per tant pensam que hi hauria de ser. Insistesc, no és tan ambiciosa com la que ens plantejava el Partit Popular l'any 2010 perquè pareix que hi havia portaveus que no sabien que hi havia crisi; ha estat l'argument d'ahir. Nosaltres, que sí ho sabíem, ara ens diuen que encara ara no ho sabem, i fa tres anys que ho deim, però, bé, com que es veu que s'escolta poc en aquest parlament, també haurem de canviar això, no sé si en comptes de dir-li parlament li haurem de dir escoltador, perquè de qualque manera pareix que tothom explica allò seu i se'n torna a seure.

Aquí hi ha també uns reptes del canvi climàtic. Creim que Durban ens hauria de fer reflexionar a tots, aquest fracàs, sobretot a occident però en general a tot el planeta, implica una necessitat pedagògica i d'implicació. Això també és evident que ha de ser transversal, que no és un programa específic, però que hi sigui i que hi sigui reflectit crec que ho seria. Fins i tot els anim que seria un missatge polític, més enllà fins i tot dels doblers, el fet que s'aprovàs una esmena d'aquestes característiques avui matí.

També tenim un suport a la Xarxa Natura 2000. S'apuntava, com es diu, que no hi haurà més parcs naturals, que no hi haurà més espais protegits, perquè ens dedicarem als que tenim. Bé, però és que es rebaixa molt el que hi dedicam. La Xarxa Natura 2000 té unes obligacions a nivell d'Estat, a nivell d'Unió Europea sobre el seu tractament, i nosaltres pensam que hi han de ser. També demanam més personal en determinats programes d'educació ambiental i societat. El suport a Espai Natura, també en la mateixa línia, perquè creim que amb la dotació que té serà molt difícil que dugui a terme les polítiques que té encomanades.

Les zones humides. Nosaltres pensam que les zones humides són un valor cabdal, no és ja per tota la normativa internacional, però són aquell espai on hi ha concentrat el major nivell de biodiversitat, i nosaltres pareix que en comptes de cuidar-les les amenaçam. Totes les polèmiques que surten quan surt una zona humida a les Illes Balears a qualque diari o a qualque mitjà de comunicació, difícilment és per explicar allò que fa el Govern de positiu allà, sinó l'amenaça que s'hi està produint, i crec que això ho hem de baratar, hi hauria d'haver notícies positives associades al fet que estam complint Ramsar, que estam complint la Xarxa Natura 2000 i tots els compromisos internacionals que tenim assumits.

També n'he recuperada una del Partit Popular. És ver que s'hi ha fet feina però és insuficient, ho hem de compartir, en el tema de rehabilitar sòls contaminats, que són reptes que tenim importants i per tant els hem posat. Aquí sí que hi ha una baixa, que ja he dit que la podríem matisar, però és cert que mantenim que els 14 milions d'euros en aigua dessalada són inacceptables. Hem de reconduir aquesta situació. Si els volen de Marivent els agafam de Marivent, és a dir, nosaltres hem establert alguns apunts de baixes sensibles, complicades, però que creim que s'hi pot treballar per assolir-les. És una qüestió, evidentment, de prioritats i de decisió política, decisió política de 2012, de 2012.

També en tenim a les depuradores. Compartim amb el conseller la preocupació per l'estat de les depuradores i el manteniment que s'hi ha fet tots aquests anys, això és així, hi ha mancances evidents en el funcionament, i per tant malgrat que ja hi hagi una partida la trobam insuficient per cobrir tot allò que ens cal. També amb la qualitat de les aigües, el mateix conseller també apuntava a una darrera compareixença la seva preocupació per la qualitat de les aigües a distints aqüífers; desgraciadament no hem aprovat el Pla hidrològic, que hagués estat l'eina que nosaltres trobàvem adequada per afrontar aquesta fórmula, com ens obliguen el conveni i la directiva de l'aigua, perdonin, la Directiva de l'aigua europea i que ara ja estam incomplint, però en qualsevol cas que hi hagi actuacions, amb pla o sense pla.

També en xarxes d'aigua potable -aquesta també és copiada del Grup Popular-, que certament la situació de crisi havia anat eliminant algunes de les ajudes; les hem de recuperar encara que sigui a base que s'han eliminat també altres línies de treball amb els ajuntaments, però la idea que la separació d'aigües pluvials de les de clavegueram, la idea de millorar tota la xarxa i les pèrdues d'aigua és una prioritat que hem de tenir, perquè l'aigua, la tenim, i és absurd perdre-la. No és fàcil. Tots aquests reptes fa 20 anys que es diuen a les Illes Balears. S'hi ha fet molta feina, s'hi ha fet molta feina, molts d'ajuntaments han fet moltes substancials, però no acabam. Ho sap també el Sr. Rotger, que avui l'he agafat de col·lega en aquestes intervencions, la dificultat d'acabar tota la separativa a Inca, que és un poble pioner en molta matèria de xarxa d'aigües de fa molts d'any, però no acabam d'acabar tota la separativa, i si no l'acabam doncs el profit és molt limitat, és molt limitat i quedam a mig camí.

Per tant també en aquest sentit també en la neteja de torrents hi ha aquesta despesa del ministeri, i nosaltres animam que hi sigui. Una part de les inversions vostès ens diuen que hi serà quan arribin, però a nosaltres ens hagués agradat també que hi hagués un debat polític de prioritats dins el mateix parlament, no?, aquests 300 milions, més de 300 milions cada any que ens deia la Sra. Estaràs que donaria la disposició transitòria novena i que renyava el pacte de progrés perquè no el pressupostava íntegrament perquè pareixia que no creia en l'Estatut, ara no n'hi ha ni un. Nosaltres si n'hi hagués 20, 25, 30, 40, d'aquests 300, podríem dir "van a depuradores, van a qualque banda i després ja els recuperarem", perquè no posar ni mig cèntim la veritat és que pareix que ignoram que arribaran a venir, fins al punt que després sent qualque frase que nosaltres, si no els hem posat i llavors no arriben, doncs, mira, estarem més malmenats. No, si no arriben posarem plets, el que no podem és consentir que no es compleixi la disposició transitòria novena, crec que aquesta, els convenis i totes les coses que hem anat avançant entre la gestió d'uns i altres i que no podem consentir que quedin al calaix.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Maria Assumpció Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, els anunciam que no donarem suport a les seves esmenes, perquè suposen un greu error de concepte i plantejament.

Les esmenes de substitució del Grup Socialista 5443, 44, 45 i 46 no s'acceptaran per la greu situació econòmica amb què hem trobat l'Institut Balear de l'Habitatge, que no permet plantejar noves promocions. Cal tenir en compte l'actual estoc immobiliari protegit, tant de promoció pública com privada, al qual hem de donar sortida. L'esmena 5304 no és viable per la manca de finançament, per les actuals restriccions creditícies. No acceptarem l'esmena 5439 perquè cal prioritzar el pagament dels deutes endarrerits. Les esmenes 5370 i 72 són rebutjades perquè afecten les amortitzacions dels préstecs de l'Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental. La 5368 no és

acceptada perquè avui són prioritaris els expedients de manteniment i d'explotació del cànon de sanejament i depuració; ja ho hem exposat, però, al Govern per incorporar-ho als pròxims plans d'inversió. L'esmena 5308 correspon als préstecs per al 30% de les infraestructures de gestió de residus; no pot ser modificada. No està prevista la rehabilitació dels elements etnològics de la finca Can Marroig, perquè primer cal atendre les necessitats reals del parc. L'esmena 5383 no pot ser aprovada per la insuficiència de la partida. La 5325 és rebutjada perquè els incendis forestals d'enguany han estat tan intensos que qualsevol despesa destinada a la prevenció i l'extinció d'incendis forestals no pot ser reduïda, especialment aquesta destinada a la contractació de mitjans aeris. I finalment l'esmena 5382 en cas de ser acceptada donaria baixa en el capítol 6 de prevenció i extinció d'incendis forestals a Balears; per tant també la rebutjam.

L'esmena 5531 del PSM no pot ser aprovada perquè el programa Qualitat de les aigües de bany ha estat eliminat per haver assumit les seves funcions altres programes pressupostaris. A l'esmena 5532 el Sr. Alorda va explicar en comissió que es volia referir a les agendes locals 21; no és acceptada perquè les partides de baixa afecten pagaments de préstecs ja concertats amb l'empresa ABAQUA i els projectes d'inversió. Les 5530, 27 i 29, no les estalonam perquè les partides afectades paguen interessos dels préstecs contrets i concertats per ABAQUA. Tampoc no acceptam la 5528 per considerar suficients els recursos humans per a la bona execució del programa. Rebutjam les 5534, 35 i 4438 perquè l'Agència Balear de l'Aigua no té competència per dur a terme aquestes accions, que corresponen als ajuntaments. L'esmena 5636 no és acceptada tota vegada que l'Agència Balear de l'Aigua ja ha pressupostat més de 4 milions d'euros en actuacions de millora a les depuradores, quantitat que trobam suficient. Rebutjam també l'esmena 5537 perquè l'Agència Balear de l'Aigua destina a comprar aigua dessalada l'import de les anualitats de les dessaladores que va acceptar el Govern l'any 2010 en el cas de Mallorca, mentre que a Eivissa no existeix una altra font de subministrament. I en darrer lloc l'esmena 5539 no l'aprovam perquè ja està prevista una partida superior als 2 milions d'euros per a la neteja, l'adequació i el condicionament dels torrents.

Senyores i senyors diputats, cap d'aquestes esmenes no genera confiança per impulsar la reactivació econòmica ni condueix a la creació de llocs de feina. Ben al contrari, suposen més despesa pública, quan és un fet evident que cal redimensionar i reajustar les administracions. Aprovar aquestes esmenes significaria caure de bell nou en la irresponsabilitat de l'anterior govern, i avui hem recuperat la normalitat d'un govern estable i cohesionat, que compleix els seus deures, que té iniciativa per aprovar un pla d'estabilitat financera i que presenta el Projecte de Llei de pressupostos en temps i forma. Aquestes sí que són mesures que ajuden i reactiven l'activitat econòmica. Els diputats del nostre grup estalonam l'acció de govern, un govern responsable i eficaç, capaç de dissenyar i aplicar les mesures per resoldre els problemes que van crear els que seuen avui en els bancs de l'oposició.

És increïble constatar com ens reclamen que facem en sis mesos tot allò que vostès van ser incapaços de fer durant quatre anys. Per tant no acceptam les seves esmenes no tant per una posició ideològica prefixada, perquè sempre estarem oberts a acceptar bones idees i iniciatives constructives, sinó perquè no compartim el seu model de govern, que no és modern ni progressista, amb uns plantejaments equivocats i uns criteris que no responen a una societat de progrés. No podem continuar abocant doblers públics a projectes improductius, i de cap manera no podem aprovar unes esmenes que agreugen i incrementen l'endeutament d'aquesta comunitat. Demagògia, gens, i lliçons, cap ni una.

Els vots dels Grup Popular serviran per aprovar uns pressupostos per al 2012 elaborats amb sentit comú, uns pressupostos realistes i necessaris, que comencen a posar llum als comptes de la comunitat. Deixin que el Partit Popular governi d'una altra manera.

I ja per acabar, senyors diputats del PSOE i PSM, vull demanar-los que reflexionin, i convidar-los, per què no?, a aprovar aquests pressupostos redactats amb equilibri, amb rigor i amb una bona distribució de la despesa pública. Pensin que, per damunt dels plantejaments dels seus partits, n'hi ha un d'interès superior que tots els membres d'aquesta cambra estam obligats a representar i a defensar, i és l'interès general de la nostra comunitat. Per tant tenen l'oportunitat de deixar de banda tots els seus radicalismes i errors per fer un magnífic favor a les illes que representen, i votin a favor del progrés i la modernització de Balears. El Grup Parlamentari Popular els dóna aquesta oportunitat, i ben segur...

(Remor de veus)

...ben segur..., ben segur que els ciutadans d'aquestes illes també els ho agrairan.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Bé, senyores i senyors diputats, abans de començar les votacions com tenim previst, vull recordar que en el debat número 10 s'han acceptat les esmenes 5391 i 5623, 5391 i 5623, sí, dues. Jo ho dic perquè...

(Remor de veus)

I en el debat número 12 s'ha retirat l'esmena 5313. Sí, crec que basta.

Bé, passam a votar el debat número 9.

Passam a votar. Votam.

Sí, les esmenes de totalitat.

21 vots a favor, 34 en contra. Per tant queden rebutjades.

Ara passam a votar el debat número 10, de globalitat, d'agrupació de la secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, amb les seccions i entitats afins.

Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra. Per tant també queden rebutjades.

Ara passam a votar el debat número 11, de totalitat, agrupació de la secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, amb les seccions i entitats afins.

Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra.

Ara, senyores i senyors diputats, passam a votar el debat número 12, de globalitat, agrupació de la secció 15, Agricultura i Transport, amb les seccions i entitats afins.

Passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra.

I ara la darrera votació d'avui matí és el debat número 13, de globalitat, agrupació de la secció 15, Medi Ambient, Recursos Hídrics, Territori i Habitatge, amb les seccions i entitats afins.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

21 vots a favor, 34 en contra.

I si ara els sembla bé hi haurà aquest recés, com vostès ja saben, per anar a dinar, i començaríem a les quatre i mitja; va bé? Va bé a tothom a les quatre i mitja?

Idò fins a les quatre i mitja.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS